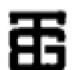
DIDYMI

IN DEMOSTHENEM COMMENTA

EDIDERVNT

LIONEL PEARSON ET SVSAN STEPHENS

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B.G.TEVBNERI MCMLXXXIII

Gedruckt mit Unterstützung der Förderungs- und
Beihilfefonds Wissenschaft der VG WORT GmbH,
Goethestraße 49, 8000 München 2

CIP-Kurztitelaufnahme der Deutschen Bibliothek

Didymus ⟨Chalcenterus⟩:
[In Demosthenem commenta]
Didymi in Demosthenem commenta / ed. Lionel
Pearson et Susan Stephens. – Stuttgardiae :
Teubner, 1983.
(Bibliotheca scriptorum Graecorum et
Romanorum Teubneriana)
ISBN 3-519-01269-3

NE: Pearson, Lionel [Hrsg.]

Printed in Germany
Satz: Krebs-Gehlen Druckerei GmbH & Co. KG, Hemsbach/Bergstr.
Druck und Bindung: Passavia Druckerei GmbH Passau

PRAEFATIO

Huius commentationis editionem principem, *Berliner Klassikertexte I*, anno 1904 protulerunt viri doctissimi Hermannus Diels et Gulielmus Schubart, dein eodem anno editionem alteram in Bibliotheca Teubneriana quam minoris ambitus et ambitionis vocaverunt, ubi novas lectiones aliquot addiderunt, nonnulla correxerunt vel mutaverunt. Adiuverunt in textu restituendo multi doctrina et ingenio insignes viri, inter quos nominandi von Arnim, Blass, Bücheler, Gercke, Keil, Usener, Wendland, Wilamowitz. Annis insequentibus instabant investigando alii, in primis Foucart et Crönert, novas lectiones coniecerunt aut oculis distinxerunt multas, supplementa quae temptaverant Diels et Schubart partim confirmaverunt, partim reiecerunt aut correxerunt. Multis autem locis ne divinari quidem potest Didymi sententia, latent adhuc in tenebris et verba et argumentum.

Editionem novam comparare credimus nunc oportere quod his septuaginta annis tantum progressi sunt qui huic opusculo student, ut textus offerri possit iam melior, plenior, accuratior, cui plus confidere liceat quam illis prioribus. Novarum lectionum quas nostro Marte temptavimus paucas tantum in textum admisimus, quas certiores vel veri similiores esse ausimus affirmare. Coniectura tamen locos aliquot sanare conati sumus; speramus enim, etsi audacius aliquando quam decet coniciendo periclitemur, fore ut audacia nostra incitentur alii ad eas quaestiones expediendas de quibus desperavimus.

Papyrus Berolinensis *(P. Berol. 9780)*, in qua inscriptum hoc opus, Hermoupoli in ruinis antiquae cuiusdam domus una cum duobus aliis voluminibus reperta est; anno 1901 Cahirae empta

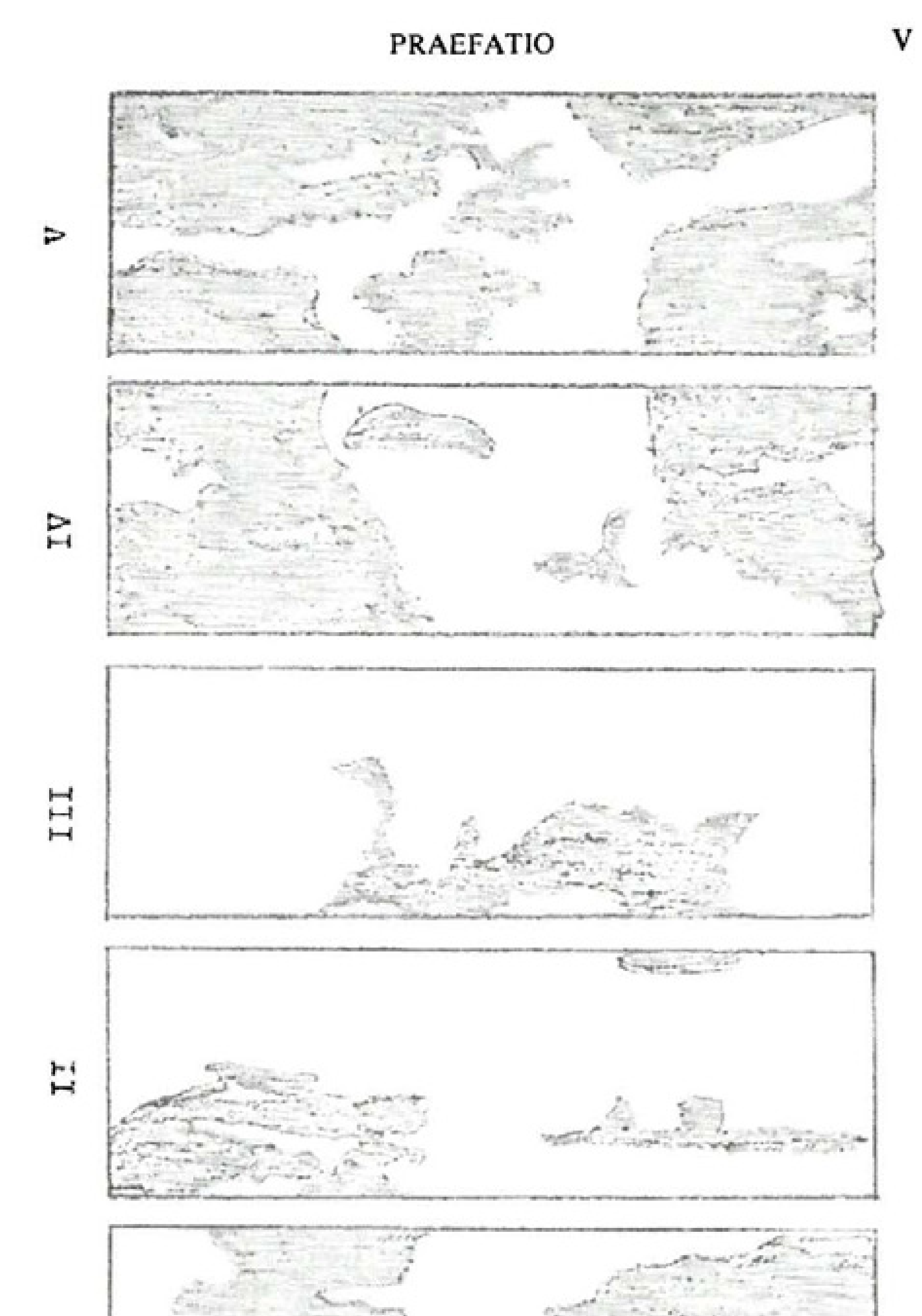
nunc Berolini asservatur in Museo Bode, ubi textum inspeximus. Locos obscuriores ope luminis infra-rubri investigavimus, nihil tamen quod maioris esset momenti hoc modo reperiri poterat. Habemus autem exemplar phototypicum novum, quod cum illo vetere anno 1904 facto per omnia constat.

Anno 1902 volumen evolverunt illius negotii artifices et fragmenta quae prima apparuerunt ita ordinare potuerunt ut nunc habeamus decem columnas quasi integras et quinque aliarum partes. Volumen in fronte et a tergo scriptum est; in recta facie Didymi de Demosthene Commenta, cuius litterae secundum fibras scriptae sunt, in aversa facie Hieroclis Elementa Stoicorum litteris contra fibras scriptis. Contrario autem cursu quam Didymus incedit Hierocles, itaque huius finis sed Didymi initium deest. Amborum operum textus secundo p. C. saeculo tribuendus esse videtur, Didymus ineunti, Hierocles exeunti.

Charta quae olim claro colore erat curiose confecta nunc fusca facta est et fragilis, multis locis abrasa et tineis comesa, ita ut magna pars columnarum I – V perierit. Fortasse hoc conspectu clarius illustrabitur papyri condicio:

(*Vide p. V*)

Altitudo libri 30 cent., longitudo eius partis quae columnas VI – XV continet 90 cent., voluminis totius 134 cent. esse videtur. Columnae quae supersunt integrae versus prope septuaginta habent. In superiore parte columnarum singuli versus habent 35 – 40 litteras, in inferiore parte, litterarum numero diminuto, 25 – 30. Tot ligaturis utitur librarius ut saepe, ubi litterae mutilae sunt, singulas litteras pro certo dinoscere non possimus. Compendiis autem utitur talibus qualia inveniuntur apud papyrum illam Aristotelis Reipublicae Atheniensium. Compendia interdum etiam in medio verbo adhibet, e. g. alio loco γενομενοϲ alio γενομ́οϲ, alias ϲυμμαχιαϲ, alias ϲ̓μαχιαϲ. Verborum quoque singulorum abbreviationes apparent nonnumquam, e.g., πολ^{ε} pro πολεμον, νομι^{ζ} pro νομιζων.

V
IV
III
II
I

Columnis quarum superior pars servata est, excepta columna quinta, superstant tituli. Indicat coronis ubi de quaque oratione argumentum finiatur. Citationes auctorum in ecthesei ponuntur, nonnumquam paragrapho in initio et in calce addita. In primis quattuor columnis, ubi omnia incerta sunt, citationes semper hoc modo distinguere non possumus. Lemmata per diplen distinguuntur. Ad lectorem iuvandum scribit interdum librarius punctum, tremata quoque quae verbi primam syllabam distinguunt (e. g. ϊδη) vel ultimam (ουτωcϊ); spiritus autem et accentus et apostrophos numquam. Crebrius iota mutum addit, interdum per errorem (e. g. γινωιcκοντα). Errores orthographicos correxit librarius vel lineola transversa vel puncto superimposito, verba omissa in margine superiore addit, antisigmate in margine sinistra posito ubi locum emendare vult. Manent tamen complures quos non correxit errores. At itacismi error, ε pro αι (cf. infra p. IX de col. 13.33), ει pro ι, η pro ει, tam frequenter occurrit ut omnia exempla in apparatu indicare non convenire arbitrati simus.

In his quindecim columnis habemus finem commentationis de orationibus Philippicis Demosthenis, adnotationes de orationibus nona, decima, undecima, et tertia decima, quam Didymus duodecimam vocat, quod Philippi epistulam inter orationes non numerat. In fine ultimae columnae stat subscriptio, quae nos certiores facit in hoc volumine de his quattuor orationibus eum egisse et hoc esse tertium volumen commentationis de Philippicis, Διδύμου περὶ Δημοcθένουc ΚΗ, Φιλιππικῶν Γ̅. Θ̅ Ι̅ Ι̅Α̅ Ι̅Β̅. Nisi prolixius in hoc volumine de oratione nona disseruit, videtur voluminis mensura fuisse non plus quam viginti quinque columnarum, et apparet in duobus prioribus de reliquis Philippicis eum egisse, scilicet in utroque volumine quattuor.

At quid vult dicere illud ΚΗ, quod per errorem pro Κ̅Η̅ scriptum esse videtur? Volumen hoc esse vicesimum octavum (fortasse non ultimum) totius operis an de orationibus viginti octo eum egisse aut acturum esse? Didicimus ex Harpocrationis lexico eum de multis orationibus Demosthenicis et publicis et privatis opera vel opuscula

edidisse. Sed scire non possumus quem ordinem vel scribendi vel edendi secutus sit neque quot volumina cuique quaestioni tribuerit. Res in incerto relinquenda neque magni momenti esse videtur, nisi catalogum librorum de quibus parum cognitum habemus libet compilare.

Multo magis interest decernere quas res quasque quaestiones commemoratione dignas existimaverit Didymus ille Chalcenterus. Antequam innotuit haec papyrus, nihil de commentariis eius Demosthenicis notum erat nisi quae ex iis excerpsit Harpocratio, vocabulorum et paroemiarum explicationes, quales e grammaticis solemus exspectare. In papyro insunt certe explicationes aliquot vocabulorum, ut de verbis ὀρρωδεῖν (11.19) et cκορακίζειν (11.56), ὀργάc (14.2 sqq.) et de paroemia ἐc κόρακαc (11.56 sqq.). Et sicut erat moris Alexandrini disputare utrum genuina an spuria essent opera quaedam, monet lectorem Didymus orationem undecimam a compluribus pro spuria habitam, ab Anaximene compositam quae in historiam eius Philippicam insereretur (11.7 sqq.). Quod nihil huiuscemodi de oratione decima vel tertia decima suspicatur, non est cur miremur. Nostris temporibus hae orationes pro spuriis a nonnullis habentur; ex particulis vere Demosthenicis eas constare fatentur multi, tales quales in codicibus exstant eas esse locutum Demosthenem vix quisquam nostratium credit. At hanc dubitationem, quod scimus, neque sensit neque commemoravit quisquam inter Alexandrinos. Didymo certe, qui constituere conatur quo tempore eas locutus sit Demosthenes, ne in mentem quidem venit non eodem tempore omnes partes orationis esse compositas.

Quod in hac re non perspicacior quam aequales erat, non licet mirari. Illud autem praeter exspectationem evenit virorum doctorum qui hanc papyrum primo decennio saeculi vicesimi perlegerunt, diligentius et maiore cura Didymum de rebus historicis quaestiones exercere visum esse quam de grammaticis et litterariis. Nolebant credere nonnulli ita neglexisse res grammaticas hominem grammaticum. Verisimilius arbitrabantur aut in hac papyro excerp-

ta tantum ex opere Didymi exstare aut in alia parte eiusdem operis de aliis quaestionibus eum dilatasse.

Huic sententiae adversabantur inter alios Blass et Leo. Commonuit quoque Diels de scholiis ad Sophoclis *Oedipum Coloneum*, ubi saepius Didymi fit mentio, ita ut facile crederes ab eo materiem aliorum scholiorum esse derivatam. Ibi, sicut hic, citantur Philochorus et Androtion, et si Didymus eo animo de Sophoclis fabula commentarios scripsit ut illustraret res sacras Atheniensium ex auctoribus Atthidographis, fieri potuit ut existimaret in hac commentatatione debere se testibus uti historicis et ostendere quibus causis contra Philippum impelleretur Demosthenes et quo modo bellum ortum esset. Harpocratio quoque multis in locis ubi mentio nulla fit Didymi eosdem auctores citat quos (ut docet papyrus) solebat citare Didymus, et eodem modo quo Didymus ipse vel de personis historicis et mythicis, vel de locorum nominibus, vel de diebus festis, poetarum et historicorum testimonium invocat. Nunc igitur quicumque Harpocrationem legit, facile sibi persuadebit eum vel sententias vel ipsa verba Didymi in lexico usurpare solitum esse. Monuit etiam Leo Asconium aetate Neroniana in commentariis suis de orationibus Ciceronis ad dissensionem civilem animum intendere visum esse potius quam ad artem Ciceronis. Huic operi conferendum esse arbitrabatur opus Didymi.

Scholia in Demosthenem eiusdem generis scripsisse videntur etiam alii auctores, quorum fragmenta in papyris habemus. In primis nominandus est Anonymus ille Argentinensis (B. Keil, *Anonymus Argentinensis* [1902], H. T. Wade-Gery – B. D. Meritt, *Hesperia* 26 [1957] 163 – 197). Atque inter alia fragmenta lexicorum et commentationum in orationes Demosthenicas quorum mentionem invenies apud R. S. Pack, The Greek and Latin literary texts from Greco-Roman Egypt (in editione altera, 1965), est fragmentum lexici in orationem Aristocrateam e papyro Berolinensi 50008 (Fr. Blass, *Hermes* 17 [1892] 148 – 163), quod Diels et Schubart una cum papyro Didymea in editionibus prioribus imprimendum curaverunt. Nos autem fragmentum illud iterum hic edere non convenire

arbitramur. Denuo investigandum esse censemus hunc textum et cum aliis scholiorum et commentationum fragmentis in monographia edendum.

Maximi pretii multis lectoribus esse videbitur Didymi commentatio, quod libentissime ex historicis Graecis verba citat quorum opera perierunt. Haec nova fragmenta, prius incognita, locum nunc habent una cum reliquis eorum auctorum fragmentis apud F. Jacoby, *Die Fragmente der griechischen Historiker*. Etsi textum praebet ille nonnumquam quem probare non possumus et lectiones quas suppleverant Foucart et Crönert complures in textum non semper bono iudicio, ut opinamur, recipit, multa e commentario eius didicimus.

Ubi Didymus ex alio quodam auctore verba citat, sive ex aliquo poeta vel historico sive ex ipso Demosthene, discrepat nonnumquam papyri textus a codicibus auctoris illius. Quod cum accidit, statuendum est utrum Didymo ipsi tribuenda sit haec discrepantia (sive error sive varia lectio ex antiquo libro desumpta) an librarii nostri sit error. Nostrum enim est cuiusvis auctoris offerre textum talem qualem exscripsit Didymus. Apud papyrum 13.33, ubi lemma ex Demosthene 13.7–8 exscribitur, lectionem περιειργάζεcϑε invenimus, cum in codicibus stet περιεργάζεcϑαι. Haudquaquam inepta haec lectio, quam coniecerat olim Blass nondum inventa papyro. Fieri potest ut ex libro suo accurate exscripserit Didymus, sed aeque fieri potest ut aliquis, aut Didymus aut scriba, per errorem soni περιειργάζεcϑε pro περιεργάζεcϑαι scripserit. In eodem lemmate, ubi codices omnes habent οὔτε κατεcκεύαcϑε οὔτε καταcκευάζεcϑε, ἀλλ' ἐπὶ κτλ., habet papyrus ου.ε κατεcκευαcϑε αλλ' επι κτλ. Statuerunt Diels et Schubart Didymum ex libro suo accurate οὐδὲ κατεcκεύαcϑε exscripsisse nec quicquam omisisse, accurate quoque περιειργάζεcϑε exscripsisse. Nos aliter sentimus; statuimus per errorem librarii has lectiones ortas esse, textum receptum restituendum. Hanc enim regulam nobis proponimus, credendum esse Didymum accuratum fuisse in exscribendo nec sine causa errores ei tribuendos, sed non sine causa lectiones novas et

inusitatas recipiendas in textum, si veri similius est aut eum aut librarium inaccurate scripsisse.

Potest autem nonnumquam dubitari utrum papyri verbis an nobis ipsis confidere debeamus. Ubi citantur poetarum versus, regulas metricas interdum neglegere videtur papyrus. Incipit enim 10.1 trimetros Timoclis comici cum verbo ἀντιπροθύμωϲ. Apud comicos in dialogo non solet longa fieri syllaba ante litteras πρ, et accipimus emendationem Wilamowitzii ἂν ἦι πρόθυμοϲ. Et in versu qui sequitur pro χαριζόμενοϲ γὰρ Ἀριϲτομήδηι legendum metri gratia χαριζόμενόϲ γ'. Sed dubitationem maiorem praebet Aristotelis Paean (6.22 sqq.). Regulas metri dactylo-epitritici a Pindaro et tragicis Atticis didicimus. At quo modo confidere possumus legibus iisdem parere solere Aristotelem et aequales eius, cum ne fragmentum quidem carminis in hoc metro compositi, excepto hoc Paeane, ex hoc saeculo exstet? Et quid dicamus de Didymo? Etiamsi leges antiquas observavit Aristoteles, num pro certo licet affirmare etiam Didymum eas agnovisse? De Aristotele nihil affirmare audemus, sed de Didymo habemus testimonium papyri, nisi librarium culpare volumus. Hoc carmen citant etiam Diogenes Laertius 5.8 et Athenaeus 15.696 B–D. Nunc huius, nunc illius lectiones in papyro invenimus, et interdum lectionem quae ab utroque discrepat. Praebet aliquando papyrus lectionem plane corruptam, unam solam meliorem quam codices, ἰϲαθάνατον (6. 27), quod olim coniecerat Wilamowitz.

Alteram emendationem, quam metri gratia proposuerat Wilamowitz, Ἀίδα δόμον, non confirmat papyrus, sed idem habet quod codices, Ἀίδαο δόμουϲ (6. 31). Sic scripsisse Didymum negare non possumus. In initio autem carminis, ubi codices habent Ἀρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείωι, habet papyrus βροτέωι, cum serie dactylorum trium, rhythmo sane inusitato. Et post aliquot versus legimus in papyro, post dactylos duo, Ἡρακ..ϲ Ληδαϲ τε κ.ροι. Audemus affirmare, inspecta papyro, scriptum esse Ἡρακλῆϲ, ut apud Athenaeum, non Ἡρακλέηϲ, ut apud codices Diogenis Laertii. Legendum est igitur βροτείωι, ut postulat lex me-

trica quam cognovimus, nec credendum Didymum regulas metricas neglexisse.

Illud quoque non licet credere, ita scripsisse aut eum aut aliquem cuius verba citat, ut intellegi non possit aut rationem et ordinem in arguendo confundere videatur et ignarus esse rerum in Graecia gestarum. Hanc condicionem iudicandi si accipimus, reicienda sunt nonnulla quae temptant Diels-Schubart et alii in restituendo vel emendando textu.

In fragmento Callisthenis quod citat Didymus de cruciatu Hermiae Atarneitae (5. 66 sqq.) legimus Darium mirari fortitudinem hominis et, cum vetuissent Bagoas et Mentor eum dimittere liberum, ταύτην μὲν πάλιν μετεβάλετο τὴν γνώμην. Narrationem quae sequitur sic restituunt Diels-Schubart, isdem verbis retinet Jacoby (FGrH 124 F2): δικάcων δὲ τῶν γιγνομένων παρ' αὐτῶι κακοπαθιῶν ἄμοιρον αὐτὸν ἐποίηcε διὰ τὴν ἀρετήν. ἡ μὲν οὖν τοιαύτη μετριότηc ὑπῆρξε παρὰ τῶν ἐχθρῶν παραδοξοτάτη κτλ. Quae sic interpretari volunt: «In iudicium vocaturus expertem eum cruciatus (vel mutilationis) illius fecit qualis apud eum exerceri solebat,» scilicet statim eum occidi iussit. At hic usus quasi Latinus participii futuri contra morem Graecorum esse videtur neque insignis esse clementia illa quae morte hominem iam semianimem donat neque expers cruciatus potest vocari ille qui diu saevitiam tortoris passus erat.

Tum 6.13 – 15 sic restituit Crönert, quem sequitur Jacoby: ὁ δ'οὖν τελευτήcειν μέλλων Φίλιcτον πρὸc ἑαυτὸν εἰcκαλεcάμενοc ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶπεν, ἐπέcκηψε δ' αὐτῶι πρὸc τοὺc φίλουc καὶ τοὺc ἑταίρουc ἐπιcτέλλειν ὡc οὐδὲν ἀνάξιον εἴη φιλοcοφίαc οὐδ' ἄcχημον διαπεπραγμένοc. Libenter accipimus τελευτήcειν (vel τελευτᾶν) μέλλων et ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶπεν κτλ., sed is qui securi carnificis stat periturus non potest amicum vel comitem domo usque ad Susa invitare. Infra (6. 50 – 59) certiores nos facit Didymus alia alios de morte Hermiae narravisse, alios eum in captivitate diem obisse, alios a Dario post tormenta crucifixum, οἱ δὲ αὐτὸν ε........μηδὲν τῶν Φιλίππωι cυνεγνωcμένων ὁμολογήcαντα,

καθάπερ ὁ Καλλισθένης. Quid coniciamus narravisse Callisthenem? In honore Hermiam expertem miseriae custoditum a rege an sua manu periisse an securi percussum? Conicere licet quaecumque volumus, sed sibi constare debet narratio historici. Hermias si statim regis iussu occisus est, non potuit amicum vel amicos arcessere; si licuit amicos arcessere, non ilico eum occisum esse dicere potuit Callisthenes, sed aliquot post menses vel annos sive morbo sive sua manu sive manu carnificis periisse. Lineas 6. 8 – 10 aut corruptas aut lacunosas esse suspicamur, sed de loco desperavimus.

Longius de Hermia disserit Didymus. Neque possunt sine coniectura audaci restitui ea quae de eo e Theopompo citat, e *Philippicis* et ex *Epistula ad Philippum* (4. 68 sqq., 5. 21 sqq.). Dissentimus ab iis qui credunt aequius de Hermia iudicare Theopompum in *Epistula* quam in *Philippicis*. Id autem monendum est ne obliviscamur opus in primis oratorium scripsisse Theopompum, arti et figuris rhetoricis eum videri magis consuluisse quam aequitati aut veritati.

Philochorum, quem saepius citat Didymus, auctorem magis sobrium fuisse constat. Res quae quemque in annum incidunt narrare solet. In 10. 54 sqq. citatur narratio eius anni 340 – 39, ubi impetum facit Philippus in naves onerarias quae ad Sacrum Promunturium colliguntur, postquam discessit Chares triremibus ad custodiam relictis. Sequitur in papyro litteris claris: Φίλιππος δ' αἰσθόμενος οὐ παρόντα τὸν Χάρητα τὸ μὲν πρῶτον ἐπειρᾶτο πέμψαι τὰς ναῦς τὰ πλοῖα καταγαγεῖν. Quid his verbis narratur? Qui hoc loco τὰς ναῦς dicit, dicere vult triremes Atheniensium, non Philippi – sic narrare impetum Philippi nemo potest. Emendationes quas temptavimus non arrident, malumus suspicari lacunam inesse. Aliis in locis non sine causa suspicabantur Diels-Schubart librarium aliquid omisisse, sive lineam totam (1.9) sive verba singularia (10.39; 11.51 et 56; 12.18 et 42; 14.28 et 39). Non ubique videntur nobis recte iudicasse, sed certe fuit obnoxius huic errori librarius. Hic igitur, et etiam 12.23, ubi papyri lectionem accipiunt Diels-Schubart, lacunam indicavimus.

Ut historicos, ita ipsum Didymum contra accusationem male scribendi defendere debemus. Citat 4.2 sqq. decretum Amphictyonicum anni 345–44 de Megalopolitis et Messeniis, quos non statim inter Amphictyonas numerare constituit concilium, monendo rem in proxima Pylaea explorandam. E tertia columna papyri quae praecedit modo verba aliquot singularia servata sunt, et occasio huius decreti citandi non apparebit nisi prioris columnae argumentum restituere possumus. At Gulielmus Dittenberger, qui hoc decretum in suam Syllogen Inscriptionum recepit (*SIG*[3] *224*), ne conicere quidem conatus quid in illa columna stetisset, censuit Didymum «mirum quoddam 'quiproquo' commisisse», quod hoc decretum per errorem attulisset, cum decretum de Philippo inter Amphictyonas recepto citare debuisset.

Nobis iniusta esse haec accusatio videtur. Textum sic restituunt Diels-Schubart (4.1–2): [τῶν 'Α]μφικτυόνων καὶ μετασχὼν τῆϲ 'Α[μφ]ικτυο[νε]ίαϲ [κατὰ ψ]ήφιϲμα τόδε. Eum qui iam particeps Amphictyoniae factus est apparet esse Philippum; in decreto autem nihil de Philippo dicitur et restituendo κατὰ ψήφιϲμα τόδε errorem Didymi creant. Malumus restituere καὶ τὸ ψήφιϲμα τόδε («et ecce decretum»), et conicere decretum de Philippo cum hoc decreto Didymum contulisse, hoc autem non illud citavisse, quod harum civitatum iniuriae minus cognitae sunt quam Philippi inter Amphictyonas potentia.

Disserit in his columnis Didymus de oratione decima, quam anno 342–41 dictam esse arguit. Quod nunc de rebus anni 345–44 loquitur, videtur excursum facere quemdam, fortasse orationem decimam confert cum quinta. Nam in oratione quinta monet Demosthenes (5.25) ne Athenienses in periculum se induci patiantur maioris belli propter 'umbram Delphicam'. Memorat querelas Argivorum et Megalopolitarum et Messeniorum (5.18), decernit non magnum esse periculum Atheniensibus etiam si urbes singulares propter suas iniurias pugnare voluerint, modo caveant Athenienses ne propter res minoris momenti belli maioris occasio fiat, iubet ὁρᾶν ὅπωϲ μὴ προαξόμεθα τοὺϲ ϲυνεληλυθόταϲ τούτουϲ καὶ

φάcκοντας Ἀμφικτύονας νῦν εἶναι εἰς ἀνάγκην καὶ πρόφασιν κοινοῦ πολέμου πρὸς ἡμᾶς (5.14), φυλάξασθαι ... μὴ κοινὴν πρόφασιν καὶ κοινὸν ἔγκλημα ὁ μέλλων πόλεμος πρὸς ἅπαντας λάβηι (5.17). Superest verbum πρόφασις inter reliquias tertiae columnae (3.43), sed lemma ex oratione quinta, quale ex oratione *De Corona* in prima columna, nusquam hic invenire possumus. Facile tamen credat aliquis, cum tempora duarum orationum conferat, argumentum eum orationis percucurrisse quintae.

Non huius est loci de huiusmodi quaestionibus longius disserere.

Collegis amicissimis, quorum ope et consilio et benevolentia usi sumus, multum debemus et gratias agimus maximas, in primis Gulielmo Mueller et Guenthero Poethke et comitibus eorum ex Museo Bode, Erico Handley Londiniensi, Ludovico Koenen Michiganensi, Antonio Raubitschek Stanfordiensi.

Stanfordiae, Mense Octobri 1978

LIONELLUS PEARSON
SUSANNA STEPHENS

CONSPECTUS STUDIORUM

Editiones

Ediderunt H. Diels et W. Schubart:

(1) Berliner Klassikertexte I. Berlin 1904. (D-S^1)

(2) Bibliotheca Teubneriana, Volumina Aegyptiaca IV, 1. Lipsiae 1904. (D-S^2)

De editionibus iudicia critica

Fr. Blass, *Archiv für Papyrusforschung 3 (1906) 284 – 292.*

A. Deuerling, *Neue Philologische Rundschau 1905, 433 – 437.*

K. Fuhr, *Berliner Philologische Wochenschrift 24 (1904), 1120 – 1131.*

P. Wendland, *Göttingische Gelehrte Anzeigen 168,1 (1906) 356 – 366.*

Commentationes variae

G. Arrighetti, Hypomnemata e scholia: alcuni problemi, *Museum Philologum Londiniense 2 (1977) 49 – 67.*

L. Bliquez, A note on the Didymus papyrus XII 35, *Classical Journal 67 (1972) 356 – 357.*

I. A. F. Bruce, Athenian embassies in the early fourth century B. C., *Historia 15 (1966) 272 – 281.*

L. Canfora, Per la cronologia di Demostene. Bari 1968.

W. Crönert, Neue Lesungen des Didymospapyrus, *Rheinisches Museum 62 (1907) 380 – 389.*

–, (*recensuit*) P. Wendland, Anaximenes, *Göttingische Gelehrte Anzeigen 1907, 267 – 276.*

W. Florian, Studia Didymea historica. Diss. Leipzig 1908.

M. P. Foucart, Études sur Didymos, *Mémoires de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres 38 (1909) 27 – 218.*

–, Note sur un passage de Philochoros, *Journal des Savants 1910, 368 – 371.*

K. Fuhr, Demosthenica, *Berliner Philologische Wochenschrift 30 (1910) 1142 – 1144.*

H. van Herwerden, Varia, *Mnemosyne 33 (1905) 219–220.*

F. Jacoby, Die Alexandergeschichte des Anaximenes, *Hermes 58 (1923) 457–458.*

–, Atthis, the local chronicles of ancient Athens. Oxford 1949.

U. Kahrstedt, Zu Didymos VIII 7ff., *Klio 10 (1910) 508.*

A. Körte, Zu Didymos' Demosthenes-Commentar, *Rheinisches Museum 60 (1905) 388–416.*

–, Zum Orakel über die ἱερὰ ὀργάς, *Klio 5 (1905) 280–282.*

–, Anaximenes von Lampsakos als Alexanderhistoriker, *Rheinisches Museum 61 (1906) 476–480.*

R. Laqueur, Ephoros. II, *Hermes 46 (1911) 331–333.*

C. F. Lehmann-Haupt, Didymos zum Jahre 344–3, *Klio 10 (1910) 391–393.*

G. Lehnert, Bericht über die rhetorische Literatur 1907–1914, *Jahresbericht über die Altertumswissenschaft 248 (1935) 78–79.*

M. Lenchantin de Gubernatis, Frammenti Didimei di Filocoro, *Aegyptus 2 (1921) 23–32.*

Fr. Leo, Δίδυμος περὶ Δημοσθένους, *Nachrichten von der Königl. Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen. Phil.-hist. Kl. 1904, 254–261.* (= Leo, Ausgewählte kleine Schriften 2, 387–394. Roma 1960.)

M. J. Lossau, Untersuchungen zur antiken Demosthenesexegese. Bad Homburg 1964. (Palingenesia 2.)

E. Macher, Die Hermiasepisode im Demostheneskommentar des Didymos. GProgramm Lundenburg 1914.

G. Mastromarco, Esegesi demostenica in Didimo, *Annali della Facoltà di Lettere e Filosofia dell' Università di Bari 14 (1969) 281–287.*

–, Note al papiro Berlinese di Didimo, *ibid. 15 (1972) 241–252.*

Ed. Meyer, Isokrates' zweiter Brief an Philipp und Demosthenes' zweite Philippika, *Sitzungsberichte der Preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Phil.-hist. Kl. 1909, 758–779.*

E. Orth, Varia critica, *Helmantica 4 (1953) 389–390.*

L. Pearson, The local historians of Attica. Philadelphia 1942. (American Philological Association monographs 11.)

–, The lost histories of Alexander the Great. New York 1960. (American Philological Association monographs 20.)

M. Pohlenz, Der Ausbruch des zweiten Krieges zwischen Philipp und Athen, *Nachrichten von der Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen. Phil.-hist. Kl. 1924, 38 – 42.*

–, Philipps Schreiben an Athen, *Hermes 64 (1929) 41 – 62.*

F. Stähelin, Die griechischen Historikerfragmente bei Didymos, *Klio 5 (1905) 55 – 71; 141 – 154.*

Ch. Theodoridis, Drei übersehene Bruchstücke des Apollodoros von Athen, *Glotta 50 (1972) 29 – 34.*

C. Wachsmuth, Das Hafenwerk des Rhodiers Timosthenes, *Rheinisches Museum 59 (1904) 471 – 473.*

P. Wendland, Die Schriftstellerei des Anaximenes, *Hermes 39 (1904) 419 – 443; 499 – 542.*

–, Anaximenes von Lampsakos. Berlin 1905.

S. West, Chalcenteric negligence, *Classical Quarterly N. S. 20 (1970) 288 – 296.*

U. von Wilamowitz-Moellendorff, Aristoteles und Athen. Berlin 1893.

–, Lesefrüchte, *Hermes 61 (1926) 289 – 291.*

U. Wilcken, Die Subskription des Didymus-Papyrus, *Hermes 55 (1920) 324 – 325.*

D. Wormell, The literary tradition concerning Hermias of Atarneus, *Yale Classical Studies 5 (1935) 57 – 92.*

Fragmentorum collectiones

Austin	C. Austin, Comicorum Graecorum Fragmenta in papyris reperta. Oxford 1973.
Baiter-Sauppe	J. Baiter – G. Sauppe, Oratores Attici II. Zürich 1850, 250 – 257 (Demosthenis fragmenta).
Coll. Alex.	J. U. Powell, Collectanea Alexandrina. Oxford 1925.
Conomis	N. C. Conomis, Dinarchus, Orationes cum fragmentis. Lipsiae 1975.
FGrH	F. Jacoby, Die Fragmente der griechischen Historiker. Berlin & Leiden 1923 – 58.
Jensen	C. Jensen, Hyperidis Orationes VI, cum ceterarum fragmentis. Lipsiae 1917; reimpr. Stutgardiae 1959.
Kock	T. Kock, Comicorum Atticorum Fragmenta. Lipsiae 1880 – 88.

Mette	H. J. Mette, Die Fragmente der Tragödien des Aischylos. Berlin 1959.
Page, Ep. Gr.	D. L. Page, Epigrammata Graeca. Oxford 1975.
Page, PMG	D. L. Page, Poetae Melici Graeci. Oxford 1962.
Pfeiffer	R. Pfeiffer, Callimachus I (Fragmenta). Oxford 1949.
Preller	L. Preller, Polemonis Periegetae Fragmenta. Berlin 1898, reimpr. 1964.
Schmidt	M. Schmidt, Didymi Chalcenteri Grammatici Alexandrini Fragmenta. Lipsiae 1854; reimpr. Amstelodami 1964.
Supp. Hell.	H. Lloyd-Jones – P. Parsons, Supplementum Hellenisticum. Berlin (1982).
TGF	S. Radt, Tragicorum Graecorum Fragmenta IV (Sophoclis fragmenta). Gottingae 1977.
Thalheim	T. Thalheim, Lysiae Orationes, editio maior. Lipsiae 1901.
Wehrli	F. Wehrli, Die Schule des Aristoteles². Basel 1967 – 69.

CONSPECTUS SIGLORUM ET COMPENDIA

Conspectus Siglorum

[...] lacuna in papyro sive spatium oblitteratum, saepe sine punctis sed cum litterarum perditarum numero [10], haud sane certissima computatione

⟨ ⟩ lacuna in contextu ab editoribus divinata

[α] littera in papyro non servata et per coniecturam suppleta

α̣ littera incerta (litteram certam quamvis mutilam non notavimus)

⟨α⟩ littera a librario omissa

⸤α⸥ littera in papyro non servata sed alio fonte tradita

(ααα) litterae compendii ab editoribus suppletae

Compendia in papyro reperta

Supra versus

ὰ	ανα	μ́	μεν
γ́	γαρ	μ̀	μετα (μετ)
δ́	δε	ό	ουν
δ̀	δια (δι)	οί	οιον
έ	επι (επ)	π̀	παρα (παρ)
ϰ́	ϰαι	π́	περι
ϰ̀	ϰατα (ϰατ)	ϲ́	ϲυν (ϲυγ, ϲυμ)

ͻ supra litteram significat –ηc vel –αc (gen. sing.),
ˋ supra litteram significat –ην (acc. sing.) vel –αc, –υc (acc. pl.),
ˊ supra litteram significat –ων (gen. pl.), etiam γραφˊ = γράφων (1. 70).

Inter versus

/ ἐcτίν \ εἶναι // εἰcίν

Litteralia

νομιˢ	νομίζων	ὄῐ	οὑτωcί
ν̆	νῦν	πολᵉ	πόλεμον
ŏ	-οντος	Φιλιᵖ	Φίλιππος
ὄ	οὕτω	⳩	χρόνος
˙ὄ˙	οὕτως	ωαᶿ	ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι

Nominum compendia

Bl(ass), Büch(eler), Cr(önert), D(iels)-S(chubart), Fouc(art), G(renfell)-H(unt), Jac(oby), Kör(te), Mein(eke), Pear(son, A. C.), Schub(art), Wil(amowitz), Wend(land).

ΔΙΔΥΜΟΥ
ΦΙΛΙΠΠΙΚΩΝ Θ̄—ΙΒ̄

Col. I

a [14].[12]
b [14].[12]
c ...[...].[..].[.]...[12]

1, 1 ...[10]...τ̣ύ̣ρ̣α̣ν̣ν̣ο̣ς̣ εγε[6]
[12]ν....μ̣....ς̣ιν κ(αὶ)...κ̣..[6]
[15].αν....Ἐρετρίας..[6]
[10]...[...].....ους στρατείας.[6]
5 [22]....τ̣ε..[6]
[24]....ς̣υμμαχ̣ι̣κ̣ὰ
[ὑπὲρ Κτησι]φ̣ῶντος [..].[.]...[...]οι λογο.[6]
[7 Φι]λίππου δ(ια)..... «Κ(αὶ) πρ̣ῶτον μ(ὲν) τ̣ὴ̣ν̣ ε̣ἰ̣ς̣
9a 〈Πελοπόννησον πρεσβείαν ἔγραψα, ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς〉

Col. 1
8 Dem. 18.79

1–25 Finis commentationis de oratione nona. De 9.57 loqui videtur **6–8** Fortasse hunc in modum restituenda : [...ἀκριβέστερον ἀπαγγέλλ]ει τ̣ὰ̣ ς̣υμμα̣χ̣ικὰ [ὁ ὑπὲρ Κτησιφ]ῶντος [λό]γ[ο]ς̣ ἢ [οὗτοι] οἱ λόγοι, [πάντα τὰ τοῦ Φι]λίππου δ(ι)ε̣ξ̣ι̣ώ̣ν̣· vel sim. **9** Linea in pap. intercidisse videtur, textum Demosthenicum integrum inseruerunt D–S. Cf. praef. XII

1, 9b ⸤Πελοπόννη⸥cον ⸤π⸥αρε⸤δ⸥ύετο, ⸤εἶ⸥τα τὴν ⸤εἰc Εὔβ⸥οιαν,
10 ⸤ἡ⸥νι⸤ίκ' Εὐβ⸥οί⸤αc ἧ⸥πτετ', εἶτα τὴν εἰc Ὠρε⸤ὸ⸥ν ⸤ἔξ⸥οδον,
⸤οὐκέτι⸥ π⸤ρεcβεί⸥αν, κ(αὶ) τὴν εἰc ⸤'Ερ⸥έτριαν, ⸤ἐπειδὴ κε⸥ῖ-
⸤νο⸥c ⸤τυράνν⸥ουc ἐν ταύταιc τα⸤ῖc⸥ π⸤ό⸥λ̣ε̣c̣ι̣ κ⸤ατέ⸥c⸤τ⸥η̣c̣ε̣ν̣.»
[οἷc] κ(αὶ) [τὰ παρὰ Φιλο]χόρωι μαρτυρεῖ· περὶ μ(ὲν) γ(ὰρ) τῆc π̣ρ̣ὸ̣c̣
['Ὠρεὸν ἐξελθ]ο̣ύ̣c̣ηc βοηθείαc προθεὶc ἄρχοντα Cωc[ι]γέ- 342/1
15 [νη φηcὶ ταῦ]τα· «Κ(αὶ) c(υμ)μαχίαν Ἀθηναῖοι πρὸc Χαλκιδεῖc ἐποι-
[ήcαντο κ(αὶ)] ἠλευθέρωcαν ['Ὠ]ρείταc μ(ετὰ) Χαλκιδέων μηνὸc
[Cκιροφο]ρ̣ιῶνοc, Κηφιcοφῶντοc cτρατηγοῦ[ντο]c, κ(αὶ) Φι-
[λιcτίδ]ηc ὁ τύραννοc ἐτελεύτηcε.» περὶ δ(ὲ) τ(ῆc) εἰc Ἐρέτριαν
[πάλιν ὁ αὐ]τὸc προθεὶc ἄρχοντα Νικόμαχόν φηcιν οὕ(τωc)· «Ἐπὶ τού- 341/40
20 [του οἱ Ἀθ]ηναῖοι διέβηcαν εἰc Ἐρέτριαν, Φωκίωνοc cτρατη-
[γο(ῦν)τοc, κ(αὶ)] κατάξοντεc τὸν δῆμον ἐπολιόρκο(υν) Κλείταρχον,
[ὃc πρό]τερον μ(ὲν) ἀντιcταcιώτηc ἦν Πλουτάρχου κ(αὶ) δ[ι]ε-
[πολι]τεύετο πρὸc αὐτόν, ἐκείνου δ' (ἐ)κπεcόντοc ἐτυράν-

15 FGrH 328 F159. Cf. FGrH 103 (Charax) F19 **19** FGrH 328 F160. Cf. Diod. 16.74

10 εἰc pap. : ἐπ' codd. **11** ⸤ἐπειδὴ κε⸥ῖ̣- nos : [ἐπειδὴ] D–S **11–12** κεῖνοc τυράννουc pap. ut vid. : τυράννουc ἐκεῖνοc codd. **12** ται^{c}τ[.]ιcπ[.]λ̣ε̣c̣ι̣κ [. . .]τ̣η̣c̣ε̣ν̣ pap. **14** [ἐξελθ]ούcηc Blass, D–S[2] **16** ωριταc, χαλκιδων pap. Cf. praef. VI **17** [Σκιροφορ]ιῶνοc D–S e schol. Aesch. 3.85 (Schultz p. 329), cτρατεύcαντεc ἐπ' Ὠρεὸν Φιλιcτίδην τὸν τύραννον ἀπέκτειναν. . . .μηνὶ Σκιροφοριῶνι :]λιωνοc Cr., sed [Θαργη]λιῶνοc ut nimis breve reiecit. **21** κατάξοντεc D–S : καταξοντοc pap.

1, 24 [νηϲε· τ]ότε δ' ἐκπολιορκήϲαντεϲ αὐτὸν Ἀθηναῖοι τῶι δή-
25 [μωι] τὴν πόλιν ἀπέδωκαν.»

Ī

«⸤Κ(αὶ) ϲπου⸥δαῖα νομίζ(ων), ὦ (ἄνδρεϲ) Ἀθ(ηναῖοι), περὶ ὧν
β⸤ο⸥υλ⸤ε⸥ύεϲθε, κ(αὶ) ἀναγ-
⸤καῖα τῆι⸥ πόλει, πειράϲομαι π(ερὶ) αὐτ(ῶν) εἰπεῖ⸤ν ἃ⸥ νομίζω
ϲ(υμ)φέ-
⸤ρειν.» τοὺϲ κ]αιρ[οὺ]ϲ τοῦ λόγου τάχ' ἂν τ[ιϲ ϲ]υ̣ν̣[ίδοι ἐξ ὧν Φι-]
30 [λόχοροϲ προθεὶϲ ἄρ]χοντα Νικόμαχ[ον 12] 341/40
[15]η[4].ην προ[14]
[20]οι γεγρα[12]
[24]..[14]

34 – 36 integri perierunt

[18].η.[18]
[20].ϲ[...]ε̣[14]
[16].νενων[18]
40 [16].νωνειτ̣[16]
[14]...ηϲθε.[18]
[16]π̣οιηϲα.[16]
[12]....ιερωμεν̣[14]
[14].ϲκουϲα[14]

26 Dem. 10.1 **30** FGrH 328 F161

32 [καὶ ἄλλ]οι γεγρά[φαϲι D–S : οἱ γεγρα[μμένοι.... ὅρκοι] Gercke

1, 45 [4]μετ[8]ραιαν[14]
[4]. .ϲ οὐ βου[λόμ(εν)]οϲ οὐδὲ[12 Φι-]
[λιϲτίδου μ(ὲν) τοῦ] Ὠρείτου ἐπὶ Ϲω[ϲιγένουϲ ἀποθα-]
[νόντοϲ Κλειτάρ]χ̣ου δ(ὲ) τοῦ Ἐρετριέ[ωϲ ἐπὶ Νικομ]άχο[υ]
[ἐκπεϲόντοϲ.] κ(αὶ) ταῦτα πιϲτώ[ϲεται Φιλόχ]ο̣ροϲ
50 [ὡϲ ϲ(υμ)βεβηκότ'] ἐπὶ [τ]έλει τ(ῆϲ) Νικ[ομάχου ἀρχῆ]ϲ, ἃ ο̣[ὔπω]
[γενόμ(εν)' οἶδ' ὁ λ]όγ̣οϲ. οὐκο(ῦν) ὅτι μ[(ὲν) πρότερον γέγ]ρ̣απτ[αι]
[τ(ῆϲ) προρηθεί]ϲ̣η̣ϲ̣ ἀρχῆϲ ὁ λό[γοϲ, μὴ ὅτι μετ]ὰ̣ Νικ[ό-]
[μαχον, ἤδη ἱ]κανῶϲ ἑώραται[ι. ὁ δ' αὐτὸϲ] προθε[ὶϲ]
[Θεόφραϲτον τὸν μ(ετὰ)] Νικόμα[χον 10 δ]ε̣ιξειν̣
55 [14] ὑ[π]ὲρ τῆϲ πρὸϲ Φίλιππον
[εἰρήνηϲ] τ̣ο̣ὺ̣[ϲ ὅρκουϲ] κ(αὶ) ἡ περὶ τῶν ϲ(υν)θ[η]κ(ῶν) ϲτή-
[λη τῶν περὶ τῆϲ εἰ]ρ̣ήν(ηϲ) ἐπὶ Θεοφράϲτου ἄρχο[ντ]οϲ ε- 340/39
[14]ηνεϲ̣ατ[.]τ̣ε̣. .υθε[3]ωτ.

46–47 Φιλιϲτίδου τοῦ Ὠρείτου ἐπὶ Ϲωϲιγένουϲ Fouc., Cr. ἀποθανόντοϲ nos : ἐκπεϲόντοϲ Fouc. **48** [ἐπὶ Νικο]μάχου Fouc., Cr. **49** ἐκπεϲόντοϲ nos : ἄρχοντοϲ Cr. **49–51** Supplevimus. Cf. Cr., Jac. πιϲτώ[ϲει ὅτι πολλῶι ἔμ]προϲ[θεν ἐκεῖνα τῶν] ἐπὶ [τ]έλει τῆϲ Νικο[μάχου ἀρχῆ]ϲ, ἀ[λλὰ δὴ καὶ ὁ λ]όγοϲ. οὐκοῦν ὅτι μ(ὲν) [οὐχ ὕϲτερον γέγ]ραπτα[ι τῆϲ Ϲωϲιγέν]ουϲ ἀρχῆϲ ὁ λόγ οϲ, μὴ ὅτι με]τὰ Νικόμα[χον, ἤδη ἱ]κανῶϲ ἑώραται. [ἀφηγεῖται γάρ]. ... Eadem semper arguere videtur Didymus, Demosthenem de tyrannis expulsis tacere non potuisse, si post mensem Scirophorionem anni Sosigenis orationem scripsisset. Sed multa incerta **51–52** πρότερον nos : ὅτι μ[ὲν ὕϲτερον γέγ]ραπτ[αι τῆϲ προρηθεί]ϲ̣η̣ϲ̣ ἀρχῆϲ ὁ λόγοϲ Arnim **53**]κ vel]ϲ pap. : ἱ]κανῶϲ Cr. : -ϲαν ὡϲ D–S **54** Θ. τὸν μετὰ Νικ. D–S **55–58** Fort. hunc in modum restituenda : [οἱ Ἀθηναῖοι ἐφύλαττον] ὑπὲρ τῆϲ... [εἰρήν(ηϲ)] τ̣ο̣ὺ̣[ϲ ὅρκουϲ] καὶ ἡ...ϲτή[λη]...ἔ[θ' εἱϲτήκει **57** εἰ]ρήν(ηϲ) D–S : καθή]ιρη[ται Cr., neque vestigiis neque argumento aptum **58** Ἕλλ]ηνεϲ Cr.

1, 59 [6]ν̣.[6].τε πάντηι τε κ(αὶ) πάντ[ω]ϲ πρ[.]
60 [14]..αι· ϲαφὴϲ δ(ὲ) μάρτυϲ, [ὡ]ϲ ἐγὼ ἀ-
[ποδείξω], Δημοϲθέ[ν]ηϲ ταυτὶ λέγων· «Τ˻αῦ˼τα νῦν
˻ἕκαϲτον εἰ˼δότα ˻κ(αὶ) γ˼ιγνώϲκον˻τ˼α παρ' αὑτῶ˻ι δ˼εῖ μὰ
˻Δί' οὐ γράψαι κε˼λεύ˻ει˼ν πόλεμον τὸν τὰ βέ˻λ˼τιϲτ'
˻ἐπὶ πᾶϲι δικαίοι˼ϲ ϲ(υμ)βουλεύοντα· τοῦτο μ(ὲν) γ(άρ) ˻(ἐϲτι)
λ˼αβεῖν
65 ˻ὅτωι πολεμή˼ϲετε βουλομ(έν)ων, οὐχ ἃ τῆι πόλει ˻ϲ˼(υμ)φέρε˻ι˼
˻πράττειν.˼» οὐ γ(ὰρ) ἂν δήπου ταῦτ' ἔλεγε[ν], εἰ λελυκ[ό-]
[τεϲ τὴν εἰ]ρήν(ην) ἐτύγχανον Ἀθην[αῖο]ι. ὅτι μ(ὲν) [ο(ὖν)]
[ἐπὶ Θεοφράϲτο]υ τοῦ μ(ετὰ) Νικόμαχον ἄ[ρ]ξαντοϲ 340/39
[αἱ ϲ(υν)θῆκαι ἐλύ]θηϲαν, ἀρκέϲει Φιλ[ό]χοροϲ ἐκ-
70 [φανῶϲ διὰ τῆϲ] ἕκτηϲ γράφ(ων) οὕ(τωϲ)· «Ὁ δ(ὲ) δῆμοϲ ἀκού-
˻ϲαϲ τῆϲ ἐπιϲτολῆϲ,˼ Δημοϲθένουϲ π(αρα)καλέϲαντο˻ϲ˼
˻αὐτὸν πρὸϲ τὸν π˼όλεμον κ(αὶ) ψήφιϲμα γράψαν-
˻τοϲ, ἐχειροτόνηϲ˼αν τὴν μ(ὲν) ϲτήλ(ην) καθελ˻εῖν˼
˻τὴν περὶ τῆϲ π˼ρὸϲ Φίλιππον ˻ε˼ἰρήν(ηϲ) κ˻(αὶ) ϲυ˼μ-

61 Dem. 10.17 **70** FGrH 328 F55b. Cf. F55a = Dion. Hal. *Ad Amm.* 11

60–61 ἀ[ποδείξω D–S[1] : ἀ[ληθεύω Bl., D–S[2] : ἀ[ληθῆ λέγω Fuhr **61** ταῦτα νῦν pap. : ταῦτα τοίνυν codd. **62**]ινωϲκον[.]α pap. **63** πόλεμον pap., vulg. : τὸν πόλεμον S **64–65** λαβεῖν ὅτωι πολεμήϲετε βουλομένων SA pap. : ὅτωι μὴ πολεμήϲετε λαβεῖν οὐ βουλομένων vulg. **69** αἱ ϲυνθῆκαι ἐλύ]θηϲαν Fuhr : αἱ ϲτῆλαι καθηιρέ]θηϲαν Wil., sed Didymus de una sola columna arguit **70** οὕτωϲ pap. : οὑτωϲί D–S **71** καὶ Δημοϲθ. Dion. Hal. **72** αὐτὸν Dion. Hal. : αὐτοὺϲ D–S **72–73** ψήφιϲμα, ἐχειροτόνηϲαν pap. : ⟨τὰ⟩ ψηφίϲματα, ἐχειροτόνηϲεν Dion. Hal.

Col. 2

a Τίνες οἱ περι[18]
b Π(ερὶ) τὴν ὑπόνοια[ν 18]
c Θ̣ηβαίο(υς) συμμα[18]
d Ὅτι δυσνόως ἐχε[.].ο[18]

2, 1 μαχ⸌ί⸍ας σταθεῖσαν, ναῦ⸌ς⸍ δ(ὲ) πληροῦν κ(αὶ) ἐνερ-
γε⸌ῖ⸍ν τὰ ⸌το⸍ῦ π⸌ολέ⸍μου.» ἔνιοι δ[(έ) φασι τὸν λόγον ἐπὶ Σω-
σιγένους συντετάχθαι·[15] 342/41
τον[7]ου [.]ειδ..τ[15]
5 μαλ[7] ν̣η̣[4]μ[15]
[3].[5]ρ̣εις κ(αὶ) ημ..[12]
[10]ειδιο[.]..η.[12]
[10].τα περὶ αυτο[15]
[10]ν ὅτι πολιορ[κ 12]
10 [10]. κ(αὶ) εἰς̣ [Μ]α̣κ̣εδ̣[ον 10]
[12]..ιδ..κη[15]
[10]..[.].στρατου[12]
[10]τερωι κ(αὶ) τ(ῆς) γενο[μένης 10]
[7 μνη]μ̣ονεύει λόγωι· κ(αὶ) .[10]
15 [10]ειν τοῦ ἀνειλ̣[14]

Col. 2

b π′ (περὶ) pap. : παρὰ D–S **1** συμμαχίας σταθεῖσαν Dion. Hal. : μαχ[.]ανσυσταθεισαν pap. καὶ pap. : καὶ τὰ ἄλλα Dion. Hal. **2–39** De tempore orationis decimae diutius arguere videtur **6** τριή]ρεις Fuhr **9** Fort. arguitur de Dem. 10.29 : ἀλλ' ὅταν μὲν ἐκεῖνος παρασκευάζηται, ἀμελήσαντες τοῦ ποιεῖν ταὐτὸ καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι ῥαθυμεῖτε, καὶ ἄν τι λέγῃ τις, ἐκβάλλετε, ἐπειδὰν δ' ἀπολωλὸς ἢ πολιορκούμενόν τι πύθησθε, ἀκροᾶσθε καὶ παρασκευάζεσθε

2, 16 [10]γέγονε τ[18]
ανα[14]. .[16]
φων[14].ν.[16]
ἄθροιcαν[τ 3]λ̣[. .]. . .[18]
20 ροδηcειτω[4]ηρ[20]
αταιc. . . Cκυθῶν με̣.[20]
βοηθηcαντ[. .] ἐπανῆγε π̣[12 πε-]
ρὶ τὸ Βυζά[ντ]ιον· κ(αὶ) περὶ μ(ὲν) [15]
cειν[6].νω· cυμβου[15]
25 c̣[6]c αὐτοῖc πολ[15]
[8]μ(ὲν) κινδ[υ]νευον[15]
[8]αζομ(έν)ουc τὰ c(υν).[12]
[6] βαcιλέα τὸν μέγ[αν 10]
[8]ε.[.]νταc ἃ cύνη[θεc ἦν αὐτοῖc λέγειν]
30 [6]. .[3 κ]οινὸc ἐχ[θρὸc 10]
[10 Ἑλ]λάδα [14]

32 – 54 perierunt

55 [35]μου
[35]αcιν
[8]του[20]. .

19 – 20 παρ' Ὀδηcείτω[ν Cr., fort. recte. An de pactione Philippi cum urbe Odesso arguitur? Cf. Diod. 16.71 **21** Σκυθῶν μ[. Cf. 11.47 : ὅτ' ἐκεῖνοc (sc. Φίλιπποc) ἐν Σκύθαιc ἦν **28 – 30** De legatione ad regem magnum arguere videtur. Cf. Dem. 10.33 : οἶμαι δεῖν ὑμᾶc πρεcβείαν ἐκπέμπειν, ἥτιc τῷ βαcιλεῖ διαλέξεται, καὶ τὴν ἀβελτερίαν ἀποθέcθαι, δι' ἣν πολλάκιc ἠλαττώθητε, «ὁ δὴ βάρβαροc, καὶ ὁ κοινὸc ἅπαcιν ἐχθρόc,» καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα **29** ἃ cύνηθεc ἦν αὐτοῖc λέγειν Arnim

2, 58 [10].αϲτα[18]
[12].εο..[16]
60 [14]ψ̣[..]ωι[14]

61 – 63 perierunt

[12]τινο[16]ϲ̣εχ̣
65 [8]ων ἐγν[20]
[8] Μακεδ̣[20]
[8]εταϲϲ.[20]
[9]ο̣(υν)τεϲ[20]
[8]μ....[20]
70 [7]ὑπὲρ τουτ[20]
[7]περ.[20]
[7] κ(αὶ) διὰ το[ύ]του [16]
[7]ϲ̣το[ν] αὐτὸν .[14]
[7]υ̣ντο Ἑλλη[ν 14]
75 [7 τ]ῆι ἕκτηι [14]
[7].ουμ(εν)ω[18]
επ[3]..[.]αφειναι[ι 18]
νο[5]ε̣γγ̣...[18]

75 τ]ῆι ἕκτηι[An citatio ex Theopompi vel Philochori libro? Cf. Col. 1.70, 4.66 **2.63 – 3.62** Nihil hic discerni potest nisi singularia vocabula

Col. 3

1 – 18 perierunt integri cum titulo

3, 19 [16].ν.[16]
20 [8].[8].ιαϲ[16]
[8]μ̣[8]αϲτ..[16]
[8]αυτ̣[5].....[16]
[6]περ.....[.].[20]
[6]λ̣λον..μ̣(εν) μ̣ο̣..[14]
25 [6]ο̣τ[.].ϲ̣νικο.[14]
[8] μ(ὲν) τὸν ε̣ϲ̣τ̣[20]
[8]μ̣[..]εκ..[20]
[4].[4].[5]ακ[18]
[6]...[6]ε.[18]
30 [12]..λ..[20]
[8]αι[22]
[8] γ(ὰρ) [.].....[16]
[8]ο.[22]
[8]α̣ι̣[..]..[20]
35 [6] ἵνα μὴ ν[26]
[3] ἀρκέϲει δε.[...]ρ̣[18]
[3]..ιε[.].[6]υα[18]
[3]ιδοϲ.[8]αβ.[18]
[.].[.] ἐπολιορκ[...]επι̣[18]
40 [4]α..[...]ϲταλ.φε.[16]

Col. 3
25 Νικο[μαχο. Fuhr

3, 41 [4]αγγ[. . .]τ[. . .]. . πολ[16]
[5]. κ(αὶ) παρὰ τῶν [20]
[4]. . . πρόφαcιν [20]
[8]ται[.]ε[20]
45 .[7]. . . .[20]
[. .]. . . . .[. .].ε.[22]
[.].εθωτο.[24]
[. .].μ(ὲν) [ο]ὖν. .[24]
[5]εν[24]
50 [6]αι[24]
[6].τη.[24]
[3]ṭαθη.[24]
[3] δ(ιὰ) προ[24]
[.]απαντα[24]
55 [. .]ο(υν)[. .]μ.[24]
παρα. . .νε.[24]
τουc.α. . .[26]
τὴν τ(ῆc) [28]
c οὖ(τωc)[28]
60 τα[.]τ. . .[24]
ν.[30]
θ̣[30]

43 πρόφαcιν. Cf. Dem. 10.28, sed etiam Dem. 5.14 – 23 ubi monet ne propter «umbram Delphicam» belli fiat πρόφαcιc et de petitione Megalop. et Messen. loquitur. Fort. res huius anni (341) cum periculo temporis prioris comparantur **59** -c οὕ(τωc)[vel οὔ(τωc)[ί. An cit.? Cf. 13.46 : Φιλόχοροc οὑτωcὶ γράφων

Col. 4

a [Τίϲ ὁ ἀ]ν[αϲ]πα[ϲθ]εὶϲ πρὸϲ β[αϲιλέα κ(αὶ) τὰϲ Φιλίπ-]
b [πο]ụ ἐπ' αὐτὸν π(αρα)ϲκευ[ὰϲ] κ(ατα)μη[νύϲαϲ.]
c [Π(ερὶ) Ἑρ]μίου τοῦ Ἀταρνείτο[υ τί λ]έγο[υϲιν]
d [οἱ] τὰ περὶ αὐτὸν ἀνα[γράψα]ṿ[τε]ϲ.

4, 1 [τῶν] Ἀμφικτυόνων κ(αὶ) μ(ετα)ϲχὼν τ(ῆϲ) [Ἀμφικ]τυο[νε]ίαϲ,
[κ(αὶ) τὸ] ψήφιϲμα τόδ(ε)· «[Ἔ]δοξε τοῖϲ Ἀμφικτύοϲιν. ἐπει-
[δὴ] Μεγαλοπολῖται κ(αὶ) Μεϲϲήνιοι ἠξίωϲαν ε[ὐε]ρ-
[γέτ]αι [τ]οῦ θεοῦ κ(αὶ) τῶν Ἀμφικτυόν(ων) ἀ(να)γραφῆνα[ι]
κ(αὶ)
5 [(εἶναι) δοκ]ε̣ῖ̣ṿ Ἀμφικτύονεϲ, ἀποκρίναϲθαι αὐτοῖϲ
[ὅτι] περὶ μ(ὲν) τῆϲ Ἀμφικτυονείαϲ ἐπανενεγ-
[κόντεϲ] εἰϲ τ(ὰϲ) πόλειϲ ἕκαϲτοι βουλεύϲονται κ(αὶ) εἰ[ϲ]
[τὴν ἐρ]χομ(έν)ην πυλαίαν ἀποκρινοῦνται [αὐτ]οῖϲ
ὑπὲρ τούτων· εὐεργέταϲ δ(ὲ) τοῦ θεοῦ κ(αὶ) [τ]ῶν Ἀμ-

Col. 4

a Dem. 10.32 ἔπειθ' ὁ πράττων καὶ ϲυνειδὼϲ ἅπανθ' ἃ Φίλιπποϲ κατὰ βαϲιλέωϲ παραϲκευάζεται, οὗτοϲ ἀνάϲπαϲτοϲ γέγονε **2** Ditt. *SIG*[3] 224

a – b τίϲ ὁ ἀν]α[ϲπαϲ]θεὶϲ πρὸϲ β[αϲιλέα] Arnim, Fouc. [κ(αὶ) τὰϲ Φιλίππο]ụ ...κ(ατα)μη[νύϲαϲ nos : [καὶ ϲυνειδὼϲ τὰ]ϲ ἐπ' αὐτὸν παραϲκευ[ὰϲ Φιλίππου] Arnim, Fouc. **1** Quae praecedunt hunc in modum supplenda putamus : οἱ μὲν Μεγ. καὶ Μεϲϲ. ὧν ἠξίουν οὐκ ἔτυχον, ὁ δὲ Φίλιπποϲ ηὐξάνετο θεραπευόμενοϲ ὑπὸ τῶν Ἀμφικτυόνων .... **2** κ(αὶ) τὸ] ψήφιϲμα τόδε nos : κατὰ ψ]ήφιϲμα τόδε D – S. Cf. Praef. XIII **2 – 3** ἐπει[δὴ] Cr. : ἐπει[δὴ δὲ] D – S **5** (εἶναι) δοκ]ε̣ῖ̣ṿ nos : κληθῆ]ṿạị D – S : (εἶναι) δημοϲ]ίαι Cr. : εἶ]ναι Ditt. **8** ἐρ]χομένην Cr. : ἐ]χομένην D – S

4, 10 φικτυόν(ων) δ(ε)δόχθα̣ι̣ ⟨εἶναι⟩ α̣ὐ̣τούς· ἀποκρίναcθαι δὲ
[5]. . οιc ὅ̣τ̣ι̣ [δο]κεῖ τοῖc Ἀμφικτύοcιν ἀ-
[ναγραφῆ]ναι αὐτουc εὐε[ργ]έταc τοῦ θεοῦ κ(αὶ) [τ]ῶν
[Ἀμπικ]τυόν(ων) καθάπερ [αἰτ]οῦνται.» κ(αὶ) .[5]. .
[8]τα· Ἀριcτοτ[έληc ἐν] τῆι τρίτη[ι τῶν Νομί-]
15 [μων, ἣ π(ερὶ) τὰ] τ(ῶν) Cκυθῶν ἔ[θη ἐ]cτί, φη[c]ὶ[6]
[5]τ̣ο̣[. .]ρον μειкρα[.]. .[.].δε.[4].[. .]
[6]τ̣ου προcαγορ[ε]υθῆναι [ὑπὸ τ]ῶν βαρ-
[βάρων. . .]. . δ. . . . ν τῆc δραc̣[8]α̣caρι
[6]. . . ν δ(ια)θ[. . .]ελλ̣[9]ουcευ
20 [7]ηνη.[18]αcπαι
[6]ευ.[20]δ̣επι
[8]c̣c̣[20]ου κ(αὶ)
[8]. .[20].[.]ο.
25 [32]δ̣ε̣
[32]ρμο
[32]. . ευ
[32].[.].μ(ετα)
[32] μ(ὲν) αυ-

30 – 46 perierunt

47 [12]. . . .[3]. . εληφθ[8]

10 δεδόχθαι ⟨εἶναι⟩ αὐτούc nos : δ. αὐτοὺc ⟨ἀναγραφῆναι⟩ Fouc. : δ. αὐτούc pap., D – S **11**]cτοιc D – S : Ἡ]λίοιc Cr. : Ἀργ]είοιc Arnim, Fouc., sed vestigiis non aptum **13 – 14** καὶ τ[ῶν περ]ὶ τ[ούτων τοcαῦ]τα· Ἀριcτοτ[έληc δ' ἐν] Cr. Sic interpunxisse videtur pap. **15** ἣ π(ερὶ) τὰ] τ(ῶν) Cκυθῶν ἔ[θη ἐ]cτί nos : ἣ περὶ] τῶν Cκυθῶν ἐ[θῶν ἐ]cτι D – S : [. . . . .] π(ερὶ) Cκυθῶν ε[. .ἐ]cτί Cr. π´ (περὶ) an τ´ (τῶν) pap. incertum

4, 48 [15]οφυ..ν ἐξαπατ[ηθεὶc ὑπὸ]
[Μέντοροc τοῦ ῾Ρ]οδίου κ(αὶ) π(ρὸc) βαcιλ[έα 4]

50–58 oblitterati

[ ]...... ἐπεὶ δ' εἰc
60 [μεγίcτην διαφ]ορὰν ἥκουcιν οἱ τὰ περὶ τὸν
[῾Ερμίαν π(αρα)δεδω]κότεc, τῆc φιληκοίαc ἕ-
[νεκα τῶν κ(αὶ) νῦν π]ολυπραγμονούντ(ων) τὰ τοιαῦ-
[τα ἐπὶ πλέον] δ[ο]κῶ μοι περὶ τούτων [εἰ]πεῖν. αὐ-
[τίκα γὰρ οἱ μ(ὲν) ἐ]πὶ τῶι βελτίcτωι μνημονεύου-
65 [cι τἀνδρόc,] οἱ δ(ὲ) πάλιν ἐπὶ τῶι φαυλοτάτωι·
[ἐν οἷc ἄλλοι τ]ε κ(αὶ) Θεόπομποc ἐν τῆι ἕκτηι
[κ(αὶ) τετταρ]ακοcτῆι τῶν Περὶ [Φίλι]ππον·
[οὑτωcὶ γ(ὰρ) γράφει·] «Ὥρμηcε δ(ὲ) ῾Ε[ρ]μ[ία]c ἐπὶ
[ταύτην τ(ὴν)] ὁδόν, εὐνοῦχοc ὢν [κ(αὶ) Β]ίθυνοc το

68 FGrH 115 F291. Cf. Strabo 13.1.57 ἦν δὲ ῾Ερμίαc εὐνοῦχοc, τραπεζίτου τινὸc οἰκέτηc· γενόμενοc δ' Ἀθήνηcι ἠκροάcατο καὶ Πλάτωνοc καὶ Ἀριcτοτέλουc· ἐπανελθὼν δὲ τῶι δεcπότηι cυνετυράννηcε, πρῶτον ἐπιθεμένωι τοῖc περὶ Ἀταρνέα καὶ Ἀccὸν χωρίοιc· ἔπειτα διεδέξατο ἐκεῖνον καὶ μετεπέμψατο τόν τε Ἀριcτοτέλην κτλ. Cf. Diog. Laert. 5.3

48–49 ἐξαπατ[ηθεὶc nos : ἐξαπατ[ώμενοc ὑπὸ Μέντοροc τοῦ ῾Ροδίου Cr. καὶ πρὸc βαcιλ[έα nos : καὶ λάθραι μ[ετήχθη πρὸc τὸν β. Cr. Cf. Strabo 13.1.57, Diod.16. 52. 5–7 **60–64** Suppl. D–S **62** φιληκοΐαc pap. **64** αὐ[τίκα γὰρ] Wil. **65** [τἀνδρόc] D–S : [αὐτοῦ] Fuhr **66** ἐν οἷc] nos : ὧν εἰcιν] Wil. : καθάπερ] Fuhr, sed spatio non respondet ἕκτηι D–S, Jac. **67** τετταρ]ακόcτηι D–S. Spatio respondet accuratius quam τρι]ακόcτηι. **69–71** εὐνοῦχοc ὢν [κ(αὶ) Β]ίθυ[ν]οc τὸ [γένοc...ἐν c(υν)[ο]υ[cί]αι φ[ερ]όμενοc [ὑπὸ Πλάτ]ωνοc, [κατ]έλαβε μ[ε]τ' [Εὐβούλου Ἀc]cὸν Schub. : alii alia, v. Supplementum. Debuit

4, 70 [4]. . . ρα τρίτον δε. . . . [.] . ας[. .]ομ(εν)ος
[4]ωνος· κ[ατ]έλαβε μ(ετ') Εὐβ[ούλου 'Α]σσὸν

Col. 5.

τὸν ἐκειν[5] 'Αταρνέα κ(αὶ) τὸ χωρίον τὸ πλη-
σίον· ἁπάν[τ(ων) γ(ὰρ) οὗτος ὠμό]τατα κ(αὶ) κακουργότα-
τα κ(αὶ) τοῖς [πολίταις κ(αὶ) τοῖς] ἄλλοις διετέλεσε
προσφερό[μενος πᾶσι, τὸν μ(ὲν) γ]ὰρ φαρμάκοις
5 τὸν δ(ὲ) β[ρό]χ[ωι διεχρήσατο. κ(αὶ) τ(ῆς)] χώρ(ας) ἧς Χῖοι κ(αὶ) Μι-

Col. 5

5 Cf. Hdt. 1.160 ἐξέδοσαν δὲ οἱ Χῖοι ἐπὶ τῶι 'Αταρνέϊ μισθῶι· τοῦ δὲ 'Αταρνέος τούτου ἐστὶ χῶρος τῆς Μυσίης, Λέσβου ἀντίος, etiam 6.28, Xen. *Hell.* 3.2.11, Diod. 13.65.4

hoc loco Theopompus narrare quo modo Hermias ab Eubulo tyranno liberatus ipse tyrannus factus sit. Ad finem columnae aliquid intercidisse videtur, ubi mors tyranni narratur, e. g. ⟨κ(αὶ) τεθνηκότος Εὐβούλου διεδέξατο τὸν κλῆρον⟩ τὸν ἐκείνου vel sim. **70** τρίτον δεσπότ[η]ν temptavimus, cf. Harpocr. s. v. 'Ερμίας, ὁ εὐνοῦχος, ὁ τρίπρατος

Col. 5

Deesse videtur titulus **1** τὸν ἐκεῖ ν[ομὸν] Büch. : τὸν ἐκείν[(ου) πύργ(ον) κ(αὶ)] Cr. **1–2** τὸ πλησίον· ἁπάν[τ(ων) δ(ὲ) τότ' ὠμό]τατα nos (sic interpunxisse videtur pap.) : ἅπαν[τα πράξας] G–H : πλησίον ἅπαν, [κρατῶν ἀδικώ]τατα Cr. **3** [πολίταις] Macher : [ἑταίροις] D–S **4** πᾶσι nos : βαρέως vel ὠμῶς Wend. **5** τὸν δ(ὲ) β[ρό]χ[ωι διεχρήσατο] Cr., Jac., exiguis vestigiis respondet χώρ(ας) ἧς Cr. : χωρ' ης pap.

5, 6 τυληνα[ῖοι ἠμφεcβήτουν ἐπ]ε̣ι̣ καθίcταcαν ἐ-
κ̣ε̃ιν[ο]ν π̣[ροcτάτην, πολλὰ μ](ετὰ) τῶν ἀμίcθων cτρα-
τευμάτ(ων) π̣[αρώινηcε] κ(αὶ) προεπηλάκιcε πλείcτους
Ἰώνω[ν· ἀργυρώ]νητος γ(ὰρ) ὢν κ(αὶ) καθεζόμ(εν)οc
10 ἐπὶ τρά[πεζαν] ἀργυραμοιβικήν, κ(αὶ) cυγκει-
[μένων Χίοιc c]υμφορῶν, οὐχ ἡcυχίαν ἤ-
[γεν 7].[.].[..]. ἅμα [τ]ω̣ι̣ πρέπον-
[τι 10]δ[4]c[..].ε· πολλῶν δὲ
[3]..[7].ν[...]πεχ[4].ε π(αρ)' ἐνί-
15 [ο]υ̣c δ(ὲ) cυνε̣[5]γ̣αc τὰc ὑπαρ[χο]ύc(αc) πολι-
τείαc κ(ατα)λ̣[ῦcαι.] οὐ μὴν ἀθῶιόc γε διέφυ-
γεν οὐδ(ὲ) κ(ατὰ) [πάντ' ἔλ]α̣θ̣[ε]ν ἀcεβῆ κ(αὶ) πονηρὸν
αὑτὸν π(αρα)cχ[ών, ἀλ]λὰ ἀνάcπαcτ[ο]c ὡc βαcι[ι-]
λέα γενόμ(εν)ο[c πολ]λ̣ὰ̣c̣ τῶι cώ[μ]ατι λύμ[αc ὑ-]
20 πομείναc ἀ(να)[cταυρω]θεὶ[c] τ̣ὸ̣[ν βί]ον [ἐτελε]ύ-
τηcεν.» ὁ δ' α[ὐτὸc ἐν τῆι πρ]ὸc Φί[λιππον ἐπιc]το-
λῆι κ(αὶ) ἣν π[αρεcκεύαcτο π]αρ[ὰ τοῖc] Ἕλληcι

---

6 [ἠμφεcβήτουν ἐπ]ε̣ι̣ nos : [ἐπίcκοπον αὐτὸν] Cr., Jac. **6–7** ἐκεῖν[ο]ν π[ροcτάτην] nos : ἐκοιν[ώ]νη[cε Schub., G–H : ἐκείν[ων ἀξιούντων] Cr., Jac. **7**] pap., μ](ετὰ) an](εἶναι) incertum [πολλὰ μ](ετὰ) τῶν ἀ. nos **8** π[αρώινηcε] nos : π[ροcτατεύειν] Cr. **10–11** cυγκει-[μένων Χίοιc c]υμφορῶν nos : cυγκεί[μενοc πᾶc ἐκ c.] Wend., G–H **12** ἅμ[α τ]ῶι πρέπον[τι Schub. : ἅμ[α τ]ὸ πρέπον [διαβάλλων Cr., Jac. **14–15** παρ' ἐνί[ου]c Cr. : παρ' ἐνί[οι]c D–S **15–16** παρ' ἐνίοιc ἐπα-ναcτὰc τὰc ὑπαρχούcαc πολιτείαc καταλῦcαι Macher : τὰc ὑc[τ]άτ[αc ο]ῦc(αc) πολιτείαc suppl. D–S, vix Graece **17** κ(ατὰ) [πάντ' ἔλ]α̣θ̣[ε]ν nos : κατ[έcχε τὴν τι]μ[ή]ν Büch., D–S **18** ἀ]λλ' Schub., G–H **19–22** Suppl. D–S

5, 23 δόξαν ἱστορε[ῖ]· «Εὐνοῦχος μ(ὲν) γ(ὰρ) ἦν, ὡσαύ]ṭως δὲ
χαρίεις κ(αὶ) φιλ[όκαλ]ος γε[γον]ώς, κ(αὶ) [βάρβ]αρος
25 μ(ὲν) ὢν μ(ετὰ) τῶν Π[λατω]νείων [φ]ιλο[σο]φεῖ, δοῦ-
λος δ(ὲ) γενόμ(εν)ος ἀ[δ]ηφάγοις ζεύγεσιν ἐν ταῖς
πανηγύρεσιν ἀγωνίζεται. σκοπέλους δὲ
κ(αὶ) μικρ[ὰ χωρία] κεκτημ(έν)ος, ἔτυ[χε] μ(ὲν) τῆς
[..]ẹυε.[..., τὴν] δ(ὲ) πόλιν τ(ὴν) Ἠλείων ἐπ[αγγέλλ]ειν
30 [πρὸς αὐτὸν τὴν] ἐκεχειρία[ν] ἔ[π]εισ[εν...].
[10 ἐκ]είνου γ̣(ὰρ) ἑορτά̣ζ̣[οντος 6]
[16]ων. δ(ε) .[10]
[16]δ(ια) λογ..λ[10]
[17].ο[..].μ(εν)[10]

35 – 43 integri perierunt

[30]..
45 [30].. γ(ὰρ)
[30]. μ(ετα)

23 FGrH 115 F250 **27** Cf. Plato *Ep.* 6.322d Ἑρμείᾳ μὲν γὰρ οὔτε ἵππων πλῆθος οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας οὐδ' αὖ χρυσοῦ προσγενομένου γένοιτ' ἂν μείζων εἰς τὰ πάντα δύναμις ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ ἦθος ἐχόντων ὑγιές

23 [εὐνοῦχος μ(ὲν) γ(ὰρ) ἦν] nos : [φύσει μὲν ἄγριος] Fouc. ὡσαύ]τως δὲ D – S : πλασ]τῶς δὲ Fouc. **24** φιλ[όκαλ]ος nos : φιλ[όμουσ]ος D – S : φιλ[όσοφ]ος Cr. **25** Suppl. D – S **28 – 29** τῆς [τ(ῶν)] εὐεκ[τ(ῶν) δόξ(ης) Cr. : εὐερ[γεσίας] Bl. **30 – 50** Nihil hic discerni potest nisi singularia vocabula **31** ἐ]κείνου γ(ὰρ) ἑορτάζ[οντος nos : ἐκ]είνου τε ὀργιζομ[ένου Cr. : ἐκ]είνου [δ'] ἑόρ[αται D – S **32** Πλάτ]ωνος δ(ὲ) μ[αθητάς τινας Cr.

5, 47 [28]...λ̣λ̣ο
[24]...ϲ̣
[24] κ(αὶ) μ̣ε̣τ̣...η
50 [24].....ηϲεν
[20].κα[...]εω[..]η̣κοτα
τ(ὴν) Πλάτ[ωνοϲ 8]...[.]ε̣ι̣ϲ̣ τ(ὴν) πέριξ ἐ-
ϲτρατήγ̣ε̣ι̣, [π(αρ)εκάλεϲεν ἐξ Ἀθηνῶν Κόριϲ]κ[ον] κ(αὶ) Ἔ-
ραϲτον κ(αὶ) Ἀριϲτοτ[έλην ϲ(υμ)βιωϲομ(έν)ουϲ,] διὸ κ(αὶ)
55 πάντ[εϲ οὗ]τοι π(αρ)[εγένοντο εἰϲ Ἀϲϲό]ν, ὕϲτε-
ρον [δ' ἄλλων] ἡκό[ντων, χωρίον τ]ι ἔδωκεν
αὐτ[οῖϲ δ]ωρεά[ν. Εὐβούλου δ' ἀποθάνοντοϲ,] ἐϲ δ(ὲ) τ(ὴν)
τυραν[νίδ]α μ̣ε̣θ̣εϲτη[κώϲ, εἶχε] π̣ρ̣[αο]τέραν δυ-
ναϲτείαν. διὸ κ(αὶ) πάϲ[ηϲ τῆϲ ϲύ]νε[γγ]υϲ ἐπῆρ-
60 ξεν ἕωϲ Ἀϲϲοῦ, ὅτε δ̣[ὴ πάνθ' ὑπερ]θεὶϲ τοῖϲ εἰ-
ρημ(έν)οιϲ φιλοϲόφοιϲ ἀ[πήιει εἰϲ] τὴν Ἀϲϲίων

50–66 An ex Hermippo? Cf. Wormell YCS 5 (1935) 57–92

50 ϲυνώρμηϲεν Cr. **51–52** κεκοινωνηκότα τ(ῆϲ) Schub. **52** Πλά-των[οϲ Cr. **52–53** εἰϲ τ(ὴν) πέριξ ἐϲτρατήγει Fouc. post D–S : τ(ῆϲ) πέριξ ἐπεκράτηϲε Cr. **53** [π(αρ)εκάλεϲεν ἐξ Ἀθηνῶν] nos : [μετεπέμ-ψατο δὲ] Fouc. Κόριϲ]κ[ον Cr. **54** [ϲ(υμ)βιωϲομ(έν)ουϲ] nos : [καὶ Ξενοκράτην] Fouc. **55** πάν[τεϲ οὗ]τοι D–S π(αρ)[εγένοντο εἰϲ Ἀϲϲό]ν nos : παρὰ [τῶι Ἑρμίαι διέτριβο]ν Fouc. **56–57** Supplevimus. [δ' ἐπεὶ] ἧκο[ν καὶ ἄλλοι πλέονε]ϲ ἔδωκεν αὐτ[οῖϲ δ]ωρεὰ[ν ἰδίαν οἴκηϲιν] Fouc. : [τὸ Ἀϲϲοῦ πόλιϲμα] Cr. **57–58** ἐϲ δὲ τὴν τυραν[νί]δα μεθεϲτη[κώϲ, εἶχε] nos : ἐπίτηδ]εϲ δὲ τὴν τυραν[νί]δα μ[ετέ]ϲτη[ϲεν εἰϲ D–S **58** πραο]τέραν D–S **59** πά[ϲηϲ τῆϲ ϲύν]εγγ[υϲ] D–S, Cr. **60** [πάνθ' ὑπερ]θεὶϲ nos : [καὶ ὑπερηϲ]θεὶϲ D–S : alii alia **61** ἀ[πήιει εἰϲ] nos : [ἀπένειμεν] D–S

5, 62 πόλιν. μάλιστα δ' αὐτῶ[ν ἀποδεξ]άμ(εν)ος Ἀρι-
στοτέλην οἰκειότατα [διέκειτο πρ]ὸς τοῦτον.»
ἀλλὰ γ(ὰρ) κ(αὶ) Καλλισθέν[ης σύγγραμμά] τι συν-
65 τάξας περὶ αὐτοῦ π[ολλά τε λέγει ἄλ]λα κ(αὶ) [ταυ-]
τί· «Οὐ μόνον τοι[οῦτος ἦν ἕκας ὢν ἔτι] κιν-
δύνων, ἀλλὰ κ(αὶ) πλησίον κ[αταστὰς ἔθ' ὅ]μοιος
ὢν διετέλει, κ(αὶ) μεγί[στην τότε πίστι]ν ἔ-
δωκε τῆς ἀρετῆς ἐν αὐτ[ῶι τῶι δεινοτάτ]ωι. οἱ
70 μ(ὲν) γ(ὰρ) βάρβαροι θεωρο(ῦν)τ[ες ἐθαύμαζον αὐτοῦ] τὴν
ἀνδρείαν. ὁ γ[ο(ῦν)] βασιλ[εὺς οὐδὲν π(ερὶ) αὐτοῦ πυνθ]α-

Col. 6

a Ὑπ[ερβ]άτου φράσεω[ς] κ(ατά)στασις.

νόμ(εν)ος ἕτερον ἀλλ' ἢ τοὺς αὐτο(ὺς) λόγο(υς) ἀκούων,
ἀγασθεὶς τὴν ἀνδρείαν κ(αὶ) τ(ὴν) βεβαιότητα τῶν
τρόπ(ων), διενοήθη μ(ὲν) αὐτὸν ὅλως ἀφεῖναι νομίζων
[γ]ενόμ(εν)ον αὐτῶι φίλον πάντων ἔσεσθαι χρησι-
5 μώτατον· ἀντιπιπτόντων δ(ὲ) Βαγώου κ(αὶ)
Μέντορος, διὰ τὸ φθονεῖν κ(αὶ) φοβεῖσθαι μὴ πρω-

66 FGrH 124 F2

62–66 Suppl. D–S **66–69** Supplevimus **66** [ἦν ὢν ἐκτὸς (vel πόρρω)]Bl. : [ἐγίνετο ἐκτὸς] Usener, D–S **67** [γενόμενος ἀεὶ ὅ]μοιος Usener, D–S **68** μέγι[στον δήπου τεκμήριο]ν Cr. : μεῖζ[ον οὐδεὶς τεκμήριο]ν D–S **69** [θανάτ]ωι D–S **70–71** Suppl. D–S

Col. 6

5 Βαγώου Wil. : βαλωου pap.

6, 7 τεύςηι μᾶλλον ὡδ' αὐτῶν ἀφεθείς, ταύτην μ(ὲν)
πάλι⟨ν⟩ μετεβάλετο τ[ὴ]ν γνώμην, †δικαςωνδ(ε)
τῶν γιγνομ(έν)ων παρ[...]ωι† κακοπαθιῶν ἄμοι-
10 ρον αὐτὸν ἐποίηςε δ[ιὰ τὴν] ἀρετ(ήν)· ἡ μ(ὲν) ο(ὖν) τοιαύτη
μετριότης ὑπῆρ[ξε παρ]ὰ τῶν ἐχθρῶν παρα-
δοξ[οτά]τ[η κ(αὶ)] π[ολὺ παρὰ τ]ὸν τῶν βαρβάρων
τρό[πον, ὁ δ' ἤδη] τελ[ευτᾶ]ν μέλλ[ω]ν, φιλι-
.[8]ον [ἐπικαλ]εςάμ(εν)ος ἄλλ[ο] μ(ὲν)
15 [οὐδὲν εἶπεν, ἐπ]έςκ[ηψε δ' α]ὐτῶι πρὸ[ς] τοὺ[ς φ]ί-
[λους κ(αὶ) τοὺς ἑ]ταίρο(υς) [ἐπι]ςτέλλειν, ὡς οὐδ[ὲ]ν
ἀ[(νά)ξιο]ν ε[ἴ]η φιλοςοφία[ς οὐδ' ἄ]ςχημον δ(ια)πεπρα-
γμ[(έν)]ος.» κ(αὶ) ἡ κηδεία δ(ὲ) ἡ πρ[ὸς] τὸν Ἀριςτοτέλη
κ[(αὶ)] ὁ γραφεὶς ἐπ' αὐτῶ[ι Παι]ὰν μαρτυρεῖν αὐ-
20 τ[ο]ῦ τῆι ἀρετῆι δόξε[ιεν ἄν], κοὐκ ἄν [ἔ]χ[ο]ι φαύ-
λως αὐτὸν ἀναγρά[ψαι δι]ὰ τὸ μὴ πολλοῖς
πρὸ χειρὸς (εἶναι), ἔχοντα [ο]ὕ(τως)·

⌊Ἀρετ⌋ὰ πολ⌊ύμ⌋οχθε γέ[23]νει βροτείωι,
θήραμα ⌊κάλλι⌋ςτον βίῳ,

22 Page PMG 842. Cf. Diog. Laert. 5.7–8, Ath. 15.696 B–D

7 ὡδ' Wil. : οδ pap. 8–9 De hoc loco desperavimus, cf. Praef. XI. δικαςων pap., D–S : ἁπαςῶν Wil. : δικάζων Bl. παρ' [αὐτ]ῶι D–S perdubium 11–13 παραδοξ[οτά]τ[η κ(αὶ)] π[ολὺ παρὰ τ]ὸν τῶν βαρβάρων τρό[πον Bl. : παράδοξ[ος παρὰ τὴν ςυνήθεια]ν Wend. : alii alia 13 [ὁ δ' ἤδη] nos τελ[ευτᾶ]ν μέλλων Fuhr : Ἑλ[λήνω]ν μελλ[.]ν· D–S. In pap. colon post μελλ[.]ν 13–14 ἐπικαλ]εςάμενος (invocans) nos : Φίλις[τον πρὸς ἑαυτ]ὸν [εἰςκαλ]εςάμενος Cr. : Φιλις[τίδην τὸν ἑταῖρ]ον [προςκαλ]εςάμενος Fouc. Sed cf. Praef. XII 14–15 Suppl. Cr. 15–17 Suppl. D–S 20 δόξε[ιεν ἄν], κοὐκ D–S : δόξε[ι καὶ τά]χ' οὐκ Cr. 22 De vv. ll. in codicibus Ath. et DL v. Gercke, *Hermes* 37, 424 23 βροτείωι Ath., DL : βροτεωι pap.

6, 23 ϲᾶϲ πέ[24]ρι, πάρθενε, μορφᾶϲ
κ(αὶ) θα⌊νεῖ⌋ν ζηλωτ⌊ὸ⌋ϲ ἐν Ἑλ[25]λάδι πότμοϲ
5 κ(αὶ) πόνουϲ τλ⌊ῆ⌋ναι μαλεροὺϲ ἀκά[26]μανταϲ.
τοῖον ἐπὶ φρέν⌊α⌋ βάλλειϲ
καρπὸν [27]ἰϲαθάνατον χρυϲοῦ τε κρείϲϲω
κ(αὶ) γονέων [28]μαλα⌊κ⌋αυγήτοιό θ' ὕπνου.
ϲοῦ δ' ἕνεχ' οὐκ Διὸϲ Ἡ[29]ρακ⌊λῆ⌋ϲ Λήδαϲ τε κ⌊ό⌋ρ⌊οι⌋
10 πόλλ' ἀνέτλαϲαν ἔρ[30]γοιϲ,
⌊ϲὰν ἀγρ⌋εύοντε⌊ϲ δύνα⌋μιν,
ϲοῖϲ τε πόθοιϲ [31]⌊Ἀχιλεὺ⌋ϲ ⌊Αἴ⌋αϲ τ' Ἀί⌊δαο δόμ⌋ουϲ ἦλθον·
ϲᾶϲ δ' [32]⌊ἕνεκε⌋ν φιλ⌊ίου⌋ μ⌊ορφᾶϲ⌋ Ἀτ⌊α⌋ρνέοϲ ἔντροφοϲ
[33]⌊ἀλί⌋ου χήρω⌊ϲεν αὐγάϲ.⌋
⌊τοι⌋γ(ὰρ) ἀοίδιμον ἔργοιϲ [34]⌊ἀθά⌋να⌊τ⌋όν τέ μι⌊ν αὐξή-
ϲουϲι Μο⌋ῦϲαι,

25 ποτμον pap. corr. e ποτμοϲ **26** ἀκάμανταϲ DL : ἀκαμάτουϲ Ath. : ακαμαντοϲ pap. **27** ἰϲαθάνατον pap., coni. Wil. : εἰϲ ἀθάνατον DL : τ' ἀθάνατον Ath. **28** -αυγήτοιο Ath., DL : -αυγητου pap. ϲοῦ γ' ἕνεχ' οὐκ Διὸϲ post Brunckium D – S, Cr. : οουγενειοϲοδειοϲ pap. : ϲοῦ δ' ἕνεκ' ἐκ Διὸϲ DL : ϲεῦ δ' ἕνεκ' (vel ἕνεκεν) ὁ Διὸϲ Ath. : ⟨καὶ⟩ ὁ δῖοϲ Page **29** Ἡρακλῆϲ Ath., pap. ut vid. : Ἡρακλέηϲ DL χοροι pap. ut vid. : κοῦροι Ath., DL πόλλ' ἀνέτλαϲαν Ath., DL : πολλην επλαϲαν pap. **29 – 30** ἔργοιϲ pap., codd. : ⟨ἐπ'⟩ ἔργοιϲ Bergk : ⟨ἐν⟩ alii, metri gratia ϲὰν ἀγρεύοντεϲ δύναμιν Ath. : ϲὰν ἀναγορεύοντεϲ δ. DL :]εποντε[.....]μιν pap. : ϲὰν ἀνειπόντεϲ δ. coni. Bowra πόθοιϲ pap. : πόθοιϲι D – S, Page, sed vestigium post sigma est ερ- in linea superiore **31** Ἀίδαο δόμουϲ Ath., DL : Ἀίδα δόμον coni. Wil. metri gratia **32** φιλίου, φιλίαϲ codd. **33** ἀλίου Wil. : ἀελίου Ath. : ἠελίου DL χήρωϲε Ath., DL : χωρη[pap. ἀοίδιμον pap., Ath. : ἀοίδιμοϲ DL **34** ἀθάνατον Ath., pap. : ἀθάνατοι DL

6, 34 Μναμοσύ[35]˻νας θ˼ύγατρες, Δ˻ιὸς ξενίου σέ˼βας αὔξουσαι
φι[36]˻λίας τ˼ε γέρας β˻εβαίου.˼

[καὶ μνημεῖον δὲ λέγε-]
37 [ται] Ἀριστοτέ[λης αὐτῶι ἐν Δελφοῖς ἀνα-]
θ[εῖ]ναι, ὃ δὴ κ[εῖται 12 καὶ αὐ-]
τ[ὸ]ς ἐγγέγ[ραφε τὸ τοιόνδε·]

˻Τόνδε ποτ' οὐχ ὁ˼[40]σίως παραβ˻ὰς μακάρων θέμιν ἁγνὴν˼
˻ἔ˼[41]κτεινεν ˻Π˼ε˻ρσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,˼
˻οὐ φα˼[42]νερᾶς ˻λόγ˼χη˻ς φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,˼
[43]ἀλ˻λ' ἀνδρ˼ὸς π˻ίστει χρησάμενος δολίου.˼

[πρὸς ὃν]
φησι Βρ[ύ]ων [ἐν τῶι Περὶ Θεοκρίτου ἐπίγραμ-]
45 μά τι Θεόκριτον [τὸν Χῖον τοιόνδε ἀντιποιῆ-]
σαι·

Ἑρμίο˻υ˼ εὐ˻νούχου τ˼ε κ(αὶ) Ε˻ὐβούλου τόδε˼ [47]δούλου
σῆμα κ˻ενὸν˼ κενό˻φρων θῆκεν Ἀριστο˼[48]τέλης·

39 Page Ep. Gr. 622–26. Cf. Diog. Laert. 5.6 **46** Suppl. Hell. 738, Page Ep. Gr. 627–30. Cf. Diog. Laert. 5.11, Eus. *PE* 15.2.12, Plut. *Mor.* 603 C

36 [μνημεῖον] D–S : [ἄγαλμα] Fouc. **37** [ἐν vel εἰς Δ.] D–S **38** κ[εῖται D–S : κ. παρὰ τῶι βωμῶι suppl. Fouc. **42** [φα]νερας [λογ]χη[ς] pap., ut vid. : φανερῶς λόγχηι DL : φανερᾶι λόγχηι coni. D–S **44** Βρυων pap., cf. SIG³ 142.41 : Ἀμβρύων DL : Βρύσων Cr. [ἐν τῶι Περὶ Θεοκρίτου] suppl. D–S e DL **46** [τ]ε καὶ D–S : δὲ καὶ Eus. : ἠδ' DL **47** «Aut σῆμα aut μνῆμα» D–S, sed spatio aptius σῆμα θῆκεν Eus. : τεῦξεν DL

6, 48 ὃς ⌊γα⌋στρὸς τιμ⌊ῶ⌋ν ἄνομ⌊ον φύσιν εἵλετο ναί⌋[49]ειν
ἀντ' ⌊'Α⌋καδημείας βορβ⌊όρου ἐν⌋ πρ⌊οχοαῖς.⌋

50 ἀλλὰ γ(ὰρ) [ἔ]τι διαλλάττουσι κ(αὶ) π[(ερὶ) τ(ὴν) σύλ]ληψιν αὐ-
τοῦ κ(αὶ) τὸν θάνατον· Ἕρμι[ππος] γ(ὰρ) ἐν τῶι Πε-
ρὶ Ἀριστοτέλους B̄ ἐν το[ῖς δεσμο]ῖς φη[σι]ν αὐ-
τὸν τελευτῆσαι· οἱ δ' ὑπ[ὸ βασιλ]έως βασα-
[νισ]θέντα ἀ(να)σταυρωθῆνα[ι, καθ]άπερ προέκ-
55 κειται· ο[ἱ δ](ὲ) αὐτὸν ἔ[σχ]ατ[α παθεῖ]ν μη[δ]ὲν
[τῶ]ν Φιλίππωι συνεγνωσμ(έν)ων [ὁμ]ολο[γ]ή-
σαντα, καθάπερ ὁ Καλλισθέν[η]ς. ἔτι δ' οἱ
μ(ὲν) ἐν τῆι Αἰολίδι Κατάνηι φα[σί]ν αὐτὸν
συλληφθῆναι, οἱ δ' ἑτέρωθι. δόξ[ειε] δ' ἂν ἐν-
60 [τύπως τὰ] περὶ αὐτὸν διατεθεικ[έν]αι Ἀ-
ναξιμένης ἐν τῆι ἕκτηι τ(ῶν) Περὶ Φ[ίλιπ]πον ἱ-
>______ στοριῶν, οὗ τὴν ἐκλογ(ὴν) παρίημι. ο[ὐ γ(ὰρ) ὄφε]λος.
«Ὁ δὴ βάρβαρος, κ(αὶ) κοινὸς κ(αὶ) ἅπασιν ἐχθρός, κ(αὶ) πάν-
____ τα τὰ τοιαῦτα.» ταῦτα ἰδίαι προσιστ[ορεῖ ὡ]ς
65 παρ' ἕκαστα τῶν Ἀθηναίων τ[ὰ τοιάδ]ε [κα-]

51 Fr. 49 Wehrli **57** FGrH 124 F3 **58** Steph. Byz. s.v. Κατάνη... ἔστι καὶ ἄλλη κατέναντι τῆς Λέσβου **62** FGrH 72 F9 **63** Dem. 10. 33

48 ὃς [γα]στρὸς τιμῶν ἄνομ[ον φύσιν suppl. D–S : διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν Eus. : deest DL **52** [δεσμο]ῖς D–S, Fouc. **55** ἔ[σχ]ατ[α παθεῖ]ν nos : ἐ[κό]ντ[α θανεῖ]ν Wend. **58** Κατανηι pap. : Κάνηι Wil., cf. Meineke ad Steph. Byz. s. v. Κατάνη **59–60** ἐν[τύπως] nos : ἐν[τελῶς]D–S : ἐν[δεῶς] Fouc. **62** Suppl. Wil. **63** ὁ δὴ SAFY pap. : καὶ δὴ vulg. και κοινος και pap. : καὶ ὁ κοινὸς S : καὶ κοινὸς vulg.

6, 66 τὰ τοῦ βαρβάρου λεγόντων. «'Εγὼ γ(ὰρ) ˌὅτˌαν τˌι-ˌ
νὰ ἴδω τὸν μ(ὲν) ἐν Coύcοιc κ(αὶ) 'Εγβατάνοιc ˌδεδοιˌκότα
κ(αὶ) κακόνουν (εἶναι) τῆι πόλει φάcκοντα, ˌὃcˌ κ(αὶ) πˌρˌότε-
ρον c(υν)επηνώρθωcε τὰ τ(ῆc) πόλεωc πρˌάγμˌαˌταˌ κ(αὶ)
70 ν(ῦν) ἐπηγγέλλετο, εἰ δ(ὲ) μὴ 'δ(έ)χεcθε ὑμˌεῖc ἀλλ'ˌ ἀ-
ˌπˌεψηφίζεcθε οὐ τά γ' ἐκείνου αἴτιˌα, ὑˌπˌὲˌρ δ(ὲ)
τˌοˌῦ ἐν ταῖc θύραιc ἐγγὺc οὕ(τωc)ὶ ἐν μέcηˌιˌ τῆι 'Ελλά-
ˌδˌι αὐξομ(έν)ου ληιcτοῦ τ(ῶν) 'Ελλήν(ων) ἄλλο τι λέγοντα, θαυ-
μάζω, κ(αὶ) δ(έ)δοικα τούτον, ὅcτιc ἂν ἦι ποτε, ἔγωγε,

Col. 7

a Τίc ἡ ἐξ ὑπογύο[υ γ]ενηθεῖcα τῶι βαcιλεῖ πρὸc 'Α-
b θηναίουc [φιλ]ανθρωπία.

ἐπειδὴ οὐχ οὗτοc Φίλιππον.» ὑπερβάτωι τῆι φρά-
cει κέχρηται ἣν καταcτατέον οὕ(τωc)· ἐγὼ γὰρ ὅ-
ταν τιν' ἴδω τὸν μ(ὲν) ἐν Coύcοιc κ(αὶ) ἐν 'Εκβατά-
νοιc δ(ε)δοικότα, ὑπὲρ δ(ὲ) τοῦ ἐπὶ ταῖc θύραιc ἐγ-

66 Dem. 10.34

67 'Εγβατάνοιc pap., A: 'Εκ- cett. καὶ 'Ε. pap., S : καὶ ἐν 'Ε. vulg. **69** cυνεπηνώρθωcε pap., vulg. : cυνεπηνόρθωcε S **71** ἀπεψηφίζεcθε pap., SA : ἀπεψηφίcαcθε vulg. τά γ' ἐκείνου pap., vulg. : τὰ ἐκείνου SAVind 1 : τἀκείνου γ' Bl. **72** ἐν pap. : ἐπὶ codd. **73** αυξομ(εν)ου pap. : αὐξανομένου codd. λέγοντα pap., vulg. : λέγονταc S[1]

Col. 7
3 ἐν 'Εκβατάνοιc pap. Cf. 6.67 **4** ἐπὶ pap. Cf. 6.72

7, 5 γὺϲ οὑτωϲὶ ἐν μέϲηι τῆι Ἑλλάδι αὐξανομ(έν)ου λῃ-
ϲτοῦ τῶν Ἑλλήν(ων) μηδὲ λέγοντα, θαυμάζω κ(αὶ) δέ-
δοικα τοῦτον, ὅϲτιϲ ἂν ἦι ποτ', ἔγωγε. φηϲὶ δ(ὲ) τὸν
βαϲιλέα κ(αὶ) πρότερον μ(έν) ποτ' ἐπανορθῶϲαι τὰ
τ(ῆϲ) πόλεωϲ πράγματα κ(αὶ) νῦν ἐξ ὑπογύο[υ] αὐτὸν
10 μ(ὲν) φιλοτιμηθῆναι περὶ αὐ[τήν], ἀποψηφίϲαϲθαι
δ(ὲ) τὴν πόλιν τὰ διδόμ(εν)α. [τὴν πρ]οτέραν μ(ὲν) ο(ὖν) ἐπα-
νόρθωϲιν ἔνιοί φαϲιν α[ὐτὸν λ]έγειν τὴν ἐ-
π' Ἀντιαλκ[ίδου τοῦ Λ]άκ[ωνοϲ] καταβᾶϲαν
ε[ἰρήν]ην, οὐ[κ ὀρθῶϲ ὅϲα γο(ῦν)] ἐμοὶ δ[οκεῖ·] ταύτην γ(ὰρ)
15 οὐ μ[όνον οὐκ ἐδέξαντο] Ἀθ[η]ν[αῖοι], ἀλλὰ κ(αὶ) πᾶν
τοὐν[αντίον τὰ διδόμ(εν)'] αὐτοῖϲ ἀ[πε]ώϲαντο, παρ'
ὃν τ̣[ρόπον Φιλό]χοροϲ ἀφη[γεῖ]ται αὐτοῖϲ ὀνό-
μαϲι, πρ[οθ]εὶϲ ἄρχοντα Φιλο[κλέ]α Ἀναφλύ-
[ϲ]τιον· «Κ(αὶ) τὴν εἰρήν(ην) τὴν ἐπ' Ἀντ[ια]λκίδου κατέ- 392/91
20 π[ε]μψεν ὁ βαϲιλεύϲ, ἣν Ἀθηναῖοι ο[ὐκ] ἐδ(έ)ξαντο
δ[ι]ότι ἐγέγ[ρ]απτο ἐν αὐτῆι τοὺ[ϲ τ(ὴν) Ἀϲ]ίαν οἰκοῦν-
τ[αϲ] Ἕλληναϲ ἐν βαϲιλέωϲ οἴκ[ωι π]άνταϲ (εἶναι)
ϲυννενεμημ(έν)ουϲ. ἀλλὰ κ(αὶ) τοὺ[ϲ πρέϲ]βειϲ το(ὺϲ)
ἐν Λακεδαίμονι ϲυγχωρήϲα[νταϲ] ἐφυγάδευ-
25 ϲαν Καλλιϲτράτου γράψαντοϲ [οὐ]δ' ὑπομεί-
ναντας τὴν κρίϲιν, Ἐπικράτην Κ[η]φιϲιέα, Ἀν-

Col. 7

14 Xen. *Hell.* 4.8.12–15 **19** FGrH 328 F149a. Cf. 149b (Andoc. 3, Arg.), Plut. *X Orat. Vit.* 835 A, Dem. 19.276–77

5 αὐξανομ(έν)ου pap. Cf. 6.73 **6** μηδὲ, cf. ἄλλο τι 6.73 **14** οὐ[κ ὀρθῶϲ ὡϲ γο(ῦν)] ἐμοὶ δ[οκεῖ Cr. : ὅϲα γο(ῦν) Fuhr. Cf. 13.18 **16** τοὐν[αντίον D–S [τὰ διδόμ(εν)'] αὐτοῖϲ nos : [πρέϲβεϲιν] αὐτοῖϲ tempt. D–S **16–17** παρ' [ὅ]ν τ̣[ρόπον] nos : [ἣ]ν α[ἰτίαν] tempt. D–S **25** [οὐ]δ' nos : [καὶ οὐ]χ D–S

7, 27 δοκ[ί]δην Κυδαθηναιέα, Κρατῖνον Cφήττιον, Εὐ-
βουλίδην Ἐλευcίνιον.» οὐκοῦν ὅτι μ(ὲν) οὐκ εἰκόc (ἐcτι)
[τ]ὸν [Δ]ημοcθένη ταύτηc αὐτοὺc ὑπομιμνή-
30 [cκ]ειν τῆc εἰρήν(ηc) ἑόραται, ἑ[τ]έραc δ(έ) τινοc εὐ-
[εργ]εcίαc κ(αὶ) [τάχ' ἂν τ(ῆc)] περὶ Κό[νων]α τὸν Τιμοθέ-
[ου, δ(ιὰ) τὸ] τού[τον] τ[αῖc ἐ]κ Φαρ[ναβά]ζου παραcκευ-
[αῖc] χρηcάμ(εν)[ο]ν ἐν τ[ῆι π]ερὶ Κν[ί]δον ναυμαχίαι — Aug. 394
[Λα]κεδαιμονίουc ἀ[νὰ] κράτ[οc νι]κῆcαι. καὶ
35 [ταῦ]τα π[ιcτ]ώcεται Φι[λόχοροc, προθεὶ]c γ(ὰρ) ἄρχον-
[τα Σ]ου[νιάδ]ην Ἀχαρνέ[α ἐν τῆι Ε̄ οὕτωc γ]ράφε[ι·] «Κ[ό-] — 397/96
[νων μ(ὲν) ἀπὸ Κύ]πρου μ(ετὰ) π[ολλῶν νεῶν πλεύcαc]
[τὸν δ(ὲ) τῆc Φρ]υγίαc cα[τράπην Φαρνάβαζον 7]
[8]τὸ ναυτ[ικόν. 18]
40 [5]δουκεπλευcεν[18]
[5]Μ̄ τριήρων [18]

36 FGrH 328 F144 – 45 **41** Cf. Diod. 14.79.4 – 5 (anno 396) Φάραξ ... ἐκ Ῥόδου ... κατέπλευcε τῆc Καρίαc πρὸc Cάcανδα ... ἐκεῖθεν δὲ ὁρμώμενοc ἐπολιόρκει τὴν Καῦνον καὶ Κόνωνα μὲν τὸν τοῦ βαcιλικοῦ cτόλου τὴν ἡγεμονίαν ἔχοντα, διατρίβοντα δ' ἐν Καύνωι μετὰ νεῶν τεccαράκοντα. Ἀρταφέρνουc δὲ καὶ Φαρναβάζου μετὰ πολλῆc δυνάμεωc παραβοηθήcαντοc τοῖc Καυνίοιc κτλ.

27 Cφήττιον Wil. : cφ[.]cτιον pap. **31** [τάχ' ἂν τῆc] Wil. **32** [διὰ τὸ] Wil. **36** Suppl. D – S **37** [ἀπὸ Κύ]πρου Bl., Fouc. : [ἐπὶ Κ.] D – S μετὰ π[ολλῶν νεῶν πλεύcαc] D – S : μετὰ τ[ετταράκοντα νεῶν πλεύcαc] Fouc. **38 – 39** τὸν δὲ τῆc Φρ]υγίαc cα[τράπην Φαρνάβαζον πείcαc παρεcκεύαcε] τὸν αὐτ[ὸν αὐτῶι cτόλον] D – S : τὸν δὲ ...]...[...cυμμῖ-ξαι] τὸ ναυτ[ικὸν τὸ βαcιλικὸν] Fouc. **39 – 40**]δου pap. an]ξου (Cr.) incertum κ(αὶ) pap. vel κ(ατὰ) incertum. ἐπ' Εὐβουλί]δου [δὲ] ἔπλευcεν [ἀπὸ Κνίδου D – S, quasi semper e Philochoro. Fort. ἐκ Ῥό]δου κατέπλευcεν (sc. Φάραξ) **41** Μ̄ Cr. : μ(ὲν) D – S

7, 42 [4] . κ̣όλ̣π̣ο̣υ̣· c̣[18]
[4]ων προcήγα[γεν ἐκ τῆc Συ]ρίαc[7] 395/94
[3]α̣c τὴ̣ν παραλ̣[10]..[7]
45 α[γ]αγὼν δ(ὲ) τὰc ναῦc [τ(ὰc) π(αρὰ) βαcι]λέ[ωc περὶ Λ]ώρυμ[α] 394/93
[τῆc] Χερ[ρο]νήcου κ(αὶ) [ἐν]τ̣ε̣[ῦ]θεν̣ [..]..[...] ἐπιπε-
cὼ[ν 4] τῶι τῶ[ν Λ]ακεδαι[μονίω]ν να[υ]άρχωι
[εἰc] Φ̣ύ̣c̣κ̣ο̣ν κ[(ατ)ενεχθέ]ντι, κ(αὶ) [ναυ]μαχ[ί]αc γεν[ο-]
μ(έν)ηc ἐνίκ[ηcε κ(αὶ) π]εντήκοντα τριήρειc [αἰ-]
50 χμαλώτουc ἐ̣[λα]β̣ε κ(αὶ) Πείcανδροc ἐτελεύ-
τηcεν.» ἀπὸ δ(ὲ) ταύτηc τ(ῆc) ναυμαχίαc ὁ Κόνων
κ(αὶ) τὰ [μακρὰ τ]είχη τοῖc Ἀθηναίοι[c] ἀνέ-
cτηcε[ν], ἀ̣κ̣ό̣ν̣των Λακεδαιμονίων, κα-
θάπερ π̣ά̣λ̣ιν ὁ αὐτὸc c(υγ)γραφεὺc ἱcτο[ρ]εῖ· λό-
55 γον δ[έ] τινα κ(αὶ) πάνυ πιθανὸν ἔχειν οἶμαι
ταύ[τ]ηc μνημονεύειν τὸν ῥήτορα τῆc

43 Cf. Diod. 14.81.4–5 (anno 395) Κόνων ... εἰc Θάψακον τῆc Συρίαc πορευθεὶc ἀνὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἔπλευcεν εἰc Βαβυλῶνα. ἐκεῖ δ' ἐντυχὼν τῶι βαcιλεῖ καταναυμαχήcειν ἐπηγγείλατο τοὺc Λακεδαιμονίουc, ἂν αὐτῶι χρήματα καὶ τὴν ἄλλην παραcκευὴν ἑτοιμάcηι κτλ. **45** Xen. *Hell.* 4.3.10–13, Diod. 14.83.4–7 **54** FGrH 328 F146. Cf. Xen. *Hell.* 4.8.9–10, Diod. 14.85.2–3

42 κόλπου· Cr. **43** Ante lineam 43 conicimus desinere verba Philochori citare Didymum, in linea 45 e narratione anni 394 denuo citare. ὁ δὲ...]ων προcήγα[γεν ἐκ τῆc Συ]ρίαc Cr. **44** τ[ὴ]ν παραλ[ίαν ἀπὸ... Fouc. **44–47** Suppl. Cr. **46–47** c(ὺν) πάc]α[ι]c ἐπιπεcὼ[ν κ]ρ[ύφα Cr. **48** πρὸc Φύcκον κατενεχθέντι Fouc. Cf. Diod. 14.83.5, κατηνέχθη πρὸc Φύcκον τῆc Χερρονήcου (sc. Πείcανδροc) **53** ἀκόντων Wil. **55** δ[έ] τινα Wil.

7, 57 περ[ὶ] τὴν πόλιν τοῦ βασιλέως φιλοτιμίας.
κ(αὶ) γ(ὰρ) δὴ τὸ φάναι «Κ(αὶ) πρότερον cυνεπη-
νώρθωcε τὰ τ(ῆc) πόλεωc πράγματα» cυνῳ-
60 δόν πώc (ἐcτι) τῶι δοκεῖν τῆι Φαρναβάζου π(αρα)-
cκευῆι τὸν Κόνωνα cυγχρηcάμ(εν)ον Λακε-
δαιμονίουc κ(ατα)ναυμαχῆcαι. δύναιτο
δ' ἂν κ(αὶ) ἑτέραc ἀπὸ βαcιλέωc εἰρήνηc, ἣν
ἀcμ(έν)ωc προcήκαντο οἱ Ἀθηναῖοι, μνημο- 375/74
65 νεύειν τὰ νῦν ὁ Δημοcθένηc, περὶ ἧc πάλιν
ὁ Φιλόχοροc διείλεκται ὅτι π(αρα)πλήcιον αὐ-
τὴν τῆι τοῦ Λάκωνοc Ἀνταλκίδου προc-
ήκαντο, ἀπειρηκότεc ταῖc ξενοτροφία[ι]c
κ(αὶ) ἐκ πάνυ πολλοῦ τοῦ πολέμου τετρυμέ-
70 νοι, ὅτε κ(αὶ) τὸν τῆc Εἰρήν(ηc) βωμὸν ἱδρύ-
cαντο. πολλὰc δ' ἂν κ(αὶ) ἄλλαc τιc ἔχοι παρα[δ]ε[ι-]
κνύναι τοῦ βαcιλέωc εἰc τὴν πόλιν εὐερ-
γεcίαc, [ο]ἷ(ον) τὴν ὑπὸ Καλλίου τοῦ Ἱππονί-
κου πρ[υ]τανευθεῖcαν εἰρήνην, κ(αὶ) χρη-
75 μάτ[ω]ν ἐπιδόcειc ἰδίαι κ(αὶ) κοινῆι τῆι πό-

64 Xen. *Hell.* 6.2.1 (αὐτοὶ δὲ ἀποκναιόμενοι), Diod. 15.38.1–2 (ἀcμένωc προcδεξαμένων) **66** FGrH 328 F151 **71** Isoc. 15.109–10, Nepos *Timoth.* 2.2

67 Ανταλκιδου pap. Cf. 7.13 **69** τοῦ πολέμου pap. : τῶι πολέμωι em. Wil. fort. recte

Col. 8

a Τίς ἦν χρόνος [ἐ]ν ὧι ταπεινωθέντες $\overline{\text{Ρ}}$
b καὶ $\overline{\Lambda}$ μ[όν]ον τά[λαν]τα προσόδ[ο]υ ἐλάμβα-
c νον.
d Περὶ το[ῦ] $\overline{\Upsilon}$ τάλ[α]ντα προσόδ[ο]υ λαμβάνειν
e τοὺς [Ἀ]θηναίους.

8, 1 λει, ὧν τάχ' ἂν αὐτοὺς ὁ Δημοσθένης ὡς ἐν
κεφαλαίωι τὰ νῦν ὑπομιμνήσκοι. κ(αὶ) περὶ
μ(ὲν) τῆ[ς] πρότερον ἐπανορθώσεως τῆι πόλει
πρα[γ]μάτων ἀρκεῖν οἶμαι κ(αὶ) ταῦτα, τὴν
5 δ' ἐξ [ὑ]πο[γ]ύου, περὶ ἧς φησι· «Κ(αὶ) ν(ῦν) ἐπηγγέλλετο,
εἰ δὲ μὴ ἐδ(έ)χεσθε ὑμεῖς ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε,
οὐ τά γ' ἐκείνου αἴτια,» ἑξῆς ἀφηγητέον· πρὸ
τοίν(υν) ἐτῶν πέντε τοῦδε, τοῦ Φιλίππου ἐπὶ ἄρ-
χοντος Λυκίσκου Ἀθήναζε περὶ εἰρήνης 344/43
10 πέμψαντος, βασιλέως πρέσβ[ει]ς συμπροσ-
ήκαντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ ὑπε[ρο]πτικώτε-
ρον ἢ ἐχρῆν διελ[έ]χθησαν αὐτο[ῖ]ς. εἰρηνεύ-
σειν γὰρ πρὸς α[ὐτὸν ἔφασ]αν, ἐὰν μ[ὴ] ἐπὶ τὰς

Col. 8
5 Dem. 10.34

3–4 ⟨τῶν ἐν⟩ τῆι πόλει D–S : τῆι πόλει ⟨τῶν⟩ πραγμάτων Keil **6** υμεις pap. corr. ex υμιν, ut vid. **7** ταδ pap., per errorem? Cf. **6.71** **10–11** οὐ προσήκαντο em. Wend. **13** πρὸς α[ὐτὸν ἔφασ]ạν nos : πρὸς α[ὐτοὺς εἶπο]ν Fuhr : πρὸς Ἀ[ρταξέρξη]ν D–S, Cr.

8, 14 Ἑλλην[ίδας] ἴηι [πόλεις. ἀφηγο](ῦν)ται τ[αῦτ]α Ἀνδρο-
15 τίων, ὃς κ(αὶ) τ̣[ότ’ εἶπε, κ(αὶ) Ἀνα]ξιμ(έν)ης· ε[ἴ]η δ’ ἂν
ἄμεινον [τὰ τοῦ Φι]λοχόρου παραγράψαι.
προθεὶς γ(ὰρ) οὗ[τος ἄ]ρχοντα Λυκίσκ[ον] ὑποτί-
θησιν· «Ἐπὶ τούτου βασιλέως πέμ[ψ]αντος
Ἀθή[να]ζε πρέσβεις κἀξιο(ῦν)τος τὴν [φι]λίαν
20 [δ(ια)μένει]ν ἑαυτῶι τ(ὴν) πατρώιαν, ἀπε[κρί]νατο
[τοῖς π]ρέσβεσιν Ἀθήνησι διαμε[νεῖν] βασι-
λε[ῖ τὴν φιλ]ίαν, ἐὰν μὴ βασιλεὺς ἐπ[ὶ τὰς] Ἑλλη-
νίδ(ας) ἴηι πόλεις.» σαφῶς ἐν τούτοις τὰ [μ(ὲν) ἀ]πὸ τοῦ
βασιλέως καταπεμπόμ(εν)α εἰρηναῖα ἦν κ(αὶ) φι-
25 λάνθρωπα, τὰ δ’ ἀπὸ τοῦ δήμου πᾶν τοὐναντί-
ον βαρύτερα κ(αὶ) ἀπηνῆ. στοχάσαιτο δ’ ἄν τις τ(ὴν)
τοῦ βα[σ]ιλέως πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον φι-
λοτιμ[ία]ν γεγονέναι διὰ τὴν κατὰ τοῦ Μα-
[κ]εδό[νο]ς ὑπόν[οι]αν, πρὸς ὃν ἐξοίσειν ἔμελ-
30 [λε πόλεμο]ν δ(ιὰ) τὸ [πυθέσθ]αι παρ’ Ἑ[ρ]μ[ί]ου τοῦ Ἀ-
[ταρνέ]ω̣ς̣ τὴν [τ]οῦ πρ[ὸς] αὐτὸν [π]ολ[έ]μου π(αρα)-
[σκευήν]. «(Ἔστι) τοίν⸤υ⸥ν τι πρ⸤ᾶγμ⸥α κ(αὶ) ἄ⸤λ⸥λ⸤ο, ὃ
λ⸥υμαί-
ν⸤εται τὴν πό⸥λιν ὑπὸ βλασφημ⸤ί⸥ας ἀ⸤δίκου⸥ κ(αὶ) λό-

18 FGrH 328 F157 (= 324 F53, = 72 F28). Cf. Diod. 16.44.1 **32** Dem. 10.35

15 ὃς κ(αὶ) τ̣[ότ’ εἶπε] Diels Ἀνα]ξιμ(έν)ης Wil.]ξιμέις pap. **17** οὗ[τος Wil. **19** καξιότος pap. : καὶ ἀξιοῦντος D – S **20** ἀπε[κρί]-νατο (sc. Ἀνδροτίων) pap. : ἀπεκρίνα⟨ν⟩το D – S, Fouc., Jac. **21** αθη-νηισι pap. : Ἀθηναῖοι em. Fouc. **22** φιλ]ίαν Blass, Cr. : Ἀσ]ίαν Diels **30** Aut ἔμελλε (sc. ὁ βασιλεὺς) aut ἔμελλον (sc. οἱ Ἀθηναῖοι) **30** Suppl. Arnim **32** τι om. Bl.

8, 34 ⌊γων οὐ πρ⌋οcη⌊κό⌋ντων δ(ια)β⌊ε⌋βλη⌊μ(έν)ον, εἶτα τοῖ⌋ς
35 ⌊μηδὲν τῶν δικαίων⌋ ἐν τῆι πο⌊λ⌋ιτ⌊είαι βουλομέ-⌋
⌊νοις ποιεῖν πρόφασι⌋ν π(αρ)έχε⌊ι· κ(αὶ)⌋ πά⌊ντων, ὅς' ἐκ-⌋
⌊λείπει, δέον παρά⌋ του γ⌊ίγνεσθαι, ἐπὶ τοῦθ'⌋
⌊εὑρήσετε τ⌋ὴν αἰτ⌊ί⌋αν ἀν⌊α⌋φε⌊ρομένην.» ...]
[... τὸ θεωρι]κὸν αἰνίτ[τ]ε[τ]αι τ[8]
40 [10] προτερ[5]χε[8]
[10]. μ(εν)ο̣[.]ν[..]. μ(ὲν) γ(ὰρ) .[8]
.[8]φ[..].πως ουκεδ[.]κι[5]..[.]
..[.]..[βλ]ασφημεῖν φησι τοὺ[ς ....]ετης
τι..[...]π̣οιοῦντας. «Ἦν ποτ' οὐ π⌊άλαι παρ'⌋ ὑ̣μῖν
45 ⌊ὅ⌋τ' οὐ π⌊ρ⌋ο⌊c⌋ή⌊ιει τ⌋ῆ̣ι π̣όλει τάλαντ⌊α ὑπ⌋ὲρ τριά-
κοντα κ(αὶ) ἑκατόν· κ(αὶ) οὐδείς (ἐστι) τῶ⌊ν τρ⌋ιηραρχεῖν
δυναμ(έν)ων οὐδὲ ⌊τῶ⌋ν εἰσφέρε⌊ι⌋ν ὅστις οὐκ ἠ-
ξίου τὰ καθήκ⌊ον⌋τα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν, ὅ-
τι χρήματ' οὐ ⌊πε⌋ριῆν.» εἴη ἂν οὗτος ὁ κ(αι)-
50 ρὸς ἐν ᾧι περὶ Αἰγὸς ποταμοὺς ἡττη-
θέντες ἐταπεινώθησαν κ(αὶ) εἰς βρα-
χὺ ὁ δῆμος συνεστάλη τῶν ἐ̣ξ̣ω̣[τ]ι̣-
κῶν προ[σό]δων περικοπεισῶν· σα-
φὲς δ(ὲ) τοῦτο ποιήσει.

44 Dem. 10.37

35 [τῶν δικαίων] ἐν τῆι πολ. pap., vulg. : τῶν ἐν τῆι πολ. δ. S **37** παρά του SAO : [παρ'] αὐτοῦ pap. ut vid., D – S : παρὰ τοῦτο FYP : παρά του τοῦτο vulg. **42** οὐκ ἐδ[ο]κι[μάσθη tempt. Arnim **43 – 44** τοὺ[ς μετ' ἀρ]ετῆς τι κα[ινο]ποιοῦντας tempt. D – S **44** ὑμῖν S : ἡμῖν vulg., D – S **46** ἐστι SF : ἦν vulg. **48** ἐφ' ἑαυτὸν pap., ut vid., SFcorr., Harpocr. : ἐφ' ἑαυτοῦ D – S : ἀφ' ἑαυτοῦ vulg. **54** ποιήσει (sc. Δημοσθένης)

Spatium fere decem versuum vacat.

8, 55 «⸤Μ⸥ετὰ ταῦτα ἡ τύχη, καλῶς ποιοῦϲα, πολλὰ πε-
π⸤ο⸥ίηκε τὰ κοινά, κ(αὶ) τετρακόϲια ἀντὶ τῶν ἑκα-
τὸν ταλάντων προϲέρχεται, οὐδενὸϲ οὐδὲν ζη-
μιουμένου τῶν τὰϲ οὐϲίαϲ ἐχόντων.» πε-
[ρὶ] τοῦ τετρακόϲια τάλαντα πρόϲοδον ἔ-
60 χειν τοὺϲ Ἀθηναίο(υϲ) κατὰ τοὺϲ Φιλίππου
χρόνουϲ κ(αὶ) Θεόπομποϲ ἐν τῆι ἑβδόμηι
[κ(αὶ) εἰ]κοϲτῆι τῶν Περὶ Φίλιππον ἐπιμαρτυρεῖ,
ἐν οἷϲ Ἀριϲτ[ο]φῶν ὁ δημαγωγὸϲ αὐτῶι πα-
ρ[ά]γ̣ε̣τ̣α̣ι̣ λέγ[ω]ν ταῦτα· «Ἐνθυμεῖϲθε δ' ὡϲ

Col. 9

a "Οτι Β̄ Ἀριϲτομήδειϲ, ὁ μ(ὲν) Φεραῖοϲ, ὁ δ' Ἀ-
b θηναῖοϲ ὁ Χαλ[κ]οῦϲ ἐ(πι)καλούμ(εν)οϲ.

πάντων ἂν ποιήϲαιμ(εν) ἀνανδρότατον εἰ
τὴν εἰρήν(ην) δ(ε)ξαίμεθα π(αρα)χωρήϲαντεϲ Ἀμφιπό-
λεωϲ, μεγίϲτην μ(ὲν) πόλιν τῶν Ἑλληνίδ(ων) οἰκο(ῦν)-
τεϲ, πλείϲτουϲ δ(ὲ) ϲυμμάχο(υϲ) ἔχοντεϲ, τριακοϲί-
5 αϲ δὲ τριήρειϲ κεκτημ(έν)οι κ(αὶ) ϲχεδὸν τετρα-

55 Dem. 10.38 **62** FGrH 115 F166

64–65 παράγεται λέγων Wil. Cf. 14.57–8

Col. 9
1 δ' ωϲ iteratum ante πάντων pap.

9, 6 κοσί[ω]ν ταλάντων προςόδους λαμβάνοντες,
ὧν ὑπαρχόντ(ων) τίς οὐκ ἂν ἡμῖν ἐπιτιμήςειεν
εἰ τ(ὴν) Μακεδόνων δύναμιν φοβηθέντες ςυγ-
χωρήςαιμέν τι παρὰ τὸ δίκ(αι)ον;» «Ἀλλὰ ποῦ ς(υν)-
10 τρίβεται τὸ πρᾶγμα κ(αὶ) ποῦ δυςχεραίνεται; ὅταν τὸ
ἀπὸ τῶν κοιν(ῶν) ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια διαβιβάζοντας
ὁρῶςί τινας, κ(αὶ) μέγαν μ(ὲν) ὄντα π(αρ') ὑμῖν εὐθέως
τὸν λέγοντα, ἀθάνατο⸤ν δ'⸥ ἕνεκ' ἀςφαλείας, ἑτέ-
ραν δ(ὲ) τὴν κρύβδην ψῆ⸤φον τοῦ φα⸥νερῶ⸤ς θ⸥ορύ-
15 βου. τ⸤α⸥ῦτ' ἀπ⸤ις⸥τίαν, τα⸤ῦτ' ὀργὴν ἔχ⸥ει.» ἄξι[ον] δια-
πορήςειν τίνα [ποτὲ οἱ δημαγ]ωγοὶ πρ[άτ]τον-
τές ςφιςιν μ(ὲν) α[ὑτοῖς ὠφελί]αν κ(ατ)εςκεύαζον ἐκ
τοῦ πλήθους, τ[ὸ δ(ὲ) τῆς] π[ό]λεως ςυμφέρον ἠφά-
νιζον. κ(αὶ) (ἔςτιν) ὅςα δ[οκ]εῖν ὃ βούλεται λέγ[ει]ν
20 τοιοῦτο· [ὅ]ςα κοίν', ἅπερ ἦν ὄντως τοῦ [δ]ή-
μου, κ[οι]ν[ὰ] ταῦτ' οὐκ ἠξίουν διανέμ[εςθ]αι·
ἀλ[λ' ἐπε]μ[η]χανῶντο κ(αὶ) τῶν οὐ δικ(αί)ω[ν ἰδί]ας
[τ]ρ[οφ]ά[ς], οὐ[ςί]αν δημοςίαν αἰτιώμ(εν)οι [κατ]έ-
χειν τού[ς] ε[ὐ]πόρους ἢ μὴ δικ(αί)ως τὰ κοιν[ὰ] δι-

9 Dem. 10.44

11 διαβιβάζοντας pap., S : μεταβιβάζοντας A, vulg. **16** τίνα [ποτὲ D–S : τί [δήποτε Fuhr **17** α[ὑτοῖς ὠφελί]αν D–S : εὔνοι]αν Bl. **19** ὅςα δ[οκ]εῖν Wil. : ὅςα ⟨γοῦν ἐμοί⟩ δ[οκ]εῖν Cr. Cf. 13.18 **20** τοιοῦτο nos : τοιοῦτο[ν] D–S **20–21** Sic interpunximus: ὅςα κοίν' – ἅπερ ἦν ὄντως τοῦ δήμου κοινά-D–S^1 : ὅςα κοιν⟨ὰ περιῆν⟩, ἅπερ ἦν κτλ. D–S^2 διανέμ[εςθ]αι Fuhr : διανεμ[ῆς]αι D–S **22** ἀλ[λ' ἐπε]μ[η]χανῶντο nos : ἄλ[λας δ' ἐ]μ[η]χανῶντο D–S κ́ (= καὶ) pap., D–S^2 : κ́. (= κατὰ) D–S^1 **22–23** ἰδί]ας [τ]ρ[οφ]ά[ς nos : τιν]ὰς [ςτ]ρ[οφ]ά[ς D–S^2

9, 25 οικεῖν ἢ ἄ[λ]λον τινὰ τρόπον ἀδικεῖν, ἐμβα-
λόντες δ' ἂν εἰς ἀγῶνας κ(αὶ) γραφὰς δημοσίας
οὓς αὐτοῖς δόξειεν εἰς ἐκκλησίαν κ(αὶ) τὸ δι-
καστήριον ἦγον. ὁ δ(ὲ) δῆμος ἐπὶ ταῖς αἰτίαις
φανερῶς μ(ὲν) ἐθορύβει κ(αὶ) δεινὰ πάσχειν ἐβόα
30 τ[ο]ὺς εὐπόρ[ο(υς)], κρύφα δ(ὲ) κατεψηφίζετο κ(αὶ)
π[ο]λλῶν ἐ[τί]μα χρ[ημάτω]ν. ταῦτα δ(ὲ) ἐγί-
γνετο ..[..]. ṭọ[ῖ]ç [....]ουμ(έν)οις τὰ [π]ο-
λιτε[ύ]ματα ταῦτα πολλὴ[ν] ἀςφάλειαν π(αρ)-
εῖχε [κ(αὶ)] με[γάλ]ας δυναςτείας ...ạτα τ(ῶν) π̣...ç̣ι
35 ωνε̣[6].υτ[..]η τὸ μέρος οἴεται [...]
....[8 πολιτ]εύματο[ς ἐ]πανο[ρθω-]
.[15]δ' ὡς εἶχε κατα[...]
«⸤Καίτοι λοιδορίας⸥ χωρίς, εἴ τις ἔροιτ', ⸤εἰπέ⸥
⸤μοι, τί δὴ γιγνώ⸥ςκ⸤ων⸥ ἀκριβῶς, Ἀριστό⸤μηδες,⸥
40 ⸤οὐδεὶς γὰρ τὰ τ⸥οιαῦτα ἀγνοεῖ, τὸν μ(ὲν) ⸤τῶν ἰδι-⸥
⸤ωτῶν βίον ἀςφ⸥αλ⸤ῆ κ(αὶ) ἀ⸥π⸤ρ⸥άγμονα κ(αὶ) ἀκίνδυν⸤ον⸥
⸤ὄντα,⸥ τ⸤ὸν δ(ὲ) τῶ⸥ν πολιτευομ(έν)ων ⸤φιλαί-⸥
⸤τιον κ(αὶ) ςφ⸥αλ⸤ερόν.⸥» δύο Ἀριστομήδε[ι]ς (εἰςίν), [ἕ-]
[τερος μ(ὲν)] ὁ Φε[ρ]αῖος ὁ ςυμπολεμῶν τοῖς [βα-]
45 ςιλ[έ]ως ςτρατηγοῖς Φιλίππωι, περ[ὶ οὗ] ἄλ[λοι]
τε κ(αὶ) αὐτὸς [ὁ] Φ[ίλ]ιππος ἐν τῆι πρὸ[ς Ἀ]θη[ν]αί-

38 Dem. 10.70

31–32 ἐ[γ]ίγνε[τ]ο ṭέ̣ω̣[ς.]α̣ τọ[ῖ]ç [εἰςηγ]ουμένοις D–S **34–35** ὕ[ςτ]α-τα τῶν π[ολιτ]ειῶν D–S **38** χωρίς, εἴ τις pap., A vulg. : εἴ τις χωρὶς S **39** γιγνώςκων codd. : [γιγνώ]ς̣κε[ις leg. D–S. Litteram ε dinoscere non possumus Ἀριςτόμηδες SA : Ἀριςτόδημε vulg. **43** φιλαίτιον codd. : ἐρ[γώδη tempt. D–S. Litteras ερ dinoscere non possumus

9, 47 ους ἐπιστολῆι διείλεκται κ(αὶ) Θεό[πομπος]
ἐν τῆ[ι] Η̄ καὶ Μ̄ τῶν Περὶ Φίλιππον, τῶ[ι]
Ἀλεξάνδρωι δὲ περὶ Κιλικίαν ἀντιτα-
50 ξάμ(εν)ος σὺν Δαρείωι εἰς Κύπρον διέδρα,
καθά φησιν Ἀναξιμ(έν)ης ἐν τῆι Θ̄ τῶν Πε-
ρὶ Ἀλέξανδρον· ἕτερος δ(έ), πρὸς ὃν ν(ῦν) ὁ Δη-
μοσθένης διέξεισιν, Ἀθηναῖος ὁ Χαλκοῦς
λεγόμ(εν)ος, περὶ οὗ ἄλλοι τε κ(αὶ) Δείναρ-
55 χος ἐν τῆι Δοκίμου Ἀπολογίαι ὑπὲρ τοῦ ἵπ-
που φησὶν οὕ(τως)· «Ἐπεὶ δ' ὑπ' Ἀριστομήδους τοῦ
Χαλκοῦ κ(αὶ) Χαιρεστράτου τοῦ ἑαυτοῦ θείου
προήχθης οὐ δίκ(αι)α ποιῶν ἐγκαλεῖν ἐμοί,
τηνικαῦτα δ(ὲ) κ(αὶ) τῶι μ(ὲν) δίκην ἔρημον ἀπε-
60 γράψατο κατ' ἐμοῦ ἀποδημοῦντος κ(αὶ) ταῦ-
τ' ἐν Θετταλίαι.» κ(αὶ) οἱ κωμικοὶ δ' αὐτοῦ μνη-
μονεύουσι, καθάπερ Φιλήμων μ(ὲν) ἐν Λι-
θ[ο]γλύφωι·

Πρὸς τῶι μυροπωλίωι γὰρ ἀν[64]θρώπων τινῶν
ἤκουσα Χαλκοῦν περιπα[65]τεῖν κλέπτην τινά·
ἄπειρος ὢν δὲ τοῦ λε[66]γομ(έν)ου πράγματο[ς]
Ἀριστομήδην ἠρόμην [67]παριόνθ' ὁρῶν.

48 FGrH 115 F222. Cf. Arrian. *Anab.* 2.13.2. Nulla mentio apud [Dem.] 12 **52** FGrH 72 F17 **53** Cf. Dem. 10.73, Plut. *Dem.* 11 **56** Fr.LXXI – II (Conomis) **63** Austin 206

55 – 56 ἐν τῆι Δοκίμου κτλ. Cf. Harpocr. s.v. ὀχεῖον· ... Δείναρχος ἐν ἀπολογίᾳ πρὸς Ἀντιφάνην περὶ τοῦ ἵππου **58** προήχθης pap. : προήχθη D – S, sed cf., e.g., Dem. 36.20, 49 – 52 **62** φλημων pap. **66** Ἀριστομήδην ἠρόμην Austin : Ἀριστομήδη ᾿νθ' ἠρόμην pap., D – S

9, 67 ὁ δ' ἐνήλατ' εὐθύς μοι παρα[68]στὰς τῶι σκ[έ]λει
παίει τε λὰξ πύξ, ὥστε μ' [69]ἐκθανεῖν· ἐπεὶ
μόλις γε φεύγων ἐξέπεσον [70]ἄλληι λά[θρ]α.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἥρωσιν·

Col. 10

a Χρόνοι κ(αὶ) π[ό]λεις τ[ο]ῦ λόγου.
b Ὅτι Ἀναξ[ι]μέν[ο]υς (ἐστὶν) ὁ λόγος.

9.71 Ἑρ[71]μῆς δ' ὁ Μαίας ταῦτα συνδιακονεῖ
10.1 [1]ἂν ἦ πρόθυμος· κ(ατα)βέβηκεν ἄσμ(εν)ος
χαριζό[2]μ(εν)ός γ' Ἀριστομήδηι τῶι καλῶι,
ἵνα μηκέτ' [3]αὐτὸν ὁ Σάτυρος κλέπτην λέγηι.
κ(αὶ) ἐν Ἰ-
καρίοις·

Μαρσύαν δ(ὲ) τὸν φ[ί]λαυλον Αὐτο[5]κλέα δ(ε)δαρμ(έν)[ο]ν
γυμνὸν ἑστάναι καμί[6]νωι προσπεπατταλευμ(έν)ον,

70 Austin 222a **Col. 10**: **4** Austin 222b

69 γε pap. an τε incertum **71** δ[ὲ] ὁ Μαίας D–S², Büch. : δρομαίως D–S¹ -κονεῖ Kör. : -κτονει pap. : -κτορεῖ Wil.

Col. 10
1 ἂν ἦι πρόθυμος Wil. metri gr. : ἀντιπροθύμως pap., Kör. Cf. Praef. X **2** γ´ (γὰρ) pap. : γ' Ἀριστ Bl., Wagner, sed γὰρ defendit Wend. **4–10** Personarum vices sic not. D–S

10, 6 Τηρέα τ' Ἀριστο[7]μήδην. – διὰ τί Τηρέα λέγεις; –
διότι τηρ[ε]ῖν [8]δεῖ π(αρ)όντος τοῦδε τὰ cκεύη cφόδρα.
5 εἰ δ(ὲ) μή, [9]Πρόκνη γενήcῃ, κνώμενος τὸ κρανίον
[10]ἂν ἀπολέcηιc. – ψυχρόν. – ἀλλὰ πρὸc θεῶν ἐπί[c]χε[11]τε
μηδὲ cυρίξητε.

[Ι]Α

«Ὅτι μ(έν), ὦ (ἄνδρες) Ἀθ(ηναῖοι), Φίλιππος οὐκ ἐποιήcατο
τ(ὴν) εἰρή⌊ν(ην)⌋
πρὸc ἡμ⌊ᾶc⌋, ἀλλ' ἀνεβάλετο τὸν πόλεμον, π⌊ᾶ-⌋
15 cιν ὑμ⌊ῖν φα⌋ν⌊ερὸ⌋ν γέγονεν.» οἱ χρόνοι το[ῦ]
λόγου c[α]φεῖc τέλεόν (εἰcιν). τέωc μ(ὲν) γ(ὰρ) ἦcαν οἱ [λό-]
γοι τῶι Δημοcθένει ὑπὲρ τοῦ τὸν Φίλιππον
ἐ(πι)βουλεύειν δ(ια)νοεῖcθαι τοῖc Ἕλληcι παρα-
κινο(ῦν)τα τὴν ε[ἰρ]ήν(ην) κ(αὶ) τοὺc ὅρκο(υc)
π(αρα)βαίνο[ν-]
20 τα· νυνὶ δ(ὲ) λαμπρῶc ἤδη cυνερρωγότο[c]
τοῦ πολέμου [γε]ννικώτερόν φηcιν [ὁρᾶν]
τί πο[ι]ήcωcιν αὐτῶι ἄντικρυc ἀπαγγε[ί-]
λαντ[ι] διὰ τῆc [ἐπιc]τολ(ῆc) τὸν π[ρὸc] αὐτ[ο]ὺc πό-

13. et 32 Dem. 11.1

10 ἂν nos : ἄν D–S **11** cυρίξητε pap. : cυρίζητε leg. D–S et em. Wil. **14** ἡμᾶc pap., S : ὑμᾶc vulg. ἀνεβάλετο pap., SAY : ἀνεβάλλετο vulg. **21** . .]νικωτερον pap. **21–22** [ὁρᾶν] τί ποιήcωcιν nos : [ἵν' ἀν]τιποιήcωcιν D–S

10, 24 λεμον. ἐπὶ γο(ῦν) τέλει τῆς [ἐ(πι)]ςτολ[ῆς] φηςι· «Πρ[ο-]
25 υπαρχόντων ο(ὖν) ὑμῶν κ(αὶ) διὰ τὴν [ἐμὴ]ν εὐλά-
βειαν μᾶλ[λον] ἐ[π]ικειμ(έν)ων κ(αὶ) διὰ τέλους ὡς
μάλιςτα [δύν]αςθ[ε] πρα[γ]ματευομ(έν)ων ὅπω[ς]
[ἕ]λ[οι]τ' [ἂν] ἐμὲ πο[λέ]μ[ωι τὸ]ν πρότερον ὑ[μᾶς]
[εὐεργετήςαντα, ἐγὼ ὑμᾶς μ](ετὰ) τοῦ δικαίου ἀμ[υ-]
30 [νοῦμαι πάςηι μηχανῆι] ἀντιπ(αρα)ταττόμ(εν)ο[ς.]»
[ἄρχεται] δ[ὲ τ]ῆς ςυμβουλ(ῆς) κατὰ τ[άδε·]
«⌊Ὅτι μέν,⌋ ὦ (ἄνδρες) Ἀ⌊θ(ηναῖοι), Φί⌋λιππος οὐκ
ἐποιήςατο τ(ὴν) εἰρή⌊ν(ην)⌋
⌊πρὸς ἡμᾶς,⌋ ἀλλ' ἀ⌊νεβά⌋λετο τὸν πόλεμον, πᾶςιν ἡ-
⌊μ⌋ῖ⌊ν φα⌋ν⌊ε⌋ρὸν γέγ⌊ονεν.⌋» ἐξήφθη δ' ὁ π[ρὸ]ς
35 [τὸν] Μακεδόνα πόλεμος Ἀθηναί(ων). [π(αρ)ώξυ-]
[νε γ(ὰρ) τ]ἄλλα μ(έν), ὅςα Φίλιππος εἰρήνην [πρ]ος-
ποιού[μ(εν)ο]ς ἄγειν ἐπλημμέλει, το[ὺς] Ἀ-
θηναίο(υς), μάλιςτα δ' ἡ ἐπὶ τὸ Βυζά[ν]τι-

24 Cf. [Dem.] 12.23 ὡς δὲ προϋπαρχόντων καὶ διὰ τὴν ἐμὴν εὐλάβειαν μᾶλλον ἤδη τοῖς πράγμαςιν ἐπιτιθεμένων καὶ καθ' ὅςον ἂν δύνηςθε κακοποιούντων ὑμῶν, ἀμυνοῦμαι μετὰ τοῦ δικαίου, καὶ μάρτυρας τοὺς θεοὺς ποιηςάμενος διαλήψομαι περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς

26 ἐ[π]ικειμ(έν)ων Cr. : ἐπι]τιθεμ(έν)ων D–S **26–27** διὰ τέλους ὡ[ς] μάλιςτα D–S δύν]ας[θε] ⟨κακῶς⟩ coni. Bl. (Cf. [Dem.] 12.23 κακοποιούντων) **27–30** Suppl. Cr. Alii alia, v. Supplementum **30** [πάςηι μηχανῆι] D–S : [παντὶ cθένει] Pohlenz αντ(πʼ)ιτατομοc pap. **32** εποι(π)ςτ pap. **33**]λε(το)τονπολ(ε) pap. Lemma fort. a librario breviatum **35–36** Ἀθηναί(ων). [π(αρ)ώξυνε γ(ὰρ) τ]ἄλλα nos : Ἀθηνα[ί]ω[ν καὶ διὰ τ]ἄλλα D–S **37** ἐπλημμέλει, τοὺς Ἀθηναίους nos : ἐπλημμέλει ⟨περὶ⟩ τοὺς Ἀθ. D–S

10, 39 ον κ(αὶ) Πέρινθον αὐτοῦ στρατεία. τὰς ⟨δὲ⟩
40 πόλεις ἐφιλοτιμεῖτο παραστήσασθαι
δυοῖν ἕνεκα, τοῦ τε ἀφελέσθαι τὴν σιτο-
πομπίαν τῶν Ἀθηναί(ων) κ(αὶ) ἵνα μὴ πόλεις
ἔχωσιν ἐπιθαλαττίους ναυτικῶι προὔ-
χοντες ὁρμητήρια κ(αὶ) καταφυγὰς τοῦ
45 πρὸς αὐτὸν πολέμου, ὅτε δὴ κ(αὶ) [τὸ] π(αρα)-
νομώτατον ἔργον διεπράξα-
το τὰ ἐφ' Ἱερῶι πλοῖα τῶν ἐμπόρ(ων) κατα-
γαγών, ὡς μ(ὲν) ὁ Φιλόχορος $\overline{Λ}$ πρὸς τοῖς δι-
ακ[οσ]ίοις, ὡς δ' ὁ Θεόπομπος $\overline{ΡΠ}$, ἀφ' ὧν
50 ἑπτακοσία τάλαντα ἤθροισε· ταῦτα δὴ
[πέρ]υσι διαπεπρᾶχθαι ἐπὶ Θεοφράστου — 340/39
[τ]οῦ μετὰ Νικόμαχον ἄρχοντος, καθά-
[π]ερ ἄ[λ]λοι τε κ(αὶ) Φιλόχορος οὑτωσί φη-
[σιν·] «Κ(αὶ) Χάρης μ(ὲν) ἀπῆρεν εἰς τὸν σύλλο-
55 γ[ον] τῶν βασιλικ(ῶν) στρατηγῶν καταλι-
πὼν ἐφ' Ἱερῶι ναῦς, ὅπως ἂν τὰ πλοῖα τὰ
ἐκ τοῦ Πόντου συναγάγωσι. Φίλιππος
δ' α[ἰ]σθόμ(εν)ος οὐ παρόντα τὸν Χάρητα τὸ μ(ὲν)
[π]ρῶτον ἐπειρᾶτο πέμψας ⟨ ⟩ τὰς ναῦς τὰ
60 [π]λοῖα κ(ατα)γαγεῖν· οὐ δυνάμ(εν)ος δ(ὲ) βιάσα-

54 FGrH 328 F162 (= 115 F292). Cf. Iustin 9.1.1–6, Dem. 18.72, 139

39 στρατεία. τὰς ⟨δὲ⟩ nos : στρατεία * τὰς D–S : στρατεία ⟨αὐτους παρώξυνε· ταύ⟩τας ⟨δὲ⟩ Bl. **42** αθηναίκ´ pap. **51** διαπεπρᾶχθαι pap. : διαπέπραχεν em. D–S **54** απηιρεν pap. **59** επειραιτο pap. πέμψας cum lacuna nos, ⟨τὸν δεῖνα διασκεδοῦντα⟩ vel sim. : πέμψαι τὰς ναῦς pap., D–S. Cf. praef. XII

10, 61 [c]θαι, cτρατιώταc διεβίβαcεν εἰc τὸ
πέραν ἐ[φ'] Ἱερὸν κ(αὶ) τῶν πλοίων ἐκυρί-

Col. 11

a Τί τὸ ὀρρωδεῖν.
b Π(ερὶ) Νικαίαc.
c Π(ερὶ) τοῦ cκορακίζειν κ(αὶ) τῆc Ἐc
d κόρακαc παροιμίαc.

ευcεν. ἦν δ' οὐκ ἐλάττω τὰ πάντα διακοcίων
κ(αὶ) τριάκοντα. κ(αὶ) ἐπικρίνων τὰ πολέμια διέ-
λυε κ(αὶ) τοῖc ξύλοιc ἐχρῆτο πρὸc τὰ μηχανώ-
ματα, κ(αὶ) cίτου κ(αὶ) βυρcῶν κ(αὶ) χρημάτων πολ-
5 λῶν ἐγκρατὴc ἐγένετο.» χρόνοι μ(ὲν) δὴ τῆc
cυμβουλ(ῆc) κ(αὶ) πέραc τῶν Φιλιππικῶν τοῦ-
τ' ἂν εἴη. ὑποτοπήcειε δ' ἄν τιc οὐκ ἀπὸ
cκοποῦ cυμπεφορῆcθαι τὸ λογίδιον
ἔκ τινων Δημοcθένουc πραγματ⟨ει⟩ῶ̣ν ἐ-
10 πιcυντεθέν. κ(αὶ) (εἰcὶν) οἵ φαcιν Ἀναξιμ(έν)ουc
(εἶναι) τοῦ Λαμψακηνοῦ τὴν cυμβουλήν, τ̣ὴ̣ν̣
δ̣ὴ ἐν τῆι ἑβδόμηι τῶ[ν Φιλιππ]ικ(ῶν), ἣν ὀ-

10 FGrH 72 F11a

c. ἐ̸cκορακιζειν pap. **8** cυμπεφωρηcθαι pap. **9** πραγματ⟨ει⟩ῶν D–S **11–12** τὴν δὴ nos : καὶ γὰρ δὴ Cr. : νῦν δὲ D–S : ταύτ(ην)· διὸ Bl. **12** ἣν nos : ην pap. : ⟨ὅλ⟩ην Usener, D–S

11, 13 λίγου δεῖν γρ[ά]μμασιν α[ὐτοῖϲ ἐ]ντετ[ά-]
χθαι. ἔνια δ(ὲ) τ̣(ῶν) ο̣ν̣ο̣μ̣[ά]τ̣(ων) φο̣[ρτι]κ̣ωτέρωϲ
15 ἡρμήνευϲαν, καθά[π]ερ τὸ ὀρρωδεῖν ἥ-
κιϲτα Δημο[ϲθε]νικ[ὸν] ὂν κ(αὶ) εἴ τινα ἄλ[λα]
ὅμοια τούτω[ι]· «Ὅτι δ(ὲ) χρὴ μήτε ὀρρωδεῖν
ἡμᾶϲ τ(ὴν) ἐκείνου ˌδˌύναμιν μήτε ἀγεννῶϲ
ˌἀνˌτιταχθˌῆˌναι πρὸϲ αὐτόν.» ὀρρωδεῖν δε-
20 δο[ι]κέν[αι (ἐϲτίν), ἀπὸ] δ(ὲ) τοῦ ϲυμβεβηκότοϲ
τοῖϲ δ(ε)δι[ό]ϲι [π]εποίηται· τοὔνομα γ(ὰρ) περὶ
τὸν ὄρρον ⟨ἰδίειν⟩, ὡϲ ἵδεδροι. Ὅμηροϲ· «Ἴδιον
ὡϲ ἐνόηϲα, δ(ε)δάκρυνται δ(έ) μοι ὄϲϲε.» κ(αὶ) ὁ κω-
μικὸϲ Ἀριϲτοφάνηϲ ἐν Βατράχοιϲ ἐπὶ τοῦ
25 κατεπτηκότ[ο]ϲ Διονύϲου· «Χὠ πρωκτὸϲ
ἰδίει πάλαι.» «ˌὙˌποπτεύεται δ' ὑπὸ τ(ῶν) Θη-
βαίων Νˌίˌκ(αι)αν μ(ὲν) φρούραι κ(ατ)έχων, εἰϲ δ(ὲ)
τὴν Ἀμφικτυοˌνίαˌν εἰϲδεδυ[κώ]ϲ.» Νίκαι-
α ἐπιθαλάϲϲιό̣[ϲ (ἐϲτι)] πόλιϲ Θερμ[ο]πυλῶν
30 ἀπέχουϲα ϲταδίουϲ $\overline{K}$, περὶ ἧϲ Τιμοϲθέ-
ν[η]ϲ ἐν τῶι Περὶ Λιμ(έν)ων $\overline{E}$ φηϲὶ τὸν τ̣[ρό-]

17 Dem. 11.2 **22** Hom. *Od.* 20.204 **25** Aristoph. *Ran.* 237 **26** Dem. 11.4 **31** Cf. Harpocr. s.v. ἐφ' Ἱερόν, kl. Pauly s.v. Timosthenes (2)

14 ἔνια δ(ὲ) Arnim : ἔνιοι pap., D–S τ(ῶν) ὀνομ[ά]τ(ων) nos : κ(αὶ) τ(ῶν) ὀ. Arnim : κ(αὶ) πρὸ α[ὐ]τῶν D–S (lectio valde incerta) **18** ἡμᾶϲ pap., S : ὑμᾶϲ A vulg. **21** Post πεποίηται interpunximus nos : πεποίηται τοὔνομα· ⟨ἰδίουϲι⟩ γὰρ tempt. D–S **22** ⟨ἰδίειν⟩ nos (post ὄρρον vestigia incerta) : ἀ̣ε̣ὶ̣ D–S ἵδεδροι nos : ειδεδροι pap. **29** ἐπιθαλάϲϲιό[ϲ (ἐϲτι) nos : -αϲϲία D–S : -αϲϲίδ[ιο]ϲ Cr. **31–32** τὸν τ[ρόπον] τοῦτον D–S[2], Cr. : τον..[...]ϲουτον pap.

11, 32 [πον] τοῦτον· «Ἐκ [Θερμοπ]υλῶν δ(ὲ) κομις[θέν-]
[τι πλο]ῦ[ν] ὡς [στ]αδί[ων Κ̄ (ἐστὶ) π]όλις Νίκαια,
[πεζεύοντι δὲ ὅσον πεν]τήκοντα· ἀπὸ [δὲ]
35 [ταύτης μάλιστ]α σταδίους Ε̄ ἄκρα
[κ]εῖ[ται ψα]μμώδης ἐπὶ σταδίους τέττα-
[ρα]ς [ἔχουσα νηὶ] μακρᾶι ὕφορμον.» κ(αὶ) Φιλόχ[ο-]
[ρο]ς δ' [ὅτι] Λο[κ]ροῖς Φ[ί]λιππος αὐτὴν ἐκέ[λευ-]
[σε] π[αρὰ] Θηβαίων ἀποδοθῆναι· διὰ τῆ[ς]
40 ἕ[κ]της φηςὶ τὸν τρόπον τοῦτον· «Φιλίπ-
[που] δ(ὲ) [καταλα]βόντος Ἐλάτειαν κ(αὶ) Κυτίν[ιον]
κ(αὶ) πρέσβε[ι]ς πέμψαντος εἰς Θήβας Θε[ττα-]
λῶν Αἰνιάνων Αἰτωλῶν Δολόπων Φθι-
ωτῶν κ(αὶ) ἀξιο(ῦν)τος Νίκαιαν Λοκροῖς
45 παραδιδόναι, ἣν παρὰ τὸ δόγμα τὸ τῶν

32 Cf. Schol. Aesch. 2.132 Νίκαιά ἐστι παραθαλάσσιος ἀπέχουσα Θερμοπυλῶν σταδίους Μ̄ **40** FGrH 328 F56b. Cf. F56a = Dion. Hal. *Ad Amm.* 11 Λυσιμαχίδης Ἀχαρνεύς (anno 339/8)· ἐπὶ τούτου τὰ μὲν ἔργα τὰ περὶ τοὺς νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην ἀνεβάλοντο διὰ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, τὰ δὲ χρήματα ἐψηφίσαντο πάντ' εἶναι στρατιωτικά, Δημοσθένους γράψαντος. Φιλίππου δὲ καταλαβόντος Ἐλάτειαν καὶ Κυτίνιον καὶ πρέσβεις πέμψαντος εἰς Θήβας Θετταλῶν, Αἰνιάνων, Αἰτωλῶν, Δολόπων, Φθιωτῶν, Ἀθηναίων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον πρέσβεις ἀποστειλάντων τοὺς περὶ Δημοσθένη, τούτοις συμμαχεῖν ἐψηφίσαντο

32–33 κομις[θέντι D–S[2] πλ]οῦ[ν Cr. : π]λ[οί]ω[ι D–S **34** [πεζεύ-οντι δὲ ὅσον] D–S : τοῖς δ(ὲ) πεζ]εύ[ουσιν Cr. **35** ἐστὶ post ταύτης add. D–S **36** [κ]εῖ[ται ψα]μμώδης Cr. : [μ]ά[λα ψα]μμώδης D–S **37** [ἔχουσα νηὶ] D–S, Fouc., Cr. **39** π[αρὰ] Cr. : π[ρὸ]ς D–S **42–44** πεμψάντων, ἀξιούντων em. Keil **45** ἣν e linea sequenti huc transposuimus παρὰ pap., D–S : κατὰ Bl., Jac.

11, 46 Ἀμφικτυόν(ων) ὑπὸ Φιλίππου φρουρου-
μ(έν)ην, ὅτ' ἐκεῖνος ἐν Cκύθαις ἦν, ἐκβαλόν-
τες [τ]οὺς φρούρο(υς) αὐτοὶ κ(ατ)εῖχον οἱ Θηβαῖ-
οι, τούτοις μ(ὲν) ἀπεκρίναντο πρεσβείαν
50 ὑπὲρ ἁπάντων π[ρὸ]ς Φίλιππον διαλεξο-
μ(έν)ην ⟨πέμψειν⟩.» (εἰςὶν) δ(ὲ) καὶ ἄλλαι Νίκαιαι, περὶ ὧν οὐ-
κ οἶμαι ἀ[να]γκ[αῖον] νῦν λέγειν. «Ἔτι δ(ὲ)
τῶν πολλ(ῶν) ἐὰν ἁμάρτ˻ηι τις, ζ˼ημίαν κ(ατὰ) τ(ὴν) ἀ-
ξ˻ίαν˼ εἴληφεν. οἱ δ(ὲ) ὅ˻τ˼αν μ˻ά˼λιστα κατορ-
55 θ˻ώ˼ς⟨ως⟩ι, τότε μάλιστα cκορακίζονται
κ(αὶ) ˻πρ˼οπηλακίζονται.» παρὰ τὸ ἐς κόρα-
[κα]ς πεποίηται τοὔνομα, ὅπερ εἰώθα-
[μ(εν) κοινῆι] λέγειν κατὰ τῶν μετὰ βλα-
[σφ]ημ[ί]ας ὁποίποτε ἀπιόντων. μνη-
60 μονεύει δ' αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν
Ὄρ[ν]ιςιν· «Ἐς κόρακας ἐλθεῖν κ(αὶ) π(αρ)εςκευ-
˻αςμ(έν)˼ους.» θέλει μ(ὲν) γ(ὰρ) λέγειν εἰς τὰ ὄρνεα,
[χα]ριεντίζεται δ(ὲ) εἰς τὴν παροιμίαν,
[ἥ]ν φηςιν ὁ Δήμων διαδοθῆναι
65 ἐνθένδε γράφ(ων) τὸν τρόπον τοῦτον· «Τοὺς
Βοιωτούς φαςιν ἀναςτάτους ὑπὸ Θραι-

52 Dem. 11.11 **61** Aristoph. *Aves* 28 **65** FGrH 327 F7. Cf. Zenobius 3.87 (Corpus Paroemiog. Gr. I 78)

46 ὑπὸ : ἦν ὑπὸ pap., D–S **51** ⟨πέμψειν⟩ add. D–S, Fouc., et quae apud Dion. Hal. post Φθιωτῶν inveniuntur **53** τῶν pap. : τῶν μὲν codd. ἐὰν pap., SA : ἐπειδὰν F ζημίαν pap., AF : ζημίας S **54** μάλιστα SA : μέγιστα vulg. **54–55** κατορθώσωσι SF : κατορθ[ῶ]σι pap., D–S **56** προπηλακίζονται ⟨παρὰ τὸ προσῆκον⟩. Bl. e codd. **58** κοινῆι] D–S : ἀεὶ] Bl. **66** φασιν Keil : φησιν pap.

Col. 12

a ɔ ἰδὲ μὴ νεμομένους
b Π(ερὶ) τῶν Φιλίππου τραυμάτων.

12, 1 κῶν γενομ(έν)ους εἰς τὴν τότε μ(ὲν) Αἰολίδα ν(ῦν) δ(ὲ)
Θετταλίαν ὀνομαζομ(έν)ην στρατεύσασθαι,
ɔ κ(αὶ) τοὺς τὴν γῆν νεμομένους ἐξελάσαντας
τὴν ἐκείνων κατέχειν χώραν. πολεμο(ύν)των
5 δ(ὲ) πρὸς αὐτοὺς τῶν Αἰολέων κ(αὶ) τοὺς καρ-
ποὺς το(ὺς) ἐπετείους αἰεὶ φθειρόντων, πέμ-
ψαντες εἰς Δ(ε)λφοὺς ἐπηρώτων πότ⟨ερον⟩ μένω-
σιν ἐπὶ ταύτης ἢ ἑτέραν χώραν ζητῶσι.
τοῦ δ(ὲ) θεοῦ φήσαντος λευκοὺς κόρακας
10 πρότερον φανεῖσθαι ἢ τοὺς Βοιωτο(ὺς) τῆς
γῆς ταύτης ἀποβαλεῖν, θαρρήσαντες ἐ-
πὶ τ[ῶ]ι χρησμῶι τὴν ..[4]ṿαγọρ̣αν ἐν-
τόνως συνῆγον ἣν κ(αὶ) νῦν [4]ṿειν τὸ τῶν
Θετταλῶν ἔθνος. [μ]εθ[υσ]θέντ[ων] ο(ὖν) τ(ῶν) νεανί-
15 σκων τινὲς ạ[να]θηρ[ε]ύσαντες κόρακας
κ(αὶ) τούτους γυ[ψ]ώσαντες ἀφῆκαν πέτε-

Col. 12

a. Quaerit librarius de l. 3, ubi scriptum esse videtur primo νεομενους, dein ναιωμενους **10–11** «Fortasse fuit olim τὴν γῆν ταύτην ἀποβαλεῖν,» D–S. At melius oraculum ambiguum **12** Pap. lectio valde incerta. τὴν γινομένην ἀγορὰν, Fuhr. Requiritur occasio ebrietatis, sive vindemia sive nomen panegyridos **13** ἔθος ἄγειν vel ἀγινεῖν Fuhr **15** ἀνα]θηρεύσαντες D–S. Verb. abest in lexico, sed cf. ἀναζητεῖν

12, 17 cθαι πρὸc κακίαν μ(ὲν) οὐδ(ε)μίαν, παιγνίαc
δ(ὲ) κ(αὶ) γέλωτοc τοῦτο πράξαντεc. περιπετα-
μ̣ε̣ν̣(ων) δ(ὲ) τ[ὰc πόλε]ιc αὐτῶν κ(αὶ) πάντων τὸ γε-
20 γονὸc θαυ̣[μα]ζόντ(ων), κ(αὶ) τῶν μ(ὲν) τετελέcθαι
τὸν χρηcμὸν φαcκόντων, ἐγχωρίωι
/ δ(έ) τινι ἰδιώματι λεγόντων «ἄλλο τοιοῦτο,»
γενέcθαι ⟨ ⟩ παρὰ τὸν Παγαcιτικὸν κόλπον
κατώικηcαν, ὅθεν φαcὶν ἀπ' ἐκείνου
25 κληθῆναι τοὺc ἐκεῖ Κόρακαc. οἱ δ' Αἰολεῖc
τεταραγμ(έν)οιc τ[οῖ]c Βοιωτοῖc ἐπιπεcόν-
τεc ἐκείνουc μ(ὲν) ἐξήλαcαν, τὴν δ(ὲ) χώ-
ραν ἀπέλαβον. τοὺc δ' ἀδικ[ο](ῦν)τάc τι κ(αὶ) φυ-
γῆι ζημι[ο]υμ(έν)ουc ἐπὶ πολὺν χ̣ρ̣(όνον) εἰc τοὺc
30 Κόρακαc λεγομ(έν)ουc ἐκείνουc ἀπέcτελ-
λον, ὅθ[εν] τ[οῖ]c ἀποριπτουμ(έν)οιc τ̣ὸ [ἔπο]c
[τοῦτ'] ἐ̣[c]κορακί[ζει]ν ἔτι κ(αὶ) ν(ῦν) ἐπιφέρ̣[ε-]
[ται 6 .]» «⌊Κἀ⌋κεῖ⌊νοι⌋ μ(ὲν) Ἀθηναίοιc φό⌊ρουc⌋

17 Cf. Pausan. Atticist. Frag. s.v. ⟨φεῦγ'⟩ ἐc κόρακαc (H. Erbse, *Abh. deutsch. Akad. Berlin ph.-hist. Kl.,* 1949, 2, p. 218) **33** Dem. 11.16

17 κακίαν Bl., Cr. : καιρίαν (sc. χρῆcιν) D–S **18** γέλωτοc ⟨χάριν⟩ D–S, sed cf. Dem. 18.100 **22** Comma post τοιοῦτο add. nos. : ἄλλων τοιοῦτο γενέcθω Jac. **22–23** «Locum emendatione egere paragrapho adiecta significari videtur,» D–S. Lacunam indicamus duarum vel plurium linearum, e. g., γενέcθαι δὲ δεινόν τι βοώντων τῶν ἄλλων καὶ θορυβούντων, οἱ νεανίcκοι φοβηθέντεc ἔφυγον καὶ ... κτλ. **23** παγαγιτικον pap. **31–32** τὸ ἔ[πο]c [τοῦτ'] ἐ[c]κορακί[ζειν] tempt. nos (pap. lectio valde incerta) : τωθαcτικῶc τὸ cκορακίζειν Cr., Jac. **33** An [Ἀθήνηcιν]? [ἐν τῆι cυνηθείαι] Cr.

12, 34 ⸤ἤνεγκαν, ἡ δ' ἡμ⸥ετέρα πόλιϲ οὐδ(ε)νί ⸤πω τῶν ἁ-⸥
35 ⸤π⸥άν⸤των⸥.» ὅτι Μακεδόνεϲ Ἀθηναίοιϲ φό-
ρ̣ο̣υ̣[ϲ ἐτ]έλουν ἐν τῶι Περὶ τοῦ ϲτεφάνου δ(ε)δη-
λώκαμεν. «Ἀλλὰ τὸν μ(ὲν) ἐκ Μακεδονία[ϲ]
ὁ⸤ρ⸥μώμ(εν)⸤ο⸥ν οὕ(τωϲ) (εἶναι) φιλ⸤ο⸥κίνδυνον ὥϲθ' ὑπὲρ
τοῦ μ⸤εί⸥ζω ποιῆϲαι τὴν ἀρχὴν κ(ατα)τετρῶϲθαι
40 πᾶν τ⸤ὸ ϲῶ⸥μα τοῖϲ πολεμίοιϲ μαχόμ(εν)ον.» πε-
ρὶ ὧν ἔϲχε τραυμάτων ὁ Φίλιππ[οϲ ε]ἴρη-
ται μ(ὲν) ἡμῖν ἐντελῶϲ· κ(αὶ) νυνὶ δ' εἰϲ βρα-
χὺ ὑπομνηϲτέον. περὶ μ(ὲν) γ(ὰρ) τὴν Μεθώ-
νηϲ πολιορκίαν τὸν δεξιὸν ὀφθαλ-
45 μ[ὸ]ν ἐξεκόπη τοξεύματι πληγείϲ, ἐ[ν] ὧι
τὰ μηχανώματα κ(αὶ) τὰϲ χωϲτρίδαϲ [λ]ε-
γομ(έν)αϲ ἐφεώρα, καθάπερ ἐν τῆι Δ̄ τῶν
περὶ αὐτὸν ἱϲτοριῶν ἀφηγεῖται Θεό-
πομποϲ, οἷϲ κ(αὶ) Μαρϲύαϲ ὁ Μακεδὼν ὁμο-
50 λογεῖ. ὁ δ(ὲ) Δοῦριϲ, ἔδει γ(ὰρ) αὐτὸν κ(αὶ) ἐνταῦ-
θα τερατ[ε]ύϲε[ϲθαι, Ἀ]ϲτέρα φηϲὶ (εἶναι) τοὔ-
νομα τοῦ τὸ ἀκ[όντιον καιρίωϲ] ἐπ' αὐτὸν
ἀφέντοϲ, [τ]ῶν [ϲυνεϲτρα]τευκότων
αὐτῶι ϲχε[δ]ὸν [πάν]των τοξεύμα[τ]ι
55 λεγόντων [α]ὐτὸ[ν] τετρῶϲθαι. τὰ μ(ὲν) γ(ὰρ)
περὶ τῶν α̣ὐ̣λ̣η̣τ(ῶν) ὁμολογεῖται κ(αὶ) παρὰ

37 Dem. 11.22 **49** FGrH 115 F52 (= 135 – 36 F16). Cf. Diod. 16.34.5, Schol. Dem. 18.67 **50** FGrH 76 F36. Cf. FGrH 124 F57, Lucian *Quom. Hist.* 38

34 πω S : πώποτε vulg. **34 – 35** ἁπάντων pap., SA : ἁπ. ἀνθρώπων vulg. **42** lacunam post ἐντελῶϲ indic. D – S («fort. ⟨καὶ ἄλλοθι⟩») **52** [καιρίωϲ] suppl. Wil.

12, 57 Μαρcύαι, διότι cυντελοῦντι μουcικοὺc
ἀγῶναc αὐτῶι μικρὸν ἐπάνω τῆc
cυμφορ(ᾶc) κ(ατὰ) δαίμονα cυνέβη τὸν Κύ-
60 κλωπα πάνταc αὐλῆcαι, Ἀντιγενείδην
μ(ὲν) τὸν Φιλοξένου, Χρυcόγονον δ(ὲ) τὸν
[Cτ]ηcιχόρου, Τιμόθεον δ(ὲ) τὸν Οἰνιάδου.
τὸν μ(ὲν) ο(ὖν) ὀφθαλμὸν οὕ(τω) φαcὶν αὐτὸν ἐκ-
κοπῆναι, τὴν δ(ὲ) κλεῖν τ(ὴν) δ(ε)ξιὰν ἐν Ἰλ-
65 λυριοῖc λόγχηι τὸν Ἰλλυριὸν Πλευ-
ρᾶτον διώκοντα, ὅθ' ἑκατὸν μ(ὲν) καὶ

Col. 13

a [Ὅ]τι οὐκ (ἔcτι) τ(ῶν) Φιλιππικῶν ὁ λό[γοc],
b Δημοcθένουc δ(ὲ) ἄλλωc.

π[ε]ντήκοντα τῶν ἑταίρ(ων) τραυματίζον-
τα[ι], τελευτᾶι δ(ὲ) Ἱππόcτρατοc ὁ Ἀμύντου.
τ[ρ]ίτον τραῦμα λ[α]μβάνει κατὰ τὴν
εἰc Τριβάλλουc ἐμβολήν, τὴν cάρι-

57 FGrH 135–36 F17 **60** Cf. Anaxandrides 151 Kock (Ἀντιγενίδηc) **61** Cf. FGrH 76 F58 (Φιλόξενοc); neglegendum F70 (Χρυcόγονοc) **62** Cf. FGrH 125 (Chares) F4 (Τιμόθεοc) **66** Cf. Diod. 16.93.6 (πρὸc Πλευρίαν τὸν τῶν Ἰλλ. βαcιλέα διαγωνιζομένου)

60 αντιγεντην pap. **62** Οἰνιάδην τὸν Τιμοθέου coni. Fouc. **64** κλεῖν Cr., Fouc., cf. Dem. 18.67 : κν⟨ήμη⟩ν D–S : κλιν pap.

13, 5 cάν τινοc τῶν διωκομ(έν)ων εἰc τὸν
δ(ε)ξιὸν αὐτοῦ μηρὸν ὠcαμ(έν)ου κ(αὶ) χω-
λώcαντοc αὐτόν. δόξειε δ' ἂν περὶ τὰ
τραύματα κ(αὶ) τὰc πληγὰc ἀμείνονι
τύχηι κεχρῆcθαι τοῦ πατρὸc ὁ 'Αλέξαν-
10 [δ]ροc. δέκα γάρ που λαβὼν καιρίουc
πληγὰc ἄπηρ[οc διέ]μεινε, Φιλ[ί]ππωι
δ(ὲ) τὸ [ὅλ]ον cῶμα δι[ελ]ελώβητο.

Ι̅Β̅

«Πε˻ρὶ μ(ὲν) τ˻οῦ π(αρ)όντοc ἀργυρίου κ(αὶ) ὧν τ(ὴν) ἐκ-
15 κλ˻ηcία˻ν ποιεῖτε, ὦ (ἄνδρεc) 'Αθ(ηναῖοι), οὐδ(έ)τερόν μοι δο-
κεῖ τῶ˻ν˻ χαλεπῶν (εἶναι).» κ(αὶ) τοῦτον ἔνιοι
τὸν λό[γ]ον εἰc τοὺc Φιλιππικο(ὺc) παρεί-
ρουcιν· [ο]ὐκ ὀρθῶc ὅcα γο(ῦν) ἐμοὶ δοκεῖ· μνή-
μη γ(ὰρ) οὐδ' ἡτιcο(ῦν) (ἔcτιν) ἐν αὐτῶι Φιλίππου, ἀλ-
20 λὰ γ(ὰρ) οὐδ(ὲ) Μακεδόνων οὐδ' ὧν ἐξήι-
[ρ]ηκε [π]αρὰ τὰc cυνθήκ(αc) κ(αὶ) τοὺc ὅρκο(υc)
πόλεω[ν], Περίνθ[ου 'Ο]λύνθου Ποτειδαία[c],
π[ερ]ὶ δ(ὲ) [τῆ]c 'Ροδίων κ(αὶ) Μιτυληναίων ἐλευθε-
ρ[ί]αc, ὧν οὐδ(ε)τέραc μετῆν τῶι Μακεδό-
25 νι. κ(αὶ) μήποτε μετὰ τὴν πρὸc Φίλιπ-
πον εἰρή[ν]ην τοῦτον τὸ[ν] λ[όγο]ν ̣c̣υ̣ν̣-

Col. 13
14 Dem. 13.1

5 διωκομων pap. : διωκόντων D–S **6** χολωcαντοc pap. **14** ὧν pap., S[1] : ὧν ἕνεκα S vulg. **15** ποιεῖτε pap., codd. : ποιεῖcθε S γρ
23 Μιτυληναίων D–S (cf. 38) : μιληcιων pap. per errorem

13, 27 τ̣[έ]τ̣α̣χ̣ε̣[ν ὁ Δ]ημοcθένης, ἐ[ν ὧι τὰ] μ(ὲν)
[πρὸ]c [τ]ο[ὺ]c Μακεδόν(ας) ἠ̣ρέ[μει τοῖc]
[Ἀθ]η[ν]α[ί]οις, τὰ δ(ὲ) περὶ τὴν Ἀc[ίαν ἐπολυ-]
30 πραγμόνουν. οὑ(τωc)ὶ γοῦν περὶ τ[ῶν περιcτάcε-]
ών φηcι τούτων· «Εἰ μ(ὲν) γ(ὰρ) ἡcυχίαν ἔχειν
ὑ̣μ⌊ῖ⌋ν ἀπέχρη κ(αὶ) μηδὲν τῶν Ἑλλη-
νικῶν περιειργάζεcθε ὅπωc ἔχει, ἄλλοc
⌊ἄ⌋ν ἦν λόγοc. ν(ῦν) δ(ὲ) πρωτεύειν ἀξι⌊ο⌋ῦτε κ(αὶ)
35 ⌊τ⌋ὰ ⌊δ⌋ίκ(αι)α ὁρίζειν τοῖc ἄλλοι⌊c, τ⌋ὴν δ(ὲ) τα⌊ῦ-⌋
τ' ἐφο⌊δεύ⌋ουcαν κ(αὶ) φυλάξο⌊υ⌋cαν δύνα-
μ⌊ι⌋ν οὔτ̣ε καταcκευάcαcθε ⟨οὔτε καταcκευάζεcθε⟩, ἀλλ' ἐ(πὶ) πολλ(ῆc) μ(ὲν) ἡcυ-
χίαc κ(αὶ) ἐρημίαc ὑμῖν ὁ Μιτυληναίων ⌊δῆ-⌋
μοc καταλέλυται, ἐπὶ πολ⌊λ⌋(ῆc) δ' ἡc⌊υχ⌋ί-
40 αc ὁ Ῥοδίων.» χρόνον δ(ὲ) τοῦ λό[γ]ου cυν[ί-]
δοι τιc ἂν τὸν μετὰ Ἀπολλόδωρον ἄρ-
χοντα Καλλίμαχον. τί δήποθ'; ὅτι μνη- 349/8
μονεύει τ(ῶν) πραχθέντ(ων) Ἀθηναίοιc πρὸc
Μεγαρέαc περὶ τῆc ἱερ(ᾶc) Ὀργάδοc. γέγο-
45 νε ταυτὶ κατ' Ἀπολλόδωρον ἄρχοντα 350/49
καθάπερ ἱcτορεῖ Φιλόχοροc οὑτωcὶ

31 Dem. 13.7

27 ἐ[ν ὧι nos : ἐ[πεὶ D – S **32** Pap. incertum utrum ὑμῖν (codd.) an ἡμῖν (S[1]) **33** περιειργαζεcθε pap. (per errorem soni?) : περιεργάζεcθαι codd. **34** λόγοc vulg. : ὁ λόγοc S : λόγοc οὗτοc A **36** ἐφοδεύουcαν pap., S[1]A : ἐφοδεύcουcαν Yγρ : ἐποπτεύουcαν Sγρ vulg. : ἐφεδρεύουcαν S[2] **37** οὔτ̣ε Cr., codd. : οὐδ̣ὲ (sine lacuna) D – S **38** ὑμῶν codd. **45** ταυτὶ legendum : δ' αὕτη D – S, pap. ut vid. : δὲ ταῦτα Jac. **46** φιλο-δωροc pap. (per errorem)

13, 47 γράφων· «Ἀθηναῖοι δ(ὲ) πρὸς Μεγαρέας
διενεχθέντες ὑπὲρ τοῦ ὁρισμοῦ τῆς
ἱερ(ᾶς) [Ὀ]ργάδος ἐπῆλθον εἰς Μέγαρα μετ' Ἐ-
50 φιάλτου στρατηγο(ῦν)τος ἐπὶ τῆι χώραι κ(αὶ) ὡρί-
σαντο τὴν Ὀργάδα τ(ὴν) ἱεράν. ὁρισταὶ δ' (ἐ)γένον-
το συγχωρησάντων Μεγαρέων Λακρατείδης
ὁ ἱ[ε]ροφάντης κ(αὶ) ὁ δαιδοῦχος Ἱεροκ[λ]εί-
δης, κ(αὶ) τὰς ἐσχατίας τὰς περὶ τὴν Ὀργάδα
55 καθιέρωσαν τοῦ θεοῦ χρήσαντος λῶι-
ον κ(αὶ) ἄμεινον ἀνεῖσι κ(αὶ) μὴ ἐργαζομ(έν)οισι.
κ(αὶ) ἀφώρισαν κύκλωι στήλαις κατὰ [ψ]ήφι-
σμα Φιλοκράτους.» τούτων ἑοραμ(έν)ων
εἴη ἂν μετὰ τόνδε τὸν ἄρχοντα συντε-
60 ταγμ(έν)ος ὁ λόγος, διακέλευσιν ἔχων τῶν
εἰς τοὺς πολέμο(υς), εἴπερ ἄρα ἔσοιτο
π(αρα)σκευάζων. ζητεῖται δ' ἐν τῶι λόγωι

47 FGrH 328 F155 52 Cf. infra 14.42. et Isaeus 7.9 (Λακρατείδης ὁ ἱεροφάντης) 55 Cf. SIG[3] 204

49 ἐπῆλθον Bl. : ει.ηλθον pap. : εἰσῆλθον Cr. 50 επιαλτου pap. ⟨τοῦ⟩ στρατηγοῦντος Bl., D–S ἐπὶ τὴν χώραν tempt. D–S 55 θεοῦ Wil. : ιερου pap. 57 καὶ D–S : ϲ pap. (per errorem) 58 ἑοραμ(έν)ων pap., nos : ἑωραμένων D–S 59 εἴη ἂν D–S : αἰ..αν pap. 61 τὸν πόλεμον coni. Wil. 62 παρασκευάσεων tempt. D–S

Col. 14

a Π(ερὶ) τῆϲ Ὀργάδοϲ.
b Διὰ τί τοὺϲ Μεγαρέαϲ κ(ατα)ρά-
c τουϲ ἔφη.

14, 1 οὐδὲν ὅτι μὴ λόγου τινὸϲ ἐν τοῖϲ πρὸ τοῦ
τέτευχεν. ὅμωϲ περὶ τ(ῆϲ) Ὀργάδοϲ εἰϲ βρα-
χὺ δηλωτέον. λέγεται τοίνυν ὀργὰϲ
κοινότερον μ(ὲν) ἅπαν χωρίον δενδρῶδεϲ
5 οἷ(ον) ἄλϲοϲ, πεποιημ(έν)ου τοῦ ὀνόματοϲ πα-
ρὰ τὸ ὀργᾶν κ(αί) τινα ὁρμὴν εἰϲ τὸ βλαϲτά-
νειν ἔχειν. οὑ(τωϲ)ὶ γ(ὰρ) ἔλεγον ὀργᾶν τὸ πρὸϲ ὁτι-
ο(ῦν) ὁρμὴν εἰϲ ἑτοιμότητα ἔχον, καθάπερ
κἀν τῶι βίωι φαμ(ὲν) ὀργάϲαι τὸν πηλὸν ἐ-
10 πὶ τοῦ π(αρα)ϲκευάϲαι πρὸϲ τὰϲ ἀλοιφάϲ. Σοφο-
κλῆϲ ἐν [Ποιμ]έϲιν· «Ἔμιϲ[γ'], ὅϲον δ(ὲ) [π]ηλὸν
ὀργάϲαι κ[αλό]ν.» κ(αὶ) Αἰϲχύ[λ]οϲ ἐπὶ τῶν πρὸ
τῆϲ Καδμείαϲ νεκρῶν τ[ῶ]ν πρὸϲ τὴν
ταφὴν ἑτοίμωϲ ἐχόντων· «Ὤργα τὸ
15 πρᾶγμα, διεμύδαιν' ἤδη νέκυϲ.» τὰϲ
δ' ὀργάδαϲ ἄλματά τε κ(αὶ) ἄλϲη προϲηγό-
ρευον ἀπὸ τῆϲ εἰϲ τὸ μῆκοϲ ἄλϲεωϲ· «Ἔν-

Col. 14
11 Trag. Gr. Fr. IV 510 **14** Fr 269 (Mette)

7 εχον pap. **11** [Ποιμ]έϲιν D–S : [Μάντ]εϲιν tempt. Radt **11** εμιϲ[.]οϲονδ[pap., comma addidimus : ἔμιϲ[γ'] ὅϲον δε⟨ῖ⟩ D–S : δὴ Büch., Fuhr, Pear., Radt **17** ἄλϲεωϲ D–S

18 θα Τρώιον ἅλμα κ(αὶ) ἤρια Μουνίπποιο.» τοι-
οῦτόν (ἐςτι) κ(αὶ) τὸ παρ' Ὁμήρῳ λεγόμ(εν)ο[ν· «Ὁ δ'] ἀνέ-
20 δραμεν ἔρνει ἶcoc.» ἐνθένδ(ε) κ(αὶ) ὁ ὅρπηξ πα-
ρὰ τὸ ἕρπειν κ(αὶ) αὐτὸς πεποιημ(έν)oc.
περὶ μ(ὲν) ο(ὖν) τῆς κοινότερον λεγομ(έν)ης
ὀργάδος ταῦτα. λέγεται δ(έ) τις ἰδίως
παρὰ Μεγαρεῦσιν Ὀργὰς ὀνομαστι-
25 κῶς, καθάπερ Ἴδη ἥ τ' ἐν Ἰλί[ω]ι κ(αὶ) τὸ
δενδρῶδες χωρίον, κ(αὶ) πάλιν Αἰγιαλὸς
ἥ τε Ἠιὼν κ(αὶ) ἡ οὑτωςὶ λεγομ(έν)η χώρα
κ(αὶ) ἡ Ἀκτὴ ⟨τῆ⟩c Ἀττικῆς κ(αὶ) τὸ παραθαλας-
σίδιον ἅπαν χωρίον, κ(αὶ) Ῥίον τὸ μ(ὲν) Μο-
30 [λ]ύ[κ]ρειον τὸ δ(ὲ) κοινότερον ἤδη πᾶσα ὄ-
ρους κορυφή, κ(αὶ) ἄλλα τούτοις ὅμοια. κ(αὶ) (ἔςτιν) ὁ
λόγος τὰ νῦν τῶι Δη[μ]οςθένε[ι π]ερὶ τῆς
Μεγαρικῆς Ὀργάδ[ος], ἧς κ(αὶ) Καλλίμα-
χός που μνημονεύων φης[ί·] «Νιcαί-

18 An ex Euphorione? Suppl. Hell. 454 **19** Hom. *Il.* 18.56, 437 **25** Cf. Schmidt, Didymi Fragmenta, pp. 180–81 (Schol. A ad Hom. *Il.* 4.475) Ἴδηθεν – Δίδυμος δὲ πάντα τὰ ὄρη ἴδας λέγει ἀπὸ τοῦ δύναςθαι ἀπ' αὐτῶν πάντα (πλεῖςτα D) καθορᾶν. Eustath. p. 500, 43 ἰςτέον δὲ ὅτι κατὰ Δίδυμον Ἴδη οὐ μόνον ἡ Τρωϊκή, ἀλλὰ πᾶν ὄρος, ἐξ οὗ τὰ κύκλωι ἐςτὶν ἰδεῖν, ὡς καὶ Ἀχελῷος πᾶν ὕδωρ ὁμοίως καὶ Ὠκεανός. Hesych. ἴδας· εἶδος καὶ πάντα τὰ ὑψηλά **28** Cf. Harpocr. s. v. Ἀκτή· ἰδίως ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς **34** Fr 495 (Pfeiffer)

18 Μουνίπποιο Wil. (*Hermes* 61), cf. Schol. Lyc. 224, 319 : μυνειτ... pap. ut vid. **22** κοινοτερων pap. **28** ἡ Ἀκτὴ ⟨τῆ⟩c nos : ⟨ἀκτὴ⟩ ἥ τε τῆς em. D–S : ηεκτης pap.

14, 35 ης ἀγλῖθες ἀπ' Ὀργάδος.» διείλεκται δ(ὲ)
περὶ ταύτης τ(ῆς) Ὀργάδος κ(αὶ) Ἀνδ[ρ]οτίων
ἐν τῆι Ζ̄ τῶν Ἀτθίδ(ων) γράφ(ων) οὕτως· «Ὡ-
ρ̣ί̣cαντο δ(ὲ) κ(αὶ) Ἀθην[αῖο]ι πρὸς Μεγαρέας
τὴν Ὀργάδα δια 〈 〉 τ[οῖ]ν θεοῖν ὅπως βού-
40 λοιντο· cυνεχώρηcαν γ(ὰρ) οἱ Μεγαρεῖς
ὁριcτὰς γενέcθαι τὸν ἱεροφάντ(ην)
Λακρατείδην κ(αὶ) τὸν δαιδοῦχον Ἱερο-
κλείδην. κ(αὶ) ὡς οὗτοι ὥριcαν ἐνέμει-
ναν. κ(αὶ) τὰς ἐcχατίας ὅcαι ἦcαν πρὸς τῆι
45 Ὀργάδι καθιέρωcαν, διαμαντευcά-
μ(εν)οι κ(αὶ) ἀνελόντος τοῦ θεοῦ λῶιον κ(αὶ)
ἄμεινον (εἶναι) μὴ ἐργαζομένοις. κ(αὶ) cτήλαις
ὡρ[ί]cθη κύκλωι λιθίναις Φιλοκρά-
τους εἰπόντος.» «Οἷον ἃ πρὸς τοὺς κ(ατα)ρά-
50 τους Μεγαρεῖς ἐψηφίcαcθε ἀποτε-
μνομ(έν)ους τὴν Ὀργάδα, ἐξιέναι, κω-
λύειν, μὴ ἐπιτρέπειν.» καταράτους
εἶπε τοὺς Μεγαρέας παρ' ὅcον δυc-
νόως εἶχον αὐτοὶ κ(αὶ) Βοιωτοὶ πρὸς
55 Ἀθηναίους, καθάπερ ἐν τῆι κ̄ϛ̄
Θεόπομπος ἀπομαρτυρεῖ, ἐν οἷς

37 FGrH 324 F30 **42** v. supra 13.52 **48** SIG³ 204.55 **49** Dem. 13.32

39 Lacunam indic. post δια nos, expl. δια〈δικάcαντες εὐcεβέcτατα τὰ〉 τοῖν θ. vel sim., post θεοῖν Keil, expl. 〈ἐπιτρέψαντας αὐτοῖς ὁρίcαcθαι〉 : δια del. Wil. ἐβούλοντο Wil. **41** ὁριcτὰς...τὸν ἱεροφάντην D–S : οριcαντες...τωνιεροφαντ: pap. **42** λακρητιδην, δαιδρουχον pap. **51** ἐξιέναι codd. : διεξιέναι pap., D–S

14, 57 Φιλοκράτης ὁ δημαγωγὸς αὐ-
τοῖς παράγεται λέγων ταῦτα· «Ἐν-
θυμεῖσθε τοίνυν ὡς οὐδ(ὲ) καιρὸς
60 οὐθείς (ἐστι) φιλονεικεῖν· οὐδ(ὲ) κα-
λῶς ἔχειν ⟨δοκεῖ⟩ τὰ πράγματα τῆς

Col. 15

πόλεως, ἀλλὰ πολλοὶ κ(αὶ) μεγάλοι κίνδυ-
νοι περιεσ[τ]ᾶσιν ἡμᾶς· ἐπιστά[μ]εθα
γ(ὰρ) Βοιωτοὺς κ(αὶ) Μεγαρεῖς δυσμ(εν)ῶς ἡμῖν
διακειμ(έν)ους, Πελοποννησίων δὲ
5 τοὺς μ(ὲν) Θηβαίοις, τοὺς δ(ὲ) Λακεδαιμο-
νίοις τὸν νοῦν προσέχοντας, Χίους
δ(ὲ) κ(αὶ) Ῥοδίους κ(αὶ) τοὺς τούτων συμμά-
χους πρὸς μ(ὲν) τὴν πόλιν ἐχθρῶς
[δ]ιακειμένους, Φ[ι]λίππωι δ[ὲ] πε-
10 ρὶ φιλίας διαλεγομένους.»

58 FGrH 115 F164

57–58 αὐτοῖς pap. : αὐτῶι em. Wil. Cf. 8.64 **59** ενθυμησθε pap.
59–61 οὔτε καιρὸς . . . οὔτε καλῶς ἔχει tempt. D–S : ἔχειν ⟨δοκεῖ⟩ nos

Col. 15
5–6 θηβαιους, λακεδαιμονιους pap.

— ΔΙΔΥΜΟΥ —

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

— ΚΗ —

ΦΙΛΙΠΠΙΚΩΝ Γ̄

Θ̄	Πολλῶν, ὦ ἄνδ(ρες) Ἀθ(ηναῖοι̣)	Dem. 9
Ī	Καὶ cπουδαῖα νομίζων	Dem. 10
Ī[Ā]	[Ὅ]τ[ι] μ(ὲν) ὦ (ἄνδρες) Ἀθ(ηναῖοι) Φ[ί]λιπ(ποc)	Dem. 11
ΙΒ̄	Περὶ μὲ[ν τ]οῦ π(αρ)όν(τοc)	Dem. 13

FRAGMENTA DIDYMEI IN DEMOSTHENEM COMMENTARII EX HARPOCRATIONE COLLECTA

(Cf. M. Schmidt, Didymi Chalcenteri Fragmenta, Lipsiae 1854, reimpr. 1964, pp. 310 – 317)

1. s. v. Πολύcτρατος· ἄλλος δ' ἂν εἴη Πολύcτρατος οὗ Δημοcθένης μνημονεύει ἐν Φιλιππικοῖc (4.24), λέγων αὐτόν ποτε ἐν Κορίνθωι ξενικὸν τρέφειν. μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον ἀντὶ τοῦ Πολυcτράτου. παρὰ μηδένι γάρ φηcιν ὁ Δίδυμος εὑρηκέναι τὸν Πολύcτρατον ἡγηcάμενον τοῦ ἐν Κορίνθωι ξενικοῦ. τὸν Πολύτροπον μὲν οὖν ἐν τῆι ϛ̅ τῶν Ἑλληνικῶν Ξενοφῶντος (6.5.11) εὗρον. ἀλλ' οὔτε τὸ ξενικὸν τοῦτο ἔφηcεν ὁ Ξενοφῶν τρέφεcθαι ὑπ' Ἀθηναίων οὔτε αὐτὸc Ἀθηναῖοc ἦν ὁ Πολύτροποc.

2. s. v. περὶ τῆc ἐν Δελφοῖc cκιᾶc· Δημοcθένηc ἐν Φιλιππικοῖc (5.25). Δίδυμόc φηcι τὴν περὶ ὄνου cκιᾶc παροιμίαν παραπεποιῆcθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτοροc λέγοντοc περὶ τῆc ἐν Δελφοῖc cκιᾶc, λέγεcθαι δ' αὐτὴν ἐπὶ τοῖc περὶ τῶν μηδενὸc ἀξίων μαχομένοιc.

3. s. v. ἑωλοκραcία· Δημοcθένηc ἐν τῶι Ὑπὲρ Κτηcιφῶντοc (18.50)· «Αἴτιοc δ' οὗτοc, ὥcπερ ἑωλοκραcίαν τινά μου τῆc πονηρίαc τῆc αὐτοῦ καταcκεδάcαc.» Δίδυμοc δέ· «Οὗτοc χθὲc

3,3 καὶ τῶν ἀδικημάτων καταcκεδάcαc Dem.

καὶ πρώην ἃ ἐκέρασε πράγματα τήμερόν μου καταχεῖ καὶ ἐμὲ πρᾶξαί φησιν.»

3,4 καταχεῖ Valesius, Dindorf : κατέχει codd.

4. s.v. οἰκίσκωι· ἀντὶ τοῦ μικρῶι τινι οἰκήματι Δημοσθένης ἐν τῶι Ὑπὲρ Κτησιφῶντος (18.97). ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον· Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς (Fr. 441), Μεταγένης Αὔραις (Fr. 5, Kock). ἐκ τούτων δ' ἔοικε πλανώμενος ὁ Δίδυμος καὶ τὸ Δημοσθενικὸν ἐξηγεῖσθαι.

5. s.v. ἔνθρυπτα· Δημοσθένης ἐν τῶι Ὑπὲρ Κτησιφῶντος (18.260). Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν τῶι ὑπομνήματι τοῦ λόγου, εἰπὼν ὡς τὰ ἔνθρυπτα ἐκκείμενον καὶ γνώριμον ἀπ' αὐτῆς ἔχει τῆς φωνῆς τὸ σημαινόμενον, περιεργότερόν τινα ἐκτίθεται ἐξήγησιν ἀμάρτυρον. εἰσὶ δὲ ἔνθρυπτα τὰ ἐκ πεμμάτων ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώματα. ἔνιοι δὲ ταῖς τελεταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι. καὶ Ἀπόλλων δὲ παρ' Ἀθηναίοις Ἔνθρυπτος.

6. s.v. ἐσπαθᾶτο· Δημοσθένης ἐν τῶι κατ' Αἰσχίνου (19.43). Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο, παρὰ τὴν σπάθην· σπάθη δέ ἐστι ξίφος.

7. s.v. παρασκήνια· Δημοσθένης ἐν τῶι Κατὰ Μειδίου (21.17). ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν κ̅ Νόμων ὑποσημαίνει, ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι.

8. s.v. κυμβίον· Δημοσθένης ἐν τῶι Κατὰ Μειδίου (21.133). εἶδός τι ἐκπώματος τὸ κυμβίον. φησὶ δὲ Δίδυμος ἐπίμηκες αὐτὸ εἶναι καὶ στενὸν καὶ τῶι σχήματι παρόμοιον τῶι πλοίωι ὃ καλεῖται κυμβίον.

9. s.v. δεκατεύειν· Δημοσθένης Κατ' Ἀνδροτίωνος (22.77)· «Οὐ γὰρ αὑτοὺς δεκατεύοντες,» ἀντὶ τοῦ τὴν δεκάτην εἰσπραττόμενοι καὶ οἷον λαφυραγωγοῦντες· τὰ γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἐδεκάτευον τοῖς θεοῖς. Δημοσθένους δὲ ἐν τῶι Κατὰ Μέδοντος (Fr. 8, Baiter-Sauppe) περί τινος παρθένου λέγοντος οὕτως, «Οὐ δεκατεῦσαι ταύτην οὐδὲ μυῆσαι,» Δίδυμος ὁ γραμματικός, περὶ τούτου βιβλίον γράψας, φησὶν ὅτι τὸ δεκατεῦσαι Λυσίας ἐν τῶι Περὶ τῆς Φρυνίχου θυγατρὸς (Fr. 125, Thalheim) ἀρκτεῦσαι εἴρηκεν. δεκατεῦσαι μέντοι, φησίν, ἐλέγετο κυρίως τὸ καθιερῶσαι, ἐπειδήπερ ἔθος ἦν Ἑλληνικὸν τὰς δεκάτας τῶν περιγιγνομένων τοῖς θεοῖς καθιεροῦν. ἴσως δὲ τὸ ἀρκτεῦσαι δεκατεῦσαι εἴρηκεν ὁ ῥήτωρ ἐπειδὴ αἱ δεκετίδες ἤρκτευον.

9,2. αὑτοὺς Dem : αὐτοὺς codd.

10. s.v. ὁ κάτωθεν νόμος· Δημοσθένης ἐν τῶι Κατ' Ἀριστοκράτους (23.28). Δίδυμος «Ἤτοι,» φησίν, «τὴν ἡλιαίαν λέγει ὁ ῥήτωρ διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι, ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης, ἧι τὸν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι γάρ,» φησίν, «βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῶι Ἀπολλοδώρωι (Fr. 6, Powell, Coll. Alex.)· ἢ ἐπεί,» φησί, «τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς

κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὥς φησιν Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικῶι» (FGrH 72 F13).

Cf. Lex. ad Dem. Aristocrateam B 7-24 (D-S[2] p. 46) Δίδυμος ὁ γραμματικὸς διχῶς ἐξηγεῖται τὸ εἰρημένον· ἢ γὰρ διὰ τὸ τὴν ἡλιαίαν διαγιγνώσκειν περὶ τῶν λυμαινομένων καὶ ἄποινα δεχομένων οὕτως φησὶν εἰρηκέναι τὸν ῥήτορα· τῶν γὰρ δικαστηρίων ἔλεγον τὰ μὲν ἄνω εἶναι τὰ δὲ κάτω· ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς κτλ.

11. s. v. ποδοκάκκη· Δημοσθένης Κατὰ Τιμοκράτους (24.105). τὸ ξύλον τὸ ἐν τῶι δεσμωτηρίωι οὕτως ἐκαλεῖτο, ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα, ἢ κατὰ συγκοπήν, ὥς φησι Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή. Λυσίας δ' ἐν τῶι Κατὰ Θεομνήστου (10.14), εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τοὔνομα· φησὶ γάρ· «Ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῶι ξύλωι δεδέσθαι.»

12. s. v. ὅσιον ... ὅτι δὲ τὰ ὅσια τὰ δημόσια δηλοῖ, Δημοσθένης ἐν τῶι Κατὰ Τιμοκράτους (24.120) σαφῶς διδάσκει περὶ τούτων, καὶ «Τὰ μὲν ἱερά, τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ καὶ τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες,» καὶ μετ' ὀλίγα «Τὰ δὲ ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ἡμέτερα, κεκλοφότες.» Δίδυμος δὲ «Διχῶς,» φησίν, «ἔλεγον τὸ ὅσιον, τό τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν.»

13. s. v. φαρμακός ... Δημοσθένους δ' ἐν τῶι Κατ' Ἀριστογείτονος (25.80) λέγοντος· «Οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός;» Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τοὔνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν.

14. s.v. προστασία· Δημοσθένης ἐν τῶι Κατ' Ὀνήτορος (30.30)· «Ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη προστασία;» ἀντὶ τοῦ βοήθεια προισταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῶι ἀδικουμένωι. Αἰσχίνης ἐν τῶι Περὶ τῆς Πρεσβείας (2.105)· «Ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας.» Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ ἀντὶ τοῦ προστάσεως, τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης.

15. s.v. πρόπεμπτα· Λυσίας ἐν τῶι Πρὸς τὴν Μειξιδήμου γραφήν, εἰ γνήσιος (Fr. 91, Thalheim), καὶ Δημοσθένης ἐν τῶι Περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου (43.75, in lege). Δίδυμος· «Μήποτε,» φησίν, «ἄλλα τινά ἐστιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἵ τὰ πέμπτα τῶν τιμήματων παρακαταβάλλεσθαί φασιν, ὡς Λυσίας ἐν τῶι Κατὰ Ἀπολλοδώρου (Fr. 12, Thalheim) ὑποσημαίνει. εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα, ὡς Δημοσθένης, πρὸ ἡμερῶν πέντε. ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.»

15.7. πρὸ ἡμερῶν Bekker, Dindorf : πρὸς ἡμέρας codd : πρὸ ἡμέρας Schmidt

16. s.v. ἐπὶ διετὲς ἡβῆσαι· Δημοσθένης ἐν τῶι Κατὰ Στεφάνου (46.20, in lege). Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ ἐὰν ιϛ ἐτῶν γένωνται· τὸ γὰρ ἡβῆσαι μεχρὶ ιδ ἐστίν. ἀλλ' οἱ ἔφηβοι παρ' Ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκετεῖς γίνονται, καὶ μένουσιν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β, ἔπειτα τῶι ληξιαρχικῶι ἐγγράφονται γραμματείωι, καθά φησιν Ὑπερείδης ἐν τῶι Πρὸς Χάρητα ἐπιτροπικῶι (Fr. 63, Jensen)· «Ἐπεὶ δὲ ἐνεγράφην ἐγὼ καὶ ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν κομιδὴν τῶν καταλειφθέντων τῆι μητρί, ὅς κελεύει κυρίους εἶναι τῆς ἐπικλήρου καὶ τῆς οὐσίας ἁπάσης τοὺς παῖδας, ἐπειδὰν ἐπὶ διετὲς ἡβῶσιν.»

17. s.v. Λυκιουργεῖς· Δημοσθένης ἐν τῶι Πρὸς Τιμόθεον (49.31). Δίδυμός φησι τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρῆσθαι. ἀγνοεῖν δὲ ἔοικεν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἄν τις εὕροι γινόμενον, μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων ἢ ἐθνῶν.

Cf. Athen. 11.486D Λυκιουργεῖς· φιάλαι τινὲς οὕτως καλοῦνται ἀπὸ Λύκωνος τοῦ κατεσκευασμένου, ὡς καὶ Κονώνειοι αἱ ὑπὸ Κόνωνος ποιηθεῖσαι. μνημονεύει Δημοσθένης ... λέγων οὕτως· «Φιάλας Λυκιουργεῖς δύο.» ... ὅπερ ἐξηγούμενος Δίδυμος ὁ γραμματικὸς τὰς ὑπὸ Λυκίου φησὶ κατεσκευασμένας. ἦν δὲ οὗτος τὸ γένος Βοιώτιος ἐξ Ἐλευθερῶν, υἱὸς Μύρωνος τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ, ὡς Πολέμων φησὶν ἐν α̅ Περὶ Ἀκροπόλεως (Fr. 2, Preller). ἀγνοεῖ δ' ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν κτλ.

18. s.v. περίστοιχοι· Δημοσθένης ἐν τῶι Πρὸς Νικόστρατον (53.15) περὶ τῶν Ἀρεθουσίου ἀνδραπόδων· «Φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασεν.» Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος (FGrH 328 F180) στοιχάδας προσηγόρευσε.

19. s.v. ἐξένιζε· Δημοσθένης ἐν τῆι Πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει (57.18)· «Διαβεβλήκασι γάρ μου τὸν πατέρα ὡς ἐξένιζε.» μήποτε ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν, καὶ οὐχ, ὡς Δίδυμός φησι, ἀντὶ τοῦ οὐκ Ἀττικῶς διελέγετο ἀλλὰ ξενικῶς.

20. s.v. γαμηλία· Δημοσθένης ἐν τῆι Πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει (57.43,69) καὶ Ἰσαῖος (3.76,79; 8.18,20). καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Ἰσαίου ὑπομνήμασί φησιν εἶναι γαμηλίαν τὴν τοῖς φράτορσιν διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν Φανοδήμου

(FGrH 325 F17) ἐν ἧι οὐδὲν τοιοῦτον γέγραπται. ἐν δὲ τοῖϲ εἰϲ Δημοϲθένην ὁ αὐτὸϲ πάλιν γαμηλίαν φηϲὶν εἶναι τὴν εἰϲ τοὺϲ φράτοραϲ εἰϲαγωγὴν τῶν γυναικῶν, οὐδεμίαν ἀπόδειξιν τῆϲ ἐξηγήϲεωϲ παρατιθέμενοϲ.

21. s. v. πωλῶϲι· Δημοϲθένηϲ ἐν τῶι Κατὰ Νεαίραϲ (59.67)· «Ἢ ἐν τῆι ἀγορᾶι πωλῶϲί τι ἀποπεφαϲμένωϲ.» Δίδυμόϲ φηϲιν ἀντὶ τοῦ πορνεύωϲι φανερῶϲ· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖϲ βουλομένοιϲ, ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐϲτὶ περνάναι. ἐγὼ δέ φημι ὅτι κυρίωϲ ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν. Cf. s. v. ἀποπεφαϲμένον.

21,2. ἐν τῆι ἀγορᾶι om. Dem. πωλῶϲί τι codd : πωλῶνται Dem. πορνεύωϲι Bekker, Dindorf : πορνεύουϲι codd.

Alibi quoque apud Harpocrationem multa e Didymi commentatione Demosthenica derivata esse videntur, imprimis ubi testes invocantur poetae et historici (Theopompus, Anaximenes, Philochorus et alii Atthidographi) in quaestionibus

1) de verbis vel proverbiis, e. g., s. v. ἀκινάκηϲ, αὐτολήκυθοι, ἴϲα βαίνων Πυθοκλεῖ, Μυϲῶν λείαν, πομπεῖα, ϲτεφανοῦν τοὺϲ νενικηκόταϲ,

2) de rebus historicis vel sacris, e. g., s. v. Ἀλῶα, Ἀμφικτύονεϲ, θεωρικά, ἱερομνήμονεϲ, ξενικὸν ἐπὶ Κορίνθωι, ὅτι ἑξακιϲχίλια ἦν τάλαντα, ϲύνταξιϲ,

3) de personis, e. g., s. v. Ἀλκίμαχοϲ, Ἀρτεμιϲία, Εὔβουλοϲ, Ἱέραξ, Ἵππαρχοϲ, Κερκίδαϲ,

4) de nominibus locorum, e. g., s. v. Ἁλόννηϲοϲ, Ἀντρῶνεϲ, Ἐλάτεια, Μάϲτειρα, Μελίτη, Νεῶϲι, Στρύμη.

Supplementum :
Repertorium variarum lectionum et coniecturarum quarum in apparatu critico non fit mentio

Col. 1

14 γενομένης βοηθείας D – S[1]. **31** τὴν εἰρήνην τὴν πρὸς Φίλιππον Gercke. **46** οἷς Εὔβοια. λόγος οὐδὲ Cr. : οὐ βουλομένου δὲ Leo. **47 – 48** ἐκπολιορκηθέντος Cr. **47 – 50** Ἀναξίνου μὲν τοῦ Ὠρίτου ἑαλωκότος ὡς προδότου Ἀθήνησι, Κλειτάρχου δὲ τοῦ Ἐρετριέως καὶ τῶν συμμαχομένων ἀπολωλότων αὐτὰ πιστωθέντα πολλοῖς προστίθησι ἐν τῶι ϛ ἐπὶ τέλει Gercke. **49 – 51** προστίθησι γοῦν ἐπὶ τέλει τῆς Νικομάχου ἀρχῆς σαφῶς ὁ Φιλόχορος. οὐκοῦν ὅτι... D – S[1]. **51 – 53** ὅτι μὲν οὐχ ὕστερον γέγραπται τῆς προρηθείσης ἀρχῆς ὁ λόγος, ἀλλὰ κατὰ Νικόμαχον, ἱκανῶς ἑώραται Fouc. post Arnim : περιφανῶς vel ἐκφανῶς Fuhr. **53** ἀφηγεῖται γὰρ προθεὶς Keil : Φιλόχορος δὲ προθεὶς Fuhr. **56** συνοίκων vel συνόρκων temptaverunt D – S[1]. **59 – 60** πρὸ Νικομάχου γέγραπται Cr. : πρὸ τούτων αὐτὸν συντετάχθαι Arnim. **60 – 61** ὡς ἐγὼ ἀξιῶ, αὐτὸς ὁ Δημοσθένης Cr.

Col. 2

a περὶ τοῦ συνεδρεύειν ἀντιλέγοντες Arnim : περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀντιλέγοντες Fouc. **c** Βυζαντίους coni. Fouc. **d** ὅτι δυσνόως ἔχει πρὸς τὸν δῆμον ὁ Φίλιππος Fouc. **13 – 14** καὶ τῆς γενομένης βοηθείας ἐν τῶι ῑᾱ μνημονεύει λόγωι (sc. Dem. 11.5) Arnim. **19** ἀθροίσαντες δύναμιν ξενικὴν Fouc. **22 – 23** ἐπανῆγε τὴν στρατιὰν περὶ τὸ Βυζάντιον Fouc. **23 – 24** καὶ περὶ μὲν τούτων ταῦτα ἀρκέσειν ὑπολαμβάνω Cr. **24 – 25** συμβουλεύει δ' ὁ Δημοσθένης Arnim, Fouc. **27 – 30** παρασκευαζομένους τὰ εἰς τὸν πόλεμον πέμψαι πρὸς βασιλέα τὸν μέγαν πρεσβείαν...(περὶ συμμαχίας add. Fuhr), μηκέτι λέγοντας ἃ σύνηθες ἦν αὐτοῖς λέγειν, ὅτι πᾶσι κοινὸς ἐχθρὸς καὶ βάρβαρος post Arnim Fouc.

Col. 3

37–38 ἐν τῆι . τῆς Ἀτθίδος φησίν Cr. **40** ἐκπέταλον ῥεῦμα D–S : -νης ὁ Θετταλὸς φεύγων Cr. **52** μετ' Ἀθηναίων Cr. **56** παρὰ πᾶσιν ἐχ- Cr. **57** τοὺς σατράπας Arnim, Cr.

Col. 4

13–14 καὶ βεβαιούμενος ταῦτα Ἀριστοτέλης Wend. : καθὰ Ἀριστοτέλης Fuhr. **47** ἀλλ' ἐλήφθη Fuhr, Cr. : λελῆφθαι Fouc. **48** ἐξ ἀπάτης Fouc. **66–67** ἑβδόμηι καὶ τριακόστηι tempt. Jac. **69** πρόθυμος τοῦ G–H. **69–70** εὐνοῦχος ὢν καὶ διεφθορὼς τὸ εἶδος διὰ καυτῆρα Cr. **70** τρίτον δὲ ἔτος Arnim. **70–71** τρίτον δὲ ἐπ' ἀδικίαι συγγενόμενος τῶι κυρίωι νοσοῦντι ἔλαβεν κληρονόμος Ἀσσόν Cr.

Col. 5

1 μετὰ δὲ τὸν θάνατον τὸν ἐκείνου Macher. **2** ἥρπασεν ἀδικώτατα Fouc. : καθελὼν Macher. **3** καὶ τοῖς δὲ φίλοις καὶ τοῖς Cr., Jac. **4** προσφερόμενος κακῶς Fouc. : ὠμότατα Cr., Jac. : ὕβριν Gercke. **5** βίαι ἀνεῖλε Fouc. **5–8** ἐπεὶ δ' ἐξ ἀνάγκης Χῖοι καὶ Μιτυληναῖοι προστάτην τοῦτον καθίστασαν ἐκέλευον δὲ βοηθεῖν, οὐκ ἔφη μετεῖναι τῶν ἀμίσθων στρατευμάτων λοιδορῶν καὶ Fouc. **7–8** οὐκ ἤθελε μετὰ τῶν ἀμίσθων στρατευμάτων προστατεύειν, καὶ Cr., Jac. **10–11** συγκινῶν πάντα καὶ συμφορῶν (vel συμφύρων) D–S[1]. **14** ἐπεχείρησε Arnim. **12–16** ἀλλ' ἐκτενῶς θησαυρίζων ἅμα τὸ πρέπον διαβάλλων πλείστους ἠδίκησε πολλῶν δὲ καὶ τῆς ἑταιρήσεως τυγχάνειν ἐπεχείρησε, παρ' ἐνίους δὲ συνερραφότας τὰς ὑστάτας οὔσας πολιτείας κατάγειν προείλετο Cr., Jac. **13–16** πολλῶν δὲ οὐσίας ἀφαιρεῖν βίαι ἐπεχείρησε, παρ' ἐνίοις ἐπαναστὰς τὰς ὑπαρχούσας πολιτείας καταλῦσαι Macher : κατέβαλεν Büch. **15–16** ὑστάτας συμπολιτείας κατα.....ἐλυμήνατ' D–S[1]. **17** κατέλαβε τιμὴν Macher : κατέχαιρε πᾶσιν Cr. : κατώρθωσεν G–H. **18** ἀλλά ποτε Cr. : ἀνθ' ὧν Wend. **19** πλείστην.....λύμην Bl. : καὶ εὐθὺς.....λύμας παρυπομείνας Cr. **23** οἷος καὶ ὁ Ἑρμείας, ἄλλως δὲ Cr. : ὅλως δὲ Bl. **29** συγγενείας Fouc. : ἐγγὺς ἰλύος Deuerling : λιγυεπείας ('castrati vox'), ἐν Πυθίοις νίκης anon. apud D–S. **32–33** Πλάτωνος δὲ μαθητάς τινας ἀποστείλαντος ἔσχεν

διαλόγους ἄλλους τε καὶ περὶ Cr. **49** τοῦ μὲν δεσπότου κληρονόμος ἐγένετο coni. Cr. **60** καὶ ὑπεραγασθεὶς Cr. : λόγων κορεσθεὶς Fouc. **66** τοίνυν μελλόντων ἔτι τῶν κινδύνων Macher. **67** πλησίον αὐτῶν γενόμενος ὅμοιος Bl. **68–69** μείζω πολὺ καὶ φανερώτερον ἔδωκε τῆς ἀρετῆς ⟨τῆς⟩ ἐν αὐτῶι τότε τὸν ἔλεγχον Bl. **70** θεωροῦντες ἐξεπλήττοντο Bl. : θεωροῦντες ἀγόμενον ἐξεπλήττοντο Cr., Jac. **71** γὰρ D–S[1] : δὲ Bl. οὐδὲν παρ' αὐτοῦ Kör. : διὰ τέλους οὐδὲν Bl. : παρὰ τῶν φίλων οὐδὲν ἀνακρινόμενος Cr.

Col. 6

12–13 παράδοξον ἔργον (παράδοξόν τι Cr.) καὶ ἀλλότριον τῶν βαρβάρων τρόπων Büch. : παράδοξος καὶ ἔξω παντάπασιν τῶν βαρβάρων τρόπων Bodin apud Fouc. : παράδοξον δὲ τοῦτο καὶ ἀλλότριον Macher. **13** ὁ δ'οὖν Cr. : ὅμως Bl. : αὐτὸς δὲ Fouc. τελευτήσειν μέλλων Bl., Cr., Jac. : Ἑλλήνων μελλ.ν D–S. **13–14** Φιλῖνον Bl. : Φιλιππ. . D–S[1] : Φιλιστίων. . tempt. D–S[2]. **14–15** ἄλλων τε ἐμνήσθη καὶ ἐπέσκηψεν αὐτῶι Bl. : ἄλλα τε ἐθάρσυνε Bodin, Fouc. : . . . . ἀρεσκόμενος Wend. **26** καρπόν τ' Ath. **28** ὕπνους Ath. σοῦ γ' ἕνεχ' υἱὸς ὁ Διὸς Macher : σεῦ δ' ἕνεχ' οἱ Διὸς Wil. **30** ἐφέποντες δύναμιν Macher : ἀμφέποντες ἂν δύναμιν Bl. **34** αὐδήσουσι Wil. **43** πίστει Orth. **55** αὐτὸν ἐξαγαγεῖν (αὐτὸν Bl.) Wil. **60** διατεθεῖσθαι Cr., Jac.

Col. 7

16 ὡς αἰσχρὰν αὐτοῖς Keil : ἀποδόξαν αὐτοῖς D–S[1] **16–17** ὡς δοκοῦσαν αὐτοῖς ἀπεώσαντο παράνομον, ὡς Φιλόχορος Bl. : ὡς ἀσεβὲς αὐτοῖς ἀπεώσαντο παρανόμημα Cr., Jac. : παρ' ἄνοιαν, ὡς Φιλόχορος Wend. : παρανοοῦντες, ὡς Φ. Deuerling. **37–42** μετὰ πασῶν τῶν νεῶν ἀπῆρε τῶι δὲ τῆς Φρυγίας σατράπωι (sic) βουλόμενος εὐθὺς συμμεῖξαι καὶ εἰς τὸ ναυτικὸν χρήματα λαβεῖν. ἐπ' Εὐβουλίδου δὲ ἔπλευσεν ἐκ Ῥόδου μετὰ ὀγδοήκοντα μὲν τριηρῶν ἀπὸ Φοινίσσης, δέκα δ' ἀπὸ Κιλικίας καὶ τὸν στόλον εἰς. . . Lenchantin. **39–42** ἐπ' Εὐβουλίδου ἐξέπλευσεν ἀπὸ Καύνου μετὰ Φοινισσῶν μὲν τριηρῶν. Ἑλληνίδων δὲ . . καὶ περὶ Ῥόδον ἐπολέμει Fouc. **44–47** τελευταῖον δὲ τὰς ναῦς προσώρμισε (συνέλεξε Lench.) πρὸς Λώρυμα τῆς Χερσονήσου καὶ ἐντεῦθεν ὁρμήσας (ἐκπλεύσας Lench.) καὶ ἐπιπεσὼν τῶι στόλωι τῶν Λακεδαιμονίων Fouc. (MAI). **46–48** ἅμα πάσαις

ἐπιπεσὼν ἀθρόαις τῶι τῶν Λακεδαιμονίων ναυάρχωι πρὸς Φύσκον κατενεχθέντι Fouc. (J. des Savants). **48** πλέοντας Cr.

Col. 8

19 τὴν Ἀσίαν D–S[1] **20** διαμενεῖν Fouc., Jac. **21** ⟨ὁ δῆμος ὁ⟩ Ἀθηναίων Cr. **30** ἀκηκοέναι Wend. **42** -ισθη πῶς οὐκ Cr. **63–64** πάρεισι λέγων Wend. : παρεπλησίασε λέγων Deuerling.

Col. 9

16 τί ποτε Wil : τίνα δήποτε Cr. **22–23** τινὰς γραφάς D–S[1] : γραφὰς οἷον Wil. **36–37** τοῦ περὶ τὰ θεωρικὰ πολιτεύματος ἐπανορθώσεως δεῖσθαι Arnim. **38** ἔροιτο S : ἔροιτό σε A vulg. **51** Ē Jac. : B̄ Kör. **59** καὶ secl. Bl.

Col. 10

a χρόνοι εἰσὶ σαφεῖς Fouc. **26–27** καὶ διατελούντων μάλιστα D–S[1]. **27** ⟨κακῶς⟩ πραγματευομένων Bl. apud D–S[2]. **27–30** πραγματευομένων κακῶς .λντ.. ἐμὲ ποιεῖν τὸν πρότερον ὑμᾶς εὐεργετήσαντα Bl. : πραγματευομένων καὶ τῶν ἑλόντων ἐμὲ πολέμων (?) πρότερον ὑπαρχόντων ἀεί, ὑμᾶς ἐγὼ μετὰ τοῦ δικαίου tempt. D–S. : πραγματευομένων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐμὲ πολεμούντων πρότερον ὑμῖν συμμαχούντων Fouc. : πραγματευομένων καὶ ἐνοχλούντων ἐμὲ πολλὰ ὑμῖν πρότερον ὑπερετήσαντα Wend. **43–44** παρασχούσας ὁρμητήρια Keil.

Col. 11

14 καὶ λέξεις φορτικωτέρας Mastromargo. **15** ἡρμηνεῦσθαί φασιν tempt. D–S. **21** πεποίηται τοὔνομα· ἰδίουσι γὰρ tempt. D–S. **25** κεκμηκότος Croiset, Fouc. **31–32** τὸν ἀριθμὸν τοῦτον Keil. **32–33** κομισαμένωι D–S[1]. **42** μετὰ Θετταλῶν Sauppe : αὐτοῦ καὶ Θετταλῶν Radermacher. **44** Θετταλοῖς Stähelin. **57–58** εἰώθασι φορτικῶς Nitsche.

Col. 12

3 Ἄρνην tempt. D–S : τὴν ⟨περὶ Ἄρνην⟩ γῆν Cr. **12** τὴν γῆν ⟨ἔσπειρον⟩ καὶ τὴν ἀγορὰν tempt. D–S. **13** ⟨φασὶν⟩ ἁγινεῖν tempt. D–S. **17** παιγνίαν Cr. **18** γέλωτα Cr. **21–22** ἐν χωρίωι δέ τινι (vel τῶν δὲ ἐν χωρίωι τινὶ) ἰδίωμά τι Fouc. **22–24** λεγόντων ἄλλο

τοιοῦτο γενέcθαι παρὰ τὸν Παγαcιτικὸν κόλπον D–S : λεγόντων ἄλλο τοιοῦτο γενέcθαι παρὰ τὸν Παγαcιτικὸν κόλπον ⟨οἱ νεανίcκοι φοβηθέντες τὸν θόρυβον ἐκεῖ⟩ κατῴκηcαν Cr. : λεγόντων ἄλλων τοιοῦτο γενέcθαι (vel γενέcθω) ⟨φοβηθέντεc οἱ νεανίcκοι τὸν θόρυβον φυγόντεc⟩ παρὰ τὸν Π.... Jac. **31–32** τοῖc ἀποριπτουμένοιc τοῖc φύγαδε Deuerling.

Col. 13

36 ἐφορεύουcαν Weil, Butcher. **60–62** τὰ εἰc τὸν πόλεμον ......παραcκευάζειν tempt. D–S. : τῶν........ παραcκευαcμῶν Bl.

Col. 14

8 ἢ ἑτοιμότητα Cr. **11–12** ὅcων δεῖ πηλὸν ὀργάcαι μέτρων Holwerda. **24–25** ὀνομαcτί πωc D–S.

INDEX NOMINUM

geographicorum et sacrorum, personarum et librorum (sc. fabularum, historiarum, orationum)

Nomina quae in lemmatis Demosthenicis vel in aliorum auctorum citationibus occurrunt distinguuntur ab iis quorum ab ipso Didymo in commentatione fit mentio.
Non citatur nomen nisi ubi aliqua pars eius in papyro superest.
Numeri significant papyri columnas et versus.

INDEX VERBORUM

Includuntur verba Didymi ipsius et auctorum ab eo citatorum. Excluduntur lemmata Demosthenica. Omittitur articulus ὁ ἡ τό.

Non memorantur ii loci ubi verbum mera coniectura suppletur.

Ubi litterae aliquot in papyro supersunt et verbum dubitanter suppletur, hac nota (?) distinguitur locus. Nulla nota adhibetur ubi confidentius et quasi sine dubio supplementum fit.

NUMERI